

El setmanari de més difusió de Catalunya

Membre de la UCIP

Catalunya cristiana

"Si l'home és la pregunta, Crist és la resposta. Si la vida és un problema, no és un enigma impenetrable, sinó un misteri d'amor adorable".

Joan Pau II
(a Lovaina)

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 297

Setmana del 2 al 8 de juny del 1985

50 Ptes.

AFINANT

La paràbola dels constructors

L'Amo decidí construir una casa, millor, una ciutat per a que hi habitessin per sempre tots els seus fills. Les grans línies del seu pla eren prou clares en el seu disseny. I fins i tot alguns detalls. Però les havia revelat sols parcialment —misteriosament—. Volia que els constructors treballessin, malgrat l'esforç, amb una confiança total en l'èxit final de l'obra. Tampoc no l'haurien pogut capir si els les hagués exposat fil per randa. Ara calia arranar una eminència, després curullar un fondal. Sols més tard quedava palès que per allí hi havia de passar un carrer ample...

Mentre els constructors de jornal just anaven posant pedra sobre pedra en els murs de traçat cert, alguns altres, amb molt de zel, s'arriscaven a conjeturar per on es llançaria una arcada, o on s'hauria de dreçar una columna. Amb molta fatiga erigien una encavallada per a col·locar la clau de la volta —predita per ells—, o per alçar un pilar atzarós. Adesiara algun l'encertava. I era molt celebrat entre els de jornal just (Se'l considerava com un confident de l'Amo). Sovint, però, la pensada brillant no entrava en els plans de l'Amo. Era feina endebades que retardava i entorpia la construcció de la Ciutat per tots.

Joan E. Jarque i Jutglar

SUMARI

Barcelona celebrarà la Processó de Corpus el diumenge 9 de juny

9

J. Pujol: "L'aportació del cristianisme ha estat decisiva en la configuració de Catalunya"

14-19

5.000 joves d'arreu de Catalunya hi celebraren l'Aplec de L'Esperit

FE, COMPROMÍS SOCIAL I FESTA A POBLET

POBLET. — "L'Església us necessita, la societat us necessita, Catalunya us necessita" digué l'arquebisbe de Tarragona, monsenyor Ramon Torrella en la celebració de l'Eucaristia a més de cinc mil joves reunits a l'esplanada del monestir de Poblet en l'"Aplec de l'Esperit".

Vinguts de totes les comarques de Catalunya i Balears, el jovent celebrà una magna trobada de reflexió, de pregària i de festa.

En la salutació que els féu el pare abat, Maur Esteva, els digué: "Aquí veiem els bons fruits del Concili, resultat de vint anys de transmissió de la fe en circumstàncies prou difícils".

Durant la nit del dissabte al diumenge, els joves feren oració espontània en les diverses ermites i capelles de l'etorn que restaren obertes. Durant el matí del diumenge, cada noi i noia podia elegir un dels variadíssims temes que eren exposats i comentats en taula rodona.

A primeres hores de la tarda i

a l'explanada del monestir cistercenc se celebrà l'Eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Tarragona i els bisbes de Solsona, Miquel Moncadas, i de Menorca, Antoni Deig, així com també de l'abat del monestir, el vicari general de la diòcesi de Barcelona, en representació del cardenal Jubany, i de diversos consiliaris de pastoral juvenil de les diòcesis de Catalunya.

Després d'aquest clima d'espiritualitat, seguí una veritable festa popular, amb representacions de la "Patum" de Berga, del "Vall dels diables" de l'Arboç, dels Xiquets de Valls, i altres.

Cal dir també que en l'Aplec de l'Esperit foren representats moviments i tendències cristianes diverses, i això fou motiu de satisfacció dels organitzadors que foren impecables en tots els detalls.

Aquesta magna assemblea ha fet palès de que per els nostres joves, la fe, el compromís social i la festa són inseparables.

NOUS LECTORS I ACÒLITS BARCELONINS

BARCELONA. — La Diòcesi de Barcelona compta, des del proppassat dia 21 de maig, amb nous lectors i acòlits, havent rebut el seu ministeri de mans del bisbe auxiliar Dr. Daumal. Amb anterioritat foren admesos als ordres en la capella del Seminari de Barcelona pel Dr. Jubany, cardenal-arquebisbe de Barcelona. Els noms dels nous ordenats són: Josep-Francesc Folqué, Enric Sánchez, Manuel Juárez, Xavier Sotil, Lluís Bultó, Pere Cané, Albert Salvans, Jesús Navarro, Joan Villegas, Gerardo Bonilla.

El President Pujol rebé tres missioners catalans

BARCELONA. — El president de la Generalitat, Jordi Pujol, ha rebut els missioners catalans Francesca Montagut, Roser Montagut i Jaume Travesa que són de pas a Catalunya. Anaven acompanyats del delegat diocesà de Missions de la diòcesi de Barcelona, Jordi Jorba.

Durant l'audiència, els tres missioners explicaren al president Pujol la tasca missionera i apostòlica que realitzen lluny de les nostres fronteres.

La germana Francesca Montagut (missionera de Crist Jesús) va néixer a Barcelona l'any 1931. Ha treballat quatre anys al Zaire (del 1966 al 1969). Actualment, des de fa onze, resideix a Bolívia on desenvolupa una interessant tasca entre els camperols.

La germana Roser Montagut (missionera de Crist Jesús), que va néixer també a Barcelona l'any 1935, resideix des de fa vint anys, a l'Índia, on treballa com a metge.

Pel seu cantó, el pare Jaume Travesa (jesuïta) va néixer a Canet de Mar l'any 1920 i porta trenta-vuit anys a l'Índia.

Collecció EL NINOT EL NINOT

Quaderns pensats per a nens
de 3 a 5 anys.
Material d'entreteniment i
de creació adequat tant a la
classe com per a les
vacances o senzillament com
divertiment.
Les gomets incorporats

Títols publicats:
El porquet, El tigre
El mussol, El gat
La guineu, El pingüí

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS
MATERNAL - PRE-ESCOLAR - EGB - BUP

Casp, 79 - 08013 Barcelona - Tels. 245 72 03 / 04

EDITORIAL

Pentecosta avui

El dissabte i el diumenge passats la plaça de Sant Pere del Vaticà va ser el marc singular d'una cerimònia cabdal per a l'Església: la creació de vint-i-vuit nous cardenals. Es el tercer consistori del Papa actual i, amb ell, el col·legi cardenalici resta complet. Dels cent-cinquanta-dos cardenals actuals, cent-vint —xifra límit establerta per Pau VI— no han ultrapassat els vuitanta anys i són els eventuals electors d'un nou Papa. Per primera vegada en la història de l'Església el consistori, la cerimònia del dissabte, i l'entrega de l'anell que ha passat sobre la tomba de Pere la nit del dissabte al diumenge, s'han celebrat a l'aire lliure i el "senat" de l'Església ateny el seu nombre mes alt de membres.

Ultra aquestes anècdotes curioses, aquest nomenament de cardenals suggereix una colla de reflexions. L'haver creat cardenals els caps dels secretariats i consells post-conciliaris (pels No-creients, pels No-cristians, per la Família, per la Cultura i el Secretariat general del Sínode) elimina d'un cop les especulacions dels que, davant la projectada reforma de la Cúria, temien la pràctica desaparició d'aquests organismes montinians.

Cal assenyalar també la significació dels nomenaments cardenalícs de cinc bisbes residencials que tots ells tenen en comú l'haver defensat, amb llur actitud coratjosa, la independència de l'Església i els drets de l'home enfront de governs de signe polític ben distint. L'arquebisbe de Santiago de Chile mons. Fresno, el de Managua, mons. Obando, el de Cebú, a les Filipines, mons. Vidal, el de Wrocław (Polònia), mons. Gulbinowicz i mons. Lubachevski que ha reemplaçat el cardenal Slipyj, mort recentment, com a cap espiritual dels ucraïnesos. Aquests nomenaments seran interpretats i sospesats diversament —ja ho han estat— segons les coordenades polítiques que s'emprin per prejudicar els règims "bons" i els "dolents", però no es pot negar que es tracta d'hommes que, agermanats pel mateix suprem servei a l'Església universal, han de fer front a greus dificultats amb les autoritats polítiques de llurs països. Per qui la vulgui entendre, la Santa Seu, ha marcat clarament la seva línia d'independència en aquest terreny en el qual sovint els cristians no estem pas d'acord.

És també notable la creixent "internacionalització" del senat de l'Església.

És bo de recordar que tot just al començament d'aquest segle, en el pontificat de Pius X el 1903, sols dotze països i dos Continents (Europa i l'Amèrica del Nord) estaven representats en el col·legi cardenalici. El nombre dels països s'eleva a 15 i el dels Continents a tres amb la creació d'un cardenal brasiler en el pontificat de Benet XV, pel setembre del 1914; a setze països i tres Continents en el de Pius XI, en el febrer de 1922. El nombre dels Continents arriba a quatre amb la creació d'un cardenal siri per Pius XII. L'octubre de 1958, a l'inici del pontificat de Joan XXIII, el nombre dels països fou de 23, però hi mancava encara el Continent africà que fou representat en el col·legi de cardenals, a partir del 28 de març de 1960, per mons. Rugambwa de Tanganika. Pel juny de 1963, en el primer consistori de Pau VI, tots els Continents tenien un o més membres entre els cardenals però el nombre de països representats sols era de trenta-u, mentre que ara es de cinquanta-vuit. Darrera d'aquestes xifres hi ha inqüestionablement un valor d'universalitat i d'obertura al "Tercer Món" —i a "tot el món"— que ateny la densitat del misteri de la Pentecosta.

Al'altra banda del mar, a molts quilòmetres de distància, un altre esdeveniment, també cabdal per a l'Església, feia ressò al de la plaça de sant Pere de Roma. Davant del monestir de Poblet, més de cinc mil joves de moviments i organitzacions ben diversos de Catalunya, s'aplegaven en la unitat de l'Esperit i aplaudien el telegrama del Papa. El fet mereix un comentari a part, però no volem deixar d'assenyalar la coincidència significativa. Obrim el cor a l'esperança. La força de Pentecostès es viva avui en l'Església.

L'home, embrió vivent?

Més d'un naturalista ha fet notar que l'individu de l'espècie humana té unes característiques anatòmiques pròpies de la vida intrauterina. Per exemple, la manca d'autèntic pèl protector de la pell: el pèl humà certament no és pèl autèntic, sinó un simple borriçol de gruix variable propi dels fetus dels mamífers. D'altra banda, l'estat de completa indefensió enfront del medi, que això comporta, l'obliguen a fabricar-se artificis, que vénen a ser com una mena de prolongació extrauterina de la placenta materna.

Aquesta visió biològica podria venir a tomb en el controvertit tema de l'avortament. D'antuvi, suavitz la rigidesa de les fronteres que separen oficialment la vida abans i després del part. Perquè, si és cert que el naixement no comporta, de debò, un canvi qualitatiu substancial en l'estructura anatòmica de l'individu humà —a diferència dels altres vertebrats superiors— podríem concloure, sense excessives possibilitats d'error o exageració, que el període de gestació de la criatura humana es perllonga més enllà del part i només sembla acabar-se definitivament amb la seva mort. I això confereix un sentit plenament biològic a la creença que sempre ha mantingut l'espècie humana en un "més enllà" (que es plasma en el fet que l'home és l'únic animal que practica ritus funeraris).

I l'avortament, doncs? Enfocades així les coses, res no ens impedeix d'argumentar que no sols l'avortament provocat és un homicidi, sinó que tot homicidi és també un avortament provocat.

És a dir, la pregunta sobre si la "interrupció voluntària de l'embaràs" constitueix un homicidi és totalment supèrflua, ja que, si considerem que la duració autèntica de l'embaràs es perllonga més enllà del si matern, qualsevol tipus d'interrupció voluntària de l'embaràs, dintre o fora del si matern, ha de valorar-se necessàriament sota el mateix criteri ètic. Si és lícit l'avortament intrauteri, no hi ha cap raó perquè no ho sigui l'"avortament extrauteri". I si no és lícit, la qualificació d'homicidi ha de ser necessàriament comuna.

Se m'objectarà que estic jugant amb una simple hipòtesi científica per fer degotar l'aigua cap al meu molí. Potser sí. Però, cal reconèixer que el meu esforç imaginatiu per justificar la meua postura és molt més petit que no pas aquelles cabrioles de circumstancials que han de fer els justificadors legals de certs tipus d'avortament. Fet i fet, jo m'he remès a una constatació sobre l'anatomia de l'individu humà que està a l'abast de tothom; mentre que ells parlen al gran públic

amb un llenguatge especialment esotèric. I ben mirat, trobo molt més entenedores les feministes que reclamen el dret a l'avortament "lliure i gratuït". O tots frares, o tots capellans. O l'embrió és persona, o no n'és en absolut: tertium non datur.

"La naturalesa de l'home és l'Artifici", deia Emmanuel Mounier. L'Artifici és la placenta que possibilita la seva gestació extrauterina —puntualitzaria jo. Placenta de llana, de cotó, de fibra sintètica, que supleix la manca de pèl protector. Però, també, placentes de metall, de cautxu, de plàstic i fibres duríssimes, que ens traslladen amunt i avall, rodant, navegant, volant. Placentes encara més sofisticades que ens han permès solcar l'espai i trepitjar la Lluna. Pertot arreu placentes, i no pas metafòricament. Placentes unides amb cordons umbilicals invisibles que donen un bri d'omnipresència divina a la nostra veu i a la nostra imatge...

¿Som un Ésser que encara ha de néixer? L'Apocalipsi de Joan ens descriu la Dona-Humanitat gràvida i a punt d'infantar: santa esquizofrènia del vident de Patmos, que l'Esperit il·lumina amb inefable deliri! Hi ha res tan biològic com l'exigència de Jesús de fer-nos infants, de "néixer de nou" per entrar en el Regne? Hi

ha paraules més profundes i bellament enigmàtiques que les del "Pastor" d'Hermes quan afirma que "panta ta brephe (literalment, "tots els infants en estat embrionari") són gloriosos davant Déu i són a primera fila a la Seva Presència?"

No us encaparreu, senyories, el concepte de "persona" no brolla d'allò conegut, sinó precisament d'allò desconegut. Si en l'ésser humà no hi hagués un misteri constitutiu, els drets humans no existirien. Vejam, quines evidències immediates ens asseguren que un ésser ha de tenir els mateixos drets que un negre, o una dona els mateixos que un home? És inútil cercar les evidències en l'entourage natural. Els drets humans prediquen, en llenguatge secularitzat, allò que els primers cristians grecs definien com a epi-ousia, és a dir, super-essència, realitat no aprehensible pels sentits i que, tanmateix, els ultrapassa i els duu a la seva plenitud. Doncs bé, la realitat super-essencial de l'home és que som embrions d'aquella "major naixença" que cantava el poeta. En conseqüència, dubtar que els drets humans afectin a la vida intrauterina és dubtar de la pròpia existència dels drets humans.

Jordi Bassas i Ribalta

**Catalunya
Cristiana**

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:
Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetas.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

El pare Anselm Polanco

El Setmanari "Catalunya Cristiana" de la setmana del 31 de març al 6 d'abril, publica un article del senyor Picas recordant el P. Anselm Polanco, Bisbe de Terol.

Em plau manifestar-li que el seu article m'ha interessat, car em porta a la memòria el record de l'any 1937, quan solament tenia 12 anys i des de la galeria de la casa on vivia, en un pis del carrer València, veia al P. Polanco passejar-se pel pati el Convent (convertit llavors en caserna) que existeix al carrer Enric Granados entre Pl. Letamendi i carrer València.

El seu article m'ha fet recordar la inesborrable figura sencilla i fina d'aquell home que amb pas lent passejava junt amb altres, que pel seu aspecte semblaven sacerdots com ell, i que seguïen també el captiveri.

Precisament aquests dies estic llegint el llibre de "Montserrat 1936-1939" i em fa recordar les desesperades circumstàncies que passaven els qui estaven amagats quan havien de buscar allotjament i no el trobaven.

No voldria que pensés, amb tot això que li he manifestat, que

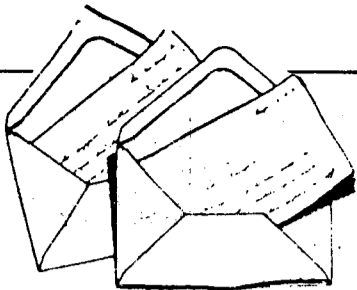
vostè m'ha remogut sentiments d'odi, tot el contrari, simplement he recordat unes circumstàncies que gràcies a una Fe forta en Déu vaig viure intensament i que voldria traslladar-la als altres perquè mai més no tornessin aquells temps. Sr. Picas el felicito pel seu escrit perquè considero necessari que la gent d'avui conegui aquelles circumstàncies, no sigui que es compleixi aquell refrany que diu "el poble que no coneix la seva història, està obligat a repetir-la".

Juan A. Pujals Vallhonrat

Deixalla de vidre per fins benèfics

En el número de "Catalunya Cristiana" del 17/23 de febrer passat, apareixia, firmada per "P." una carta suggerint que el benefici produït per la recollida del vidre, en els contenidors verds de Barcelona, anés "destinat a subvencionar... aquelles entitats de funcionament amateur... que es dediquen a fer el món més humà..."

Anticipant-nos a aquest suggeriment, L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS SAGRADA FAMÍLIA,

hem destinat ja les 300.000 pessetes que d'aquell benefici ens han correspost, a ajudar a les moltes despeses que comporta, per part de la "Associació Sagrada Família per a ancians", el manteniment de les dues miniresidències (una normal i una altra assistida) per a vells que viuen sols i amb escassos recursos econòmics. Aquestes residències estan situades al carrer del Roselló, 344 de Barcelona.

Demanem a tots els lectors que col·laborin amb les seves aportacions "vidrieres" a que aquests ajuts es puguin, no només mantenir, sinó també augmentar.

Associació de Veïns "Sagrada Família"

Volen un cel ple de pols

Soc assidu lector d'aquesta secció de cartes obertes. Haig de

dir que no m'agrada el to global de les cartes, ni pel seu contingut ni per la seva forma. El contingut és sempre enyoradís de temps passats, mal humor pels temps presents i profètic de temps mastrucs pel futur. Un contingut de denúncies agressives, de malediccions i impropis. L'estil és barroc, repetitiu, amb una sintaxi a voltes d'un alumne de sisè de bàsica.

És que no hi ha res a dir de bo dels temps actuals? És que no hi ha cap jove generós, altruista, abnegat i responsable? Tan lament està el país? Certa gent gran es creu la redemptora de la humanitat, quan a nivell de fe sols Crist salva, i només Ell, com diu sant Pau. Sort en tenim d'això, perquè si ens haguessin de salvar tota aquesta cofraria de desenganyats i desencisats el cel quedaria ple de pols i Déu tot sol let pels segles del segles.

Francesc de Canfé

Dies de festa religiosa i festes laborals

Si exceptuem el 1er. de maig, Festa del Treball, l'11 de setembre diada de reivindicació catala-

na, i el 12 d'octubre, dia de la Castellanitat, no de la Hispanitat, ja que d'Amèrica se'n prengué possessió per la Corona de Castella, no per Espanya, totes les altres festes de caràcter general a tot Catalunya són d'origen religiós, però de precepte, entre setmana, enguany només n'hi ha quatre. L'endemà de Pentecosta, el dilluns, abans era el segon dia de l'octava, però un cop suprimida l'octava de Pentecosta ha perdut tot el seu antic valor. Algú potser dirà que és una festa tradicional però, no és molt més tradicional el Corpus i també altres festes de precepte que ara ens fan treballar?

Aquest any el calendari laboral, crec que ja no es pot canviar, però, pels anys venidors estaria mol bé que els catòlics catalans fessim una campanya per aconseguir que almenys fos festa laboral el dia de Corpus.

Això d'haver de treballar en diverses solemnitats de precepte i en canvi fer festa altres dies, que encara que tinguin un caràcter religiós no són de precepte, ni més tradicionals que altres que ara no fem festa, crec que és una gran anomalia que les autoritats de Catalunya haurien de solucionar.

Manuel Surinyach

AVISOS I COMUNICATS

Concert per la Coral "CÀNTIC NOU". Monestir de Sant Pere de les Puel·les.— La Coral "Càntic Nou", sota la direcció de Julio Balboa, oferirà les seves interessants i excel·lents obres, el dia 9 de juny, diumenge, a les 5 de la tarda, a l'església del Monestir de Sant Pere de les Puel·les, c/. Anglès, 55. Barcelona (Sarrià).

Facultat de Teologia de Barcelona. Curs d'Estiu, de l'1 al 13 de juliol.— 1.ª Setmana, de l'1 al 6 de juliol: 1.ª Sessió, L'EUCARISTIA, prof. Joan Guiteras; dilluns de les 11 a 1/4 d'1, i de dimarts a dissabte, de 3/4 de 10 a les 11. II Sessió, ELS EVANGELIS SINÒPTICS, prof. Armand Puig; dilluns de 3/4 d'1 a les 2, i de dimarts a dissabte, de 2/4 de 10 a les 11. III Sessió, EL MINISTERI ECLESIAL, prof. Hèctor Vall; de dilluns a divendres, de les 4 a 1/4 de 6. IV Sessió, ATEISME i AGNOSTICISME, prof. Andreu Marquès i Josep Castanyé; de dilluns a divendres, de 3/4 de 6 a 3/4 de 7. 2.ª Setmana (del 8 al 13 de juliol): I.ª Sessió, L'ESGLÉSIA DE

L'ESPERIT DE JESUCRIST; prof. Ramon Pou; dilluns, de les 11 a 1/4 d'1, i de dimarts a dissabte, de 3/4 de 10 a les 11. II.ª Sessió, ELS LLIBRES HISTÒRICS DE L'ANTIC TESTAMENT, prof. Rafael de Sivatte; dilluns de 3/4 d'1 a les 2, i de dimarts a dissabte, de 2/4 de 12 a 3/4 d'1. III.ª Sessió, MORAL SEXUAL, prof. Josep M. Tubau; de dilluns a divendres, de les 4 a 1/4 de 6. IV.ª Sessió, LA CELEBRACIÓ LITÚRGICA, prof. Joan Bellavista; de dilluns a divendres, de 3/4 de 6 a 3/4 de 7. Lloc: "Casal Borja", c/. Llaseras, 30. Sant Cugat del Vallès (Barcelona). Tel. (93) 674 11 50. Per informació i inscripcions: Secretaria de la Facultat, c/. Diputació, 231-08007-Barcelona. "Centre Borja", Sant Cugat del Vallès. tel. (93) 674 11 50. De dilluns a divendres i de 11 a 1. Caldria formalitzar la inscripció abans de la segona quinzena de juny. Aquests Cursos són vàlids: a) Actualització i Formació Permanent per a sacerdots, religiosos i religioses, laics, i també per a professors de religió en exercici. b) Preparació

per a iniciar la Llicència, per a aquelles persones que han cursat el sexenni filosòfic-teològic. c) Els quatre anys del Curs d'Estiu serveixen com a sector teològic per obtenir la Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat que capacita per a ser professor de Religió.

XXIV Aniversari de l'E.J.E.— L'Equip Jovenil Eclesial (E.J.E.), al cumplir els 24 anys de la seva fundació, invita als seus afiliats i a tots els qui durant aquests anys han participat en les seves activitats vocacionals o culturals, a l'Eucaristia del dia 16 de juny, a la Capella de Sant Lluís (Badalona), a les 10,30 del matí, i al dinar de Germanor a les religioses franciscanes de Tiana, i a una paràl·larga a la Cartoixa de Montalegre. Per informació: Centre E.J.E., c/. Muntaner, 91, 2on. 2.ª, tel. 253 18 93, totes les tardes.

Exercicis Espirituals per a religioses.— Director: P. Ignacio Aguirre, s.j. Del 20 al 29 de juny. Casa d'Exercicis de St. Ignasi, c/. Carrasco i Formiguera, 32. Tel. 203 88 62. Sarrià.

Centre Salesià "Martí-Codolar". Curs 1985-1986.— Activitats programades: 1- Cicle Institucional d'Estudis Eclesiàstics. 2-Bienni de formació teològica bàsica. 3- Cursos de capacitació per a professors de Religió. 4- Cursos d'animadors de Pastoral juvenil. Aquestes activitats es desenvoluparan d'octubre del 1985 a juny del 1986. El Cicle Institucional i el Bienni teològic, en la seu del Centre; els altres Cursos en un lloc cèntric de la ciutat. Tots els estudis tenen caràcter oficial i una orientació prevalentment pastoral. Per a més informació: Director d'Estudis, c/. Torrelló, 8. 08035-Barcelona. Tel. 229 18 01.

Mestres Cristians de Barcelona.— El dimecres, dia 12 de juny, a les 8 de la tarda, a la Capella del Seminari, el Cardenal Narcís Jubany presidirà l'Eucaristia, en Acció de Gràcies pel Curs 1984-1985, per a tots els mestres i professors cristians de Barcelona. Serà una trobada festiva amb el Pastor diocesà per a donar gràcies i encoratjar-nos cara el futur.

Centre Ecumènic de Catalunya.— Organitza un COL·LOQUI, sobre el Document Ecumènic "Baptisme, Eucaristia, Ministeri" (Comissió "Fe i Constitució", Lima, 1982). Dia: dimecres, 12 de juny. Hora: 3/4 de 8 del vespre. Lloc: estatge del Centre Ecumènic de Catalunya, c/. Casp, 49, baixos. Directori Orientatiu: Gabriel Amat i Torregrosa, pastor de l'Església Espanyola Reformada Episcopal. Joan García i Casanovas, rector de la Parròquia "Theotokos" de l'Església Ortodoxa. Antoni Matabosc i Soler, degà de la Facultat de Teologia de Barcelona. Moderador: Joan

49, de 9 a 11, i de 6,30 a 7,30.

Orfeó Gracienc - Cicle de concerts.— Dia 6 de juny: a l'Auditori de l'Orfeó Gracienc, c/. Asfúries 88, Grup Infantil, dirigit pel mestre Bernal, i Grup Juvenil, pel mestre A. Pérez Simó. Dia 9 de juny, Concert a la Plaça del Sol de Gràcia, patrocinat per la Diputació de Barcelona; direcció, A. Pérez Simó. Dia 12 de juny, Concert al Casal de l'Orfeó Martinenc, baix la direcció de A. Pérez Simó. Dia 6 de juliol, Concert a la plaça del Rei, ditre del programa "Grec 85" patrocinat per l'Ajuntament, i dirigit pel mestre A. Pérez Simó.

Diccionari Regina

d'us del català

Alfons Tarrida y Muntaner. Emili Pascual y Ferrando

—Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.

—És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.

—Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significats, etc.

—Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.

—Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12 x 17 cms. 608 pàgines.
PVP.: 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES
Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Donem gràcies a Déu per haver arribat al CENT ANYS de la fundació de LA HORMIGA DE ORO

Començarem la celebració d'aquest CENTENARI trobant-nos amics, proveïdors i clients, amb el nostre Emm. i Rvdm. Dr. Narcís Jubany, Cardenal Arquebisbe de Barcelona que presidirà l'Eucaristia el proper dijous dia 6 de juny a les vuit del vespre a la Capella de Sant Sever.

Ens agradaria la vostra companyia
Carrer Sant Sever, Barri Gòtic.

Barcelona, 1985

Botam i Casals. Aquest document està en període de decisió final, formalitzada per totes les Esglésies. Per això convé ara una sensibilització i coneixement adient per les bases de totes les comunitats cristianes.

Tandes d'Exercicis per a Religioses.— De l'11 al 20 de juny, P. Francesc Mier, passionista. De l'1 al 9 de juliol, P. Rafael Navarrete, s.j. Del 27 al 5 d'agost, P. Jesús Arnal, prev. Del 10 al 19 d'agost, D. Vicente Garcia, prev. Lloc: Residència "Mare Ràfols", apartat 153. Vilafranca del Penedès (Barcelona). Tel. (93) 890 12 55.

VIC

Tandes d'Exercicis Espirituals per a Matrimonis.— A la "Quinta Rosario" d'Hostalets de Balenyà, del dimarts 30 de juliol, al dissabte 3 d'agost. Al Santuari de La Gleba, del diumenge 11 d'agost, al dijous dia 15. Entraa a les 8 del vespre. Sortida, després del diàr del darrer dia. (Poden assistir-hi persones soles, homes o dones). Inscricions: A la pròpia Parròquia, o a la Delegació Diocesana d'Exercicis, c/. Santa Maria, 1, VIC. Tel. 886 06 55.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padrí o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRÍ

GNA. MARIA ROSA PEREJOAN
FRANCISCANES DE MARIE
NABLUS ROAD - B.P. 19049
JERUSALEM 91190

ISRAEL 8.500 Ptes.

GNA. M. MONTSERRAT MANSO
QUARTIER ANKASIFOTZI
B.P. 536
TANANARIVE
MADAGASCAR

8.500 Ptes.

P. JOSEP M. ODENA
MASSION CATOLICA
APARTADO 10
MALABO (ISLA BIKO)
GUINEA EQUATORIAL

8.500 Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms .....

Domicili ..... Tel. ....

Població ..... D.P. .... Província .....

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- taló que adjunto
- gir postal
- domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa .....

Sucursal n.º .....

N.º compte corrent .....

Població ..... Província .....

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població ..... Data .....

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Catalunya

Pirelli invertirà 6.000 milions de pessetes

El Ministeri d'Indústria ha declarat d'interès preferent, dins del sector de fabricació de components per a vehicles automòbils, les ampliacions previstes per Productes Pirelli, S.A., i per les tres noves societats en què s'han dividit les seves activitats. Les companyies i ampliacions que inclou l'ordre d'Indústria són les següents:

Pirelli Neumàtics, S.A., fàbrica de Manresa, per elevar la seva capacitat de producció de cobertes i cambres a 25.000 tones anuals, amb inversió de 4.610 milions de pessetes. Productes Industrials del

Productes Industrials del Cautxú, S.A. planta de Vilanova i la Geltrú, per elevar la seva capacitat de producció de corretges trapezoidals. Cables Pirelli, S.A., factoria de Vilanova i la Geltrú, per elevar 4.400 tones-any la seva capacitat de producció de cables de baixa tensió aïllats amb plàstic, per valor de 675 milions de pessetes. I per acabar, Productes Pirelli, S.A. fàbrica de Cornellà, per elevar a 4.400 tones anuals la capaci-

tat en emmotllats i trefilats de goma, amb inversió de 368 milions.

Projecten una televisió en català al Rosselló

L'associació Catalavisió, creada per l'emissora Ràdio Arrels, de Perpinyà, i registrada formalment a París, té el propòsit de crear una televisió catalana per al Rosselló i les altres comarques de Catalunya Nord.

Catalavisió vol acollir-se a la llei de la televisió privada que posarà en marxa aviat el govern francès. Segons la proposta que un grup d'experts va presentar a l'Administració francesa, a la ciutat de Perpinyà li correspon una emissora de les que es consideren "televisions locals independents".

Espanya

Caiguda en picat de la natalitat

L'índex de naixements a Espanya va sofrir una reducció tan accelerada que l'any 1982 vingueren al món un 30

per cent menys d'infants que l'any 1974, segons un informe governamental. Mentre que l'any 1974 van néixer 682.010 infants, l'any 1982 en vingueren al món 509.685. D'aquesta dada es desprèn que en vuit anys es va passar d'un 1,94 per cent dels naixements a un 1,34 que correspon a la pèrdua de 172.315 "espanyolets". En aquest mateix període el nombre de matrimonis també va disminuir.

Món

Més de mil afganesos morts pels soviètics

Un miler de persones foren mortes durant una de les més grans matances de civils perpetrades per les forces soviètiques a la regió de Laghman, a l'est de l'Afganistan, durant el passat mes de març, segons una font diplomàtica occidental d'Islamabad (Pakistan). D'acord amb informes arribats de Kabul, segons la mateixa font una dotzena de policies foren completament destruïts al districte de Khargai durant una operació "exclusivament soviètica", dirigida contra la resistència i en la qual van participar dos-cents vehicles militars.

ARA MATEIX

A propòsit de l'últim viatge del Papa

"Es veu que aquest Papa d'ara és una mica, diguem-ne, preconiliar... oi?", em diu, fluixet, el director d'una sucursal bancària, mentre m'allarga el volant que he de signar, tot cofoi de la sensació de "connaissanceur" que espera causar-me. "Aquest Papa sí que va bé, els fa passar tots per l'adreçador", comenta, rioler, un vell trempat en sortir de missa... I així tothom, més o menys, emplena la travessa en què d'uns anys ençà, ens hem acostumat d'encabir el próisme: 1 de conservador, 2 de progressista, X de persona de centre..."

Però, com diu la dita, és inútil de voler posar portes al camp. No podem enllestir amb una qualificació expeditiva l'entrellat d'interrogants que suscita el pontificat de Joan Pau II, i que han esclatat, de manera espectacular, en la seva visita als Països Baixos.

Un editorial de "Le Monde" veu en aquest últim i conflictiu viatge papal l'inici d'un diàleg. En seria l'expressió gràfica el bes de pau del Papa a la noia belga, d'origen polonès, Verónica Oruba. Aquesta, en el seu discurs davant el bisbe de Roma, s'havia mostrat contestatària: "...Algunes actituds vostres sobre l'Amèrica Llatina i la teologia de l'alliberament ens sorprenen..." "Voldríem una Església universal més radicalment compromesa." "Ens inquieta saber que la utilització de mitjans contraceptius pot deixar molts matrimonis al marge de l'Església". Aquestes paraules susciten aplaudiments i xiulets en els diversos sectors de joves presents. El Papa escoltava, i somreia de tant en tant. En acabar, la besà al front i la felicità pel seu "bon discurs". "Suposo, va dir ella, que m'heu entès". "Sí, va respondre el Papa, encara que el meu francès no és perfecte. Però he fet atenció..."

El diàleg, desitjat i difícil, seria entre els sectors més refinats de la vella Europa cristiana, els quals havien trobat en una certa inculturació de l'Església post-conciliar en la modernitat un bon passaport per córrer pel món d'avui, i el polonès Papa Woytyla que hi endevina la pèrdua de continguts fonamentals. I no pas sense fonament. Per més joiosos que estiguin aquells sectors progressistes de les conquestes innegables del catolicisme contemporani, no poden deixar de banda la gra-

vetat del fenomen que denuncia Pierre Chagnu, protestant i professor de la Sorbona: "...És entre 1964 i 1969 que s'ha iniciat a França — i a la resta d'Europa i d'Amèrica — la ruptura més important. En una paraula, 200 milions d'hommes, en deu anys, han perdut el saber d'allò que dona sentit a la vida. Han abandonat realment tota esperança o, més aviat, l'esperança els ha abandonat. El 1964, una majoria de francesos entre un 55% i un 60%, encara tenien una visió cristiana de la mort. El 1970, aquell 60 s'havia convertit en un 30. I, encara, aquest 30 no se sentia gaire segur... En el mateix període de temps, la pràctica religiosa baixà a la meitat, i la fecunditat disminuí en la mateixa proporció."

Hi ha en Joan Pau II una preocupació evident per aquesta multitud, de base catòlica, que a les minories que avui dirigeixen els quadres eclesials d'Europa, enderiades en el diàleg amb la cultura moderna, se'ls han escapat de les mans. Probablement ve d'aquí la resistència del Papa a cedir a la voluntat, tan repetidament expressada, i que recull també l'esmentat editorial de "Le Monde", de "canviar les grans concentracions per trobades més íntimes i els discursos del Papa per canvis d'impressions informals". Malgrat l'interès innegable que aquesta iniciativa tindria, també representaria per a Joan Pau II sotmetre's a les intrincades vies d'evangelització que li serien proposades, en detriment del seu impacte directe en la massa. Un impacte que és, precisament, la seva denúncia més incontestable de la inoperància de les minories... Només a Holanda l'impacte multitudinari ha fallat... si bé la seva rèplica, protagonitzada pels grups d'homosexuals, punks, lesbians i pro-avortistes, també ha resultat significativa...

Tot amb tot, el diàleg és necessari i la paciència i el bon humor mostrats pel papa Joan Pau ja n'és un bon auguri. Els sectors progressistes més responsables, amb una paciència i un bon humor semblants, haurien de proposar-se d'evitar que el profetisme d'aquest gran Papa de l'Est pugui esdevenir l'ostatge de la burocràcia vaticana o de l'integritat organitzat...

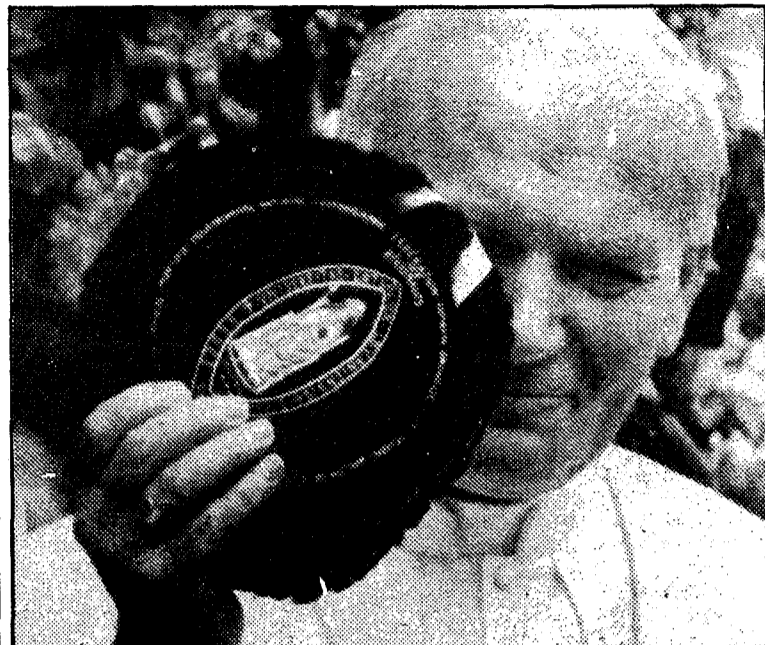
J. Carrera Planas

El papa Joan Pau II, a Luxemburg i Bèlgica (2)

Servir la veritat i la llibertat, missió de la diòcesi universitària

"Vinc com a pastor de l'Església catòlica, que des de fa dos mil·lenaris, té un lloc especial en la cultura europea és a dir en la vida dels homes i, vinc com a testimoni de l'home il·luminat per la fe en Déu", digué el papa Joan Pau II a Luxemburg. En un ata-

peït resum continuem i acabem la informació del viatge del Papa al Benelux. Tant a Luxemburg com a Brussel·les els ànims foren més distesos i les adhesions més entusiastes que a Holanda.

Joan Pau II en el moment de posar-se al cap un dels típics barrets dels estudiants de la Universitat de Lovaina.

"¿Com va la fe i l'oració en les vostres famílies, la santificació del diumenge, la transmissió de la fe als joves?" interpellà el Papa a Luxemburg amb paraules d'una recent carta del bisbe de la pròpia diòcesi.

DIMECRES
dia 15 de maig

Luxemburg

A l'Aeroport de Luxemburg l'esperaven els Grans Ducs, Joan i Josefina Carlota; els membres del Govern, el bisbe de la diòcesi i milers, de persones que aplaudiren amb alegria.

El Gran Duc s'adreçà al Papa anomenant-lo "pelegrí al servei de la pau, la llibertat i la dignitat de l'home i defensor de les causes més nobles de la humanitat". La contesta de Joan Pau II fou un cant a la dignitat de l'home "que no pot separar-se de Déu sense disminuir la seva dignitat".

"Sigueu font de força per a l'Església"

A Luxemburg, les mesures de seguretat, tot i sent fortes, foren molt menys aparatoses i visibles que les d'Holanda. El Papa va poder recórrer els 12 quilòmetres de l'aeroport a la catedral amb el "papamòbil" i rebre l'acollida entusiasta i filial de milers i milers de persones, sobretot als carrers de la ciutat, en plena festa.

Més d'un miler de persones, la majoria malalts, invàlids i ancians omplien la catedral. "Sigueu font de força per a l'Església i per a la humanitat", els digué el Papa, passejant la mirada sobre la multitud i conversant en particular amb cada un dels malalts que li presentaren. Parlà dels sofriments dels homes del nostre temps, del flagell de la guerra que continua abatent-se sobre el món.

"Europa ha de promoure una ètica justa"

Davant els 2.500 participants en la visita del Papa a la seu de les institucions i organismes de la Comunitat Europea, el Sant Pare expressà el seu desig que "Europa reaccionari a tot allò que afebleix els beneficis d'una ètica justa". Al mateix temps declarà que l'Església no estalvia esforços per "defensar els valors primordials del respecte a la vida en totes les seves etapes, els béns inalienables de la família, l'exercici dels drets humans fonamentals,

la llibertat de consciència i de pràctica religiosa, així com el desenvolupament de la persona".

Davant el president del Tribunal de Justícia de la CEE i els seus membres, Joan Pau reiterà la importància del "dret" per reforçar "la pau", davant temptacions de poder i conflictes d'interès i fer prevaldre la solidaritat per damunt dels interessos particulars. "Un altre punt del seu discurs es referí a l'equitatiu repartiment de recursos: "el drama de la pobresa i de la fam exigeix que totes les energies siguin mobilitzades. És el deure de tota jurisprudència la protecció de grups i individus desfavorits per la seva pobresa, la seva salut, la seva manca de formació, i el seu desarrelament".

Davant el complex siderúrgic d'Arbed

A la tarda el Papa celebrà l'Eucaristia per als treballadors emigrants en una plaça davant el complex siderúrgic d'Arbed.

En el mateix lloc inaugurà un alt forn, presenciant una fosa i, parlà amb un grup d'obrers, i declarà que han de posar-se en pràctica "les solucions per trobar un lloc de treball per a tots els aturats; treballar per evitar desigualtats flagrants serà una autèntica obra de pau". "Cal que l'obra de la intel·ligència humana, l'obra de la ciència i de la tècnica, no es torni contra el mateix home". El Papa acabà demanant als responsables detenir la cursa d'armaments i deturar la degradació de la terra.

Durant uns minuts mantingué una conversa privada amb el president del Govern, Santer, i firmà el llibre d'or de la ciutat.

DIJOURS
dia 16 de maig

Luxemburg

Aquest dia fou una trobada del Papa amb els sacerdots, els religiosos, els moviments catòlics i els joves de Luxemburg.

"L'Església és una comunitat orgànica amb diferents funcions"

En el teatre municipal el Papa parlà als representants de les comunitats religioses, als membres dels consells diocesans i moviments apostòlics: en total, unes 900 persones. Luxemburg és una diòcesi amb 274 parròquies, 337 sacerdots, 107 religiosos i 1.175

religioses, 1.634 agents pastorals i una proporció de 811 habitants per sacerdot.

A aquestes forces vives eclesials el Papa demanà "que reflexionin sobre l'herència que Crist ens deixà en l'Església. Traçà un quadre del lloc de cada u dins de l'Església i puntualitzà que la igualtat fonamental de tots els fidels no pot fer oblidar que l'Església és "una comunitat orgànica, un cos amb nombrosos membres que no tenen la mateixa funció". Recordà als laics que "un apostolat fructífer depèn d'una formació sòlida i permanent i ha de ser realitzat amb estreta unió amb el bisbe. Si l'evangelització de les realitats temporals és una missió de tota l'Església, correspon als pastors proclamar els principis i donar ajuda moral i espiritual, i als laics vigilar directament la realització d'ordre temporal. Denuncià les confusions sobre la verdadera missió de l'apostolat dels laics i demanà que es restableixi el just equilibri.

Amb vuit mil joves

En la trobada amb els joves, última cita del seu programa luxemburguès, celebrat al pati interior de l'Abadia de Echternach amb 8.000 joves, entre els quals hi havia diversos grups d'alemanys i de francesos, el Papa abordà el tema de les raons del celibat sacerdotal: "Cridat a representar Crist, el sacerdot ha de fer creïble la seva assimilació a Crist, mitjançant una vida que li sigui pròxima i lliure d'un altre lligam que no sigui la del seu servei. També els parlà de la fidelitat conjugal "que és possible i forma i inseparable de l'amor". L'Església, digué, ha d'afirmar l'exigència de la indissolubilitat del matrimoni, encara que no ignora que molts la consideren un desafiament; però, preguntà, ¿No és servir l'home animar-lo a anar cap el fons de la seva capacitat d'estimar? L'Església està convençuda de les immenses capacitats d'amor, fidelitat i perdó d'un cor renovat en el baptisme, alimentat per l'eucaristia, reconciliat amb Déu, amb si mateix i amb els altres en el sagrament de la penitència.

La trobada amb els joves fou un moment vibrant i alegre. Els joves l'aplaudiren moltes vegades.

En l'abadia de Sant Willibrord

L'abadia —fundada per Sant Willibrord, monjo irlandès que a l'any 698 evangelitzà el Benelux— fou sempre focus d'irradiació espiritual i cultural cristiana. Resà a

la cripta davant la tomba del sant, firmà en el llibre d'or i rebé com a obsequi un exemple del "Sagramentari-antifonari" de l'abadia. Des d'aquest lloc que representa el cor del catolicisme de tota la regió, el Papa emprengué l'última etapa del viatge: Bèlgica.

L'acollida del poble belga al Vicari de Crist fou entusiasta, fins el punt que el propi Papa ho agrai en diverses ocasions.

DIVENDRES
dia 17 de maig

Anvers, Ypres i Gant

A la catedral d'Anvers Joan Pau II tingué una trobada amb els laics.

"L'aportació de la dona és indispensable en l'Església"

Així digué el Papa als 2.000 seglars compresos eclesialment.

El president del Consell Pastoral Interdiocesà, Aurelien Thijs, li havia parlat de la temença que "el moviment d'emancipació de la dona es torni contra l'Església, si no es dona sortida a la dona en el si de l'Església, fins i tot a nivell institucional".

Les frases del Papa que responien a aquesta inquietud foren interrompudes amb aplaudiments. Quan pogué continuar, afirmà que la comunitat cristiana ha de valorar la contribució i la responsabilitat de les dones. La seva aportació enriquidora l'espera la comunitat creient, no solament en la família, on el seu paper és primordial per a l'espòs i els fills, sinó en tots els camps de la vida: en l'espiritualitat, en la reflexió teològica, en la vocació missionera, en els serveis pastorals.

També recordà la "responsabilitat" del seglar i subratllà que la parròquia és lloc privilegiat d'aquesta acció dels laics en "el cor del món", impregnant de valor moral i d'esperit evangèlic les diverses realitats de l'ordre temporal: la cultura, l'art, l'educació, la sanitat, el món laboral, l'economia, les responsabilitats cíviques.

"La pau és tasca urgent en els nostres dies"

Milers de colomes foren alliberades i les campanes de tota la ciutat de Ypres repicaren quan el

Papa arribà a la porta de Menín per a retre homenatge als caiguts de la Gran Guerra 1914-1918. Es recollí en oració, mentre se sentia el solemne toc militar de "silenci". Aquí moriren 250.000 anglesos i 100.000 alemanys.

En la Gran Place de Ypres s'efectuà la celebració de la pau. El Papa invità la humanitat a reflexionar sobre el sentit de l'existència dels individus i de la gran família de les nacions, sobre el sentit i el sacrifici d'aquelles joves vides, perquè "la història ens dona lliçons terribles".

Afirmà que la tasca de la pau és urgent en la nostra època, quan afrontem una situació internacional complexa. Els progressos de la ciència i de la tècnica poden ser manipulats per la guerra, en lloc de servir per a la pau. Explicà que "una voluntat ferma de promoure la pau ha d'anar acompanyada d'idees clares i que això no resulta fàcil quan ens trobem amb interessos tan diferents.

Com més gran és l'amenaça que pesa sobre la humanitat, més forta ha de ser la seva maduresa moral. La pau no pot ser concebuda com una absència de guerra, sinó com un conjunt de valors indissociables: la llibertat de la persona i el respecte a la seva dignitat, la justícia i la solidaritat, la misericòrdia, l'amor al pròxim, l'audàcia de la veritat i de l'esperança. La pau depèn essencialment de les opcions ètiques fonamentals que facin les noves generacions.

A la tarda, a Gant, la ciutat natal de l'emperador Carles I d'Espanya i V d'Alemanya, celebrà una missa per als fidels de Flandes, en la qual participaren 800 sacerdots i 150.000 fidels, i foren confirmats per ell un grup de joves.

DISSABTE
dia 18 de maig

Malines i Namur

Malines no es va quedar curta en la càlida acollida al Papa durant les cinc hores que romangué en aquesta ciutat. En la seva plaça major es produí una explosió d'entusiasme en sentir-lo parlar en flamenc: "Estic content d'estar a Malines". A la catedral reposen les despulles del cardenal Mercier —davant de la tomba del qual resà el Papa— que creà les "Converses de Malines". Digué: "Vinc en pelegrinatge a un lloc significatiu per a l'apropament entre cristians".

Col·laboració ecumènica en el fet social

A la catedral s'hi havien donat cita per a un acte de pregària ecumènica amb els catòlics, delegacions de les esglésies ortodoxes russa i grega, de l'església anglicana, de les protestants, de les esglésies coptes, armènia, síria i romana. Davant de tots, recordà que Jes del començament del seu ministeri com a bisbe de Roma insistí en el "compromís de l'Església catòlica pel moviment ecumènic, com a quelcom irreversible" i que la unitat era una de les seves prioritats pastorals.

En el discurs de l'Episcopat els recordà la unió de tots els pastors amb Roma. "Aquesta adhesió —digué— és un dels fonaments essencials de la nació belga, que s'ha expressat amb una plena unió incondicional a Roma i al Papa". En parlar dels sants d'aquest país, anuncià la represa del procés de beatificació del pare Damià, apòstol dels leprosos a les illes de Molokai.

Desafiant missatge a la joventut

A la ciutat de Namur el Papa adreçà el seu missatge als joves. "Resar —els digué— no és utilitzar Déu per al nostre servei; és demanar-li que canviï el món a la seva manera; és demanar que cada home, aquí i a qualsevol part del món, pugui sadollar la seva fam i disposar de tot allò que el permet viure decentment i és també preparar-se un mateix a treballar, per permetre una millor producció i una millor distribució i utilització dels béns creats. És lluitar perquè cada home pugui trobar una ocupació i viure amb dignitat. És preguntar-se sobre el sentit que donem al diner, a l'estudi, al temps lliure, a la creativitat.

El cristià, ha de lluitar, escollir el bé, a base de sacrificis. Dir "Parenostre, allibera'ns del mal" es lluitar dins de nosaltres i al nostre entorn contra tot allò que busca destruir la fe: indiferència, dubte sistemàtic, escepticisme, com si la felicitat i la grandesa de l'home consistís a apartar-se de Déu. És lluitar contra la desesperació i l'angoixa, com si la vida no tingués ja sentit; contra les desviacions de l'amor, la seducció de la violència, de l'odi i la mentira. En el disseny de Déu no existeixen mai homes a descartar. Cap home no ha de ser exclòs per un altre.

Aniversari del Papa al santuari marià de Beauring

El 18 de maig el Papa complia seixanta-cinc anys. Va rebre innumbrables felicitacions i un pastís de 55 quilos, que reproduïa la cúpula de Sant Pere de Roma, la torre de la catedral de Malines i l'escut pontifici.

Joan Pau II va voler celebrar la seva onomàstica al santuari de Beauring, on l'aclamaren més de 50.000 persones, entre les quals els prínceps Albert i Paola de Lieja. En aquest santuari al qual acudeixen cada any més de 250.000 pelegrins, lliuraren al Sant Pare una reproducció de la imatge de la Mare de Déu.

DIUMENGE dia 19 de maig

Brussel·les i Lieja

Els jardins de l'esplanada de la basílica nacional del Sagrat

Cor de Brussel·les s'emplenaren de gent malgrat la pluja, des de la matinada del diumenge, per estar amb el Papa. Més de cent mil fidels l'aclamaren.

"La solidaritat familiar no és una tasca fàcil"

La missa fou trilingüe, així com l'homília (en francès, flamenc i alemany), en la qual el Papa reflexionà sobre Déu en la vida de família. "La solidaritat familiar no és sempre una tasca fàcil, digué. Els fills als quals heu donat vida i ofert el millor de vosaltres mateixos, a vegades influenciat per una societat que té els seus valors i contravalors, escullen altres vies". A l'hora de l'Angelus recordà que ja en el segle XIII, dels 3.500 llocs de culte que hi havia a Bèlgica, 465 eren dedicats a la Mare de Déu i 230 a Sant Pere; ho demostra la unió dels cristians belgues a l'apòstol que Jesús designà com la pedra de l'Església. Abans el Papa rebé una delegació musulmana composta per l'imant de Brussel·les i els ambaixadors d'Àrabia Saudita. El Marroc, Turquia, Senegal i Pakistan. Aquesta visita no estava prevista inicialment en el programa papal.

Davant la tomba de Cardijn

A la Mare de Déu de Laeken, on reposen les despulles del fundador de la JOC, el Papa resà i adreçà un discurs als moviments obreristes. Referint-se a monsenyor Cardijn digué entre d'altres coses:

"Cardijn fou un apòstol que treballà per la presència cristiana en el món del treball tant com per ajudar els obrers a viure els valors cristians. Vosaltres sou els seus hereus", i els felicità per les desenes de milers de membres d'aquests moviments. Donà suport a la preocupació que li havien manifestat davant la imposició d'una societat dual, en la qual la meitat han de ser "assistits mentre l'altra meitat té el seu lloc de treball. Se sumà a l'angoixa expressada per les misèries del món obrer. "Sóc molt sensible, digué a tot allò que afecta els joves en atur, l'emigració, les famílies, els marginats, els nous pobres. La solidaritat, paraula clau en la història obrera, és també en el llenguatge modern una paraula evangèlica, explicà. Mai no ha de ser tancament al diàleg ni a la col·laboració amb altres grups

Joan Pau II amb un ram de flors a la mà, respon a les aclamacions del poble belga.

socials no compresos en els moviments obrers.

Joan Pau II amb milers de polonesos a Lieja

El Papa passà la nit, davant de milers de polonesos, a Lieja, on féu una defensa veement del dret del poble polonès a ser amo de la seva pròpia pàtria.

"Hem pagat durant l'última guerra, recordà, un preu altíssim per la llibertat i coneixem el preu d'aquell sacrifici; de l'horrible hecatombe la nació en sortí més forta, convençuda de la seva pròpia dignitat, del dret a la seva pròpia història i llibertat, així com a la seva plena autonomia i autogovern, a la seva fidelitat a Crist i amb ella mateixa". Per a Joan Pau II aquests conceptes són continguts en la paraula "solidarosc".

Alguns observadors estrangers manifestaren que desitjarien igual tractament del Papa amb els països sud-americans.

DILLUNS dia 20 de maig

Brussel·les

L'acte més important d'aquest dia fou el discurs del Papa a la seu de la CEE (Comunitat Econòmica Europea).

Una al·lusió de l'ingrés d'Espanya i Portugal a la CEE

"En aquesta seu, que és cervell i cor d'Europa i davant dels qui són forjadors del seu futur, reitero la crida que vaig adreçar a Europa des de Santiago de Compostela el 9 de novembre del 1982". "Troba't a tu mateixa, si gues tu mateixa, descobreix els teus orígens, vivifica les teves arrels".

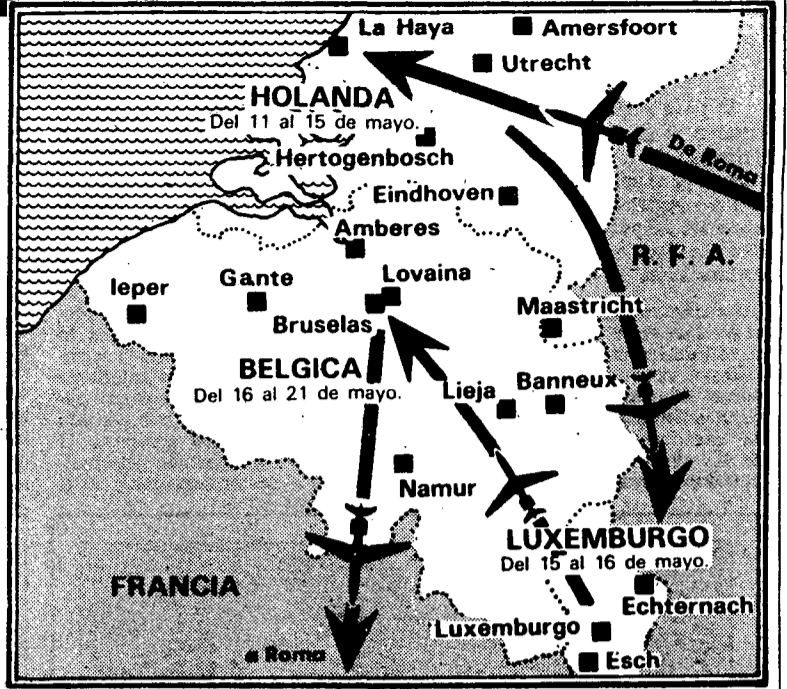
En un llarg i dens discurs Joan Pau II passà revista a tota la història d'Europa. "La meua missió és ser testimoni en el món, juntament amb els meus germans a l'Episcopat i tot el poble cristià, de la fe que marca la història i cultura d'aquest continent més que qualsevol altra".

Parlà de l'Edat Mitjana i de l'Estat Modern i els últims assoliments tècnics i científics així com dels seus perills a "negar tot ideal transcendent que escapi al domini del seu geni".

En un moment inesperat del seu discurs va fer una al·lusió a Espanya i Portugal. "Els europeus —digué— no poden resignar-se a la divisió del seu continent; els països que, per raons diferents, no participen en aquestes institucions europees no poden ser apartats d'un desig fonamental d'unitat i la seva contribució específica al patrimoni europeu no pot ser ignorada".

Passà a parlar de la seva preocupació per altres problemes més grans que planteja la crisi de la nostra època: l'enfonsament moral i espiritual de l'home, que juga amb la vida quan no, es deixa dur de la desesperança. Declarà que la facilitat amb què la ciència intervé en els processos biològics pot arrossegar a camins mortífers.

Tancà aquest tema amb una visió estimulante d'optimisme cristià: "L'home té el suficient poder sobre si mateix per reprendre el seu camí. En el seu formidable discurs, el Papa reivindicà la solidaritat de la família humana i demanà a la CEE relacions més justes amb els països pobres.

NACHO MORENO

Tancà la seva intervenció parlant de l'enfrontament dels blocs. Denuncià els intents d'hegemonia recolzats sobre ideologies deshumanitzades, subratllant la "responsabilitat dels pobles que han rebut molt, perquè s'uneixin i parlin amb una sola veu a favor de la pau; perquè refusin les confrontacions, resisteixin a la cursa d'armaments, que absorbeix tants recursos en perjudici de necessitats elementals, accentuant les tensions.

DIMARTS dia 21 de maig

Lovaina

L'acte capital d'aquesta última jornada del viatge del Papa fou la seva presència a la universitat de Lovaina, on fou rebut massivament pels professors i alumnes.

"Servir la veritat i la llibertat"

"És necessari que la Universitat catòlica anunciï públicament, amb modèstia però amb orgull, la seva intenció de servir el saber a la llum de l'Evangelí", declarà Joan Pau II a l'estadi de la Universitat de Lovaina, desdoblada en dues, una que dóna les seves ensenyances en flamenc i l'altre en francès.

"El Papa parlà de les relacions entre fe i cultura: "La fe —digué— és font de cultura i la cultura és desenvolupament de la fe. Tota la tradició viva de l'Església ensenya que la fe cerca la intel·ligència i aquesta la fe. Per això l'Església ha estat present en la creació de les universitats. Una fe que no es converteix en cultura és una fe no totalment acollida, ni sencera, ni fidelment viscuda. Aquest servei pot posar en situació delicada alguns professors catòlics, escollits entre la seva fidelitat a la pròpia i sincera investigació i a l'església. En canvi, la seva obligació és precisament, fer comprendre que no existeix oposició entre les dues coses. ¿Què és l'home? És necessari respondre aquesta pregunta acceptant el repte del materialisme pràctic, de la indiferència religiosa, del càustic escepticisme. Si l'home és qüestió, Crist és resposta. La teologia s'inscriu per definició a l'interior del dipòsit de la fe i així és transmès conservat i explicitat pel magisteri de l'església, tant pel que fa al dogma com a les implicacions ètiques cristianes.

En el seu dens i extens discurs tractà de la funció de la universitat que ha de ser de servei a

la veritat i a la llibertat, posant en guàrdia en canvi davant "una pluralitat que en nom de la llibertat, vol imposar a les institucions d'ensenyança una mena de neutralitat dels esperits, on totes les opinions tinguessin el mateix valor, on totes les concepcions de l'home es confonguessin en una indiferència generalitzada".

Hi hagué algunes "interpel·lacions" per part dels joves al Papa que foren escridassades per la majoria; interpel·lacions "que reflecteixen en canvi certes inquietuds juvenils".

Gairebé una hora amb els reis de Bèlgica

Cinquanta minuts durà l'entrevista dels reis de Bèlgica amb el Papa, al castell de Laeken; un temps rècord que subratlla la qualitat de la personalitat d'aquests monarques catòlics. Prèviament en un acte al qual assistiren els 212 membres de la Cambra i els 181 del Senat, el Rei li digué: "Coneixeu millor que ningú el pes del món. Acollint-vos com a cap de l'Estat de la Ciutat del Vaticà som conscients que ens visiteu no en nom d'una ideologia política, sinó que porteu la preocupació d'un ordre universal fundat sobre altra cosa que el poder i la força". Joan Pau II digué que els drets fonamentals de la persona humana són invocats per tothom; però no són respectats: la vida, el respecte a l'embrió i a la vellesa, i féu una crida a tot el món per arraconar el terrorisme".

A la nit arribà el Papa a Roma

L'últim acte del papa Joan Pau II a Bèlgica fou la celebració d'una missa per als malalts davant de més de 60.000 fidels al petit poble de Benneux, en el qual es venera la Mare de Déu dels Pobres.

El cansament es traslluïa ja en el rostre del Papa, aflorant-li l'herpes a causa d'unes dècimes de febre.

El mateix dimarts a la nit arribà al Vaticà i la primera cosa que va fer fou baixar a la tomba de Sant Pere per resar.

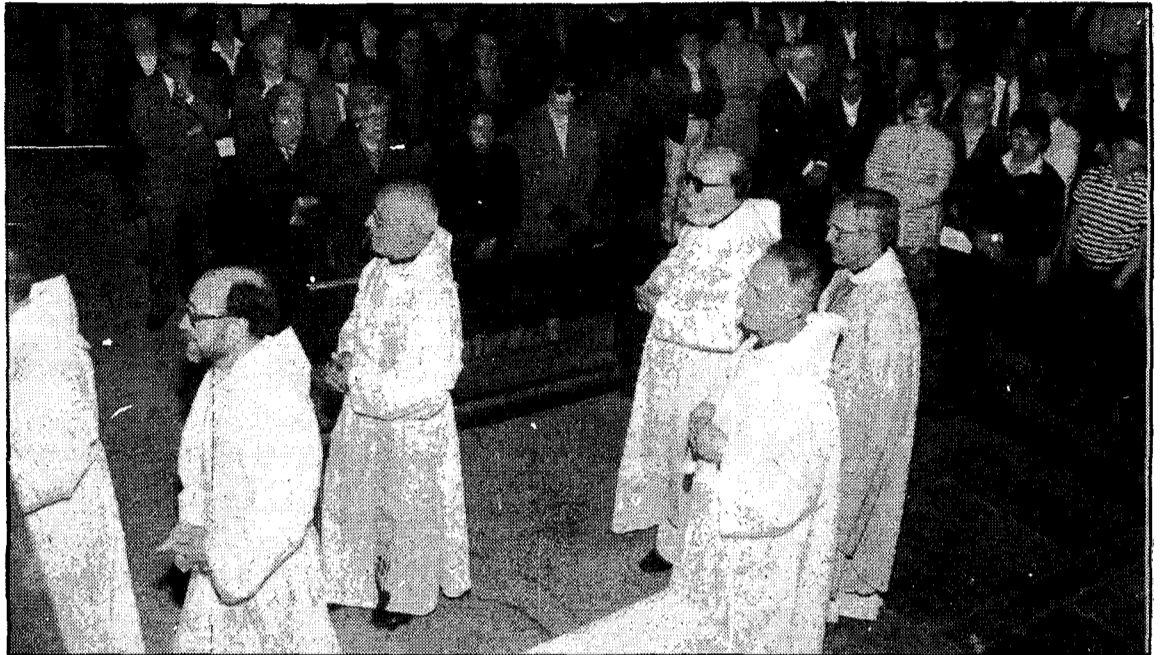
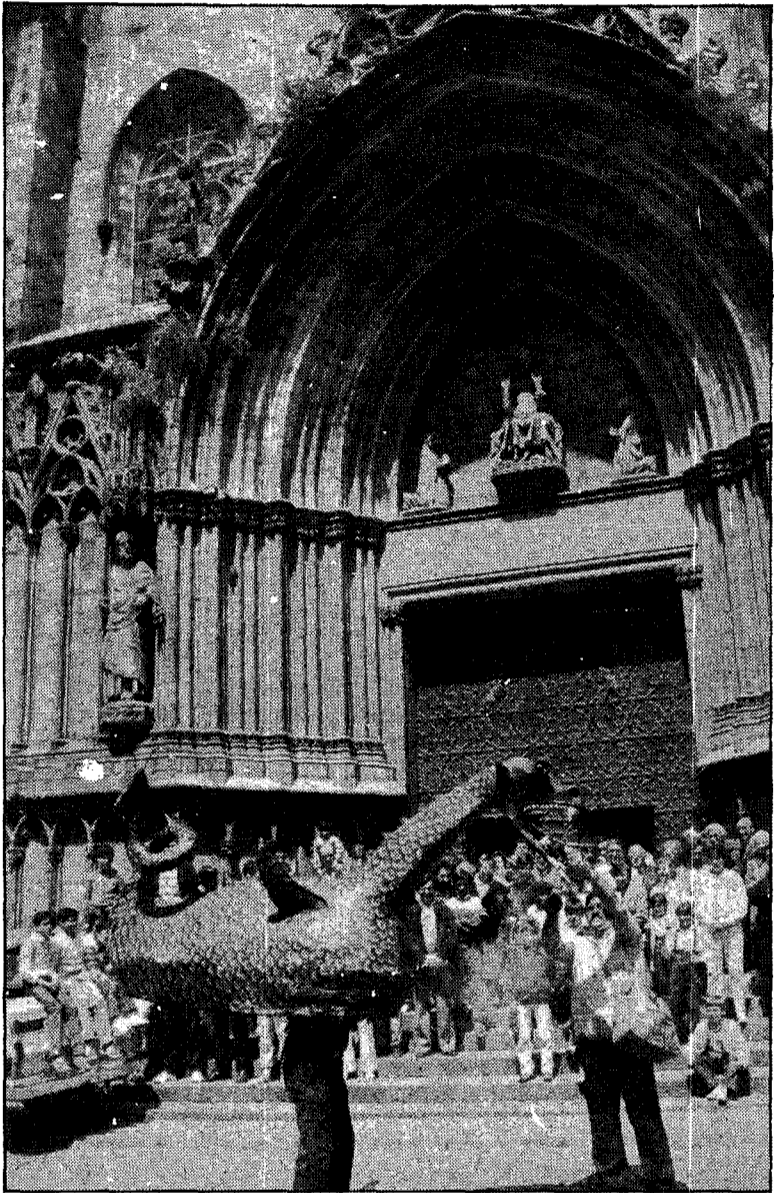
El viatge ha durat 11 dies i durant el qual el Papa ha visitat 21 localitats i ha pronunciat 55 discursos.

Preguntat l'arquebisbe Díaz Merchán, president de la Conferència episcopal espanyola, que seguí tot el trajecte del viatge papal al Benelux, sobre les diferències d'aquest viatge i el realitzat pel Papa a Espanya, va respondre monsenyor Díaz Merchán: "La situació de l'Església en cada un dels països del Benelux és diferent, encara que en general, no es veuen grans diferències entre la situació espanyola i la d'Holanda i Bèlgica".

BARCELONA

Emotivitat i folklore a l'entrada del Dr. Francesc Tort a la catedral de la Rivera

El Drac de Canyelles no es perdé la presa de possessió del nou rector de Santa Maria del Mar

BARCELONA.— El passat dia 5 de maig, en la dominica cinquena de la Pasqua, va prendre possessió el nou Rector de Santa Maria del Mar, la nostra Catedral de la Rivera, el Dr. Francesc Tort i Mitjans, que fins ara ha estat rector de les parròquies de Canyelles, Sant Miquel d'Olerdola i Viladellops.

El nou rector de Santa Maria del Mar té un llarg bagatge en el camp pastoral i en el científic. A part, o millor dit, a més del seu ministeri sacerdotal, ha aportat a l'església un gran servei d'investigació en l'àrea de la història, havent-se especialitzat en la de del segle XVIII. Té publicades dues extenses i exhaustives bio-

grafies, una de l'insigne fill de Vilanova i la Geltrú, el bisbe Armanyà i una altra del bisbe Climent, de Barcelona. En rebre el nomenament de Rector de Santa Maria del Mar, estava investigant, des de fa sis anys, sobre la vida i la tasca d'un altre català il·lustre, Marià Martí, fill de Bràfim, prop de Valls, que va ser bisbe de Puerto Rico i de Caracas.

Entre altres treballs que té realitzats, de gran valor, cal destacar la seva notable comunicació presentada a les Jornades sobre els Catalans a Amèrica, organitzades per la Generalitat, sobre el tema de la tasca portada a cap pel bisbe Martí en favor dels negres a Amèrica.

L'acte de la presa de possessió tingué lloc en la Missa concelebrada, a la 1 del migdia, a la qual va assistir el rector emèrit Mn. Josep Cucurull, junt amb altres sacerdots, la Junta d'Obra de la Basílica, uns dos-cents feligresos de Canyelles, un altre centenar de Vilanova i la Geltrú i les altres parròquies d'on ve Mn. Francesc, familiars, amics, i sobretot molts feligresos de Santa Maria del Mar.

En acabar la cerimònia religiosa, el Drac de Canyelles va actuar a la plaça de Santa Maria, posant una cloenda folklòrica, i popular a la festa.

R.R.

Castellar del Vallès

celebra el centenari de

l'actual església parroquial

CASTELLAR DEL VALLÈS.— El propassat diumenge, dotze de maig, el poble de Castellar del Vallès va celebrar un acte singular i destacat. La petita vila commemorà el primer centenari de la col·locació de la primera pedra de l'actual església parroquial, dedicada a sant Esteve i coneguda com "la Catedral del Vallès", nom degut a la seva bellesa i majestuositat.

Al voltant de tres quarts de dotze del migdia es va iniciar l'acte amb una repicada de campanes.

La missa concelebrada, presidida per Mn. Joan Batlles, vicari episcopal de la zona, Mn. Pere Gibert, arxiprest de la zona, Mn. Miquel Raventós, rector de la parròquia i Mn. Domènec Cols, col·labo-

rador de la parròquia, va començar a la placeta de l'església amb la benedicció de la pedra commemorativa del centenari, que porta com inscripció: Crist, pedra angular.

Mentrestant va tenir lloc una enlairada de coloms, acte molt aplaudit.

Tots els assistents van entrar al temple en processó i va continuar la celebració.

A l'hora de l'ofertori, a més del pa i vi de l'eucaristia, s'oferiren alguns productes del camp i de la indústria tèxtil de la nostra vila.

Un cop acabada la missa, la Coral Garbí va oferir un concert.

A la tarda es va fer una audició de sardanes i una ballada del Ball de Gitanes, dansa popular de la comarca.

Albert Fernández i Moré

Hom l'anomena correntment com la "Catedral del Vallès" nom segurament degut a la seva bellesa i majestuositat, de la qual es col·locà la primera pedra ara fa cent anys.

BARCELONA

El Dr. Jubany exhorta els fidels a participar-hi

Barcelona celebrarà la Processó del Corpus el diumenge 9 de juny

BARCELONA.— El Sr. Cardenal-Arquebisbe s'ha dirigit als rectors de les parròquies que integren l'antiga divisió eclesiàstica de la ciutat de Barcelona, exhortant-los i invitant les seves comunitats parroquials respectives a ser-hi presents i participar a l'Eucaristia i la processó de la festivitat del Corpus Christi que tindrà lloc el diumenge dia 9 de juny (al qual es trasllada la festa litúrgica) al Pla de la Seu, davant la façana de la nostra Catedral, a les 6 de la tarda.

Serà presidida pel Sr. Cardenal-Arquebisbe acompanyat del Bisbe Auxiliari, del Vicari General, dels preveres del Capítol de la Catedral i dels rectors de les parròquies.

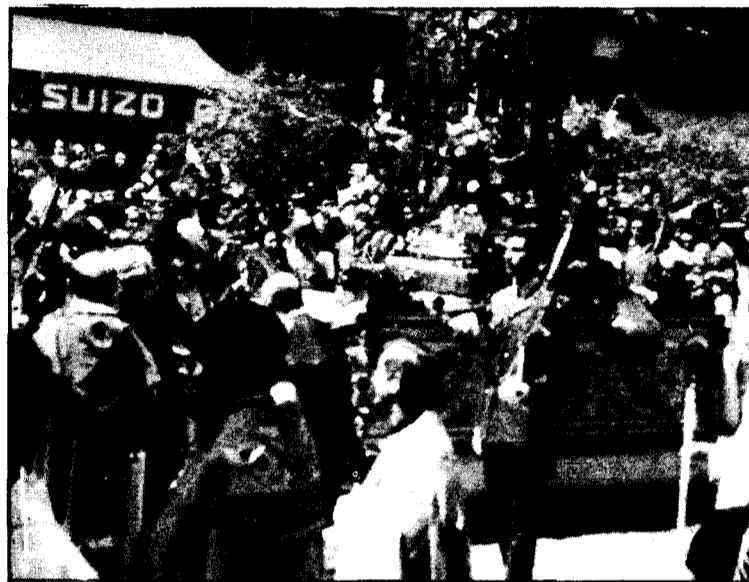
Els tres dies que precediran a aquest diumenge, dijous 6, divendres 7, i dissabte 8, tindrà lloc un triduum eucarístic a la mateixa Catedral, amb exposició del Santíssim de 4 a 7 de la tarda, que finirà amb la celebració de l'Eucaristia i cant de les Vespres, amb homilia.

La nit del dissabte dia 8 al diumenge dia 9 de juny hi haurà vetlla nocturna al Santíssim Sagrament que començarà a les 11 de la nit i serà oberta a tots els fidels durant la primera hora.

Vetlla nocturna al Santíssim

Al matí del diumenge dia 9, durant totes les hores del matí, estarà exposat el Santíssim Sagrament a la capella de sant Oleguer per l'adoració dels fidels.

L'Escolania de la Santa Creu alternarà amb el poble en aquestes celebracions.

Tindrà lloc al Pla de la Seu de Barcelona a las sis de la tarda, a la qual són convidades totes les comunitats parroquials

25 anys de l'Equip Juvenil Eclesial

BARCELONA.— L'Equip Juvenil Eclesial (E.J.E.) dedicat des de l'any de 1961 a promoure vocacions de servei a l'Església per a sacerdots, religiosos o missioners, el proper 16 de juny celebrarà a la capella de Sant Lluís de Manresa (Badalona) el XXIV aniversari, amb una EUCARISTIA en acció de gràcies, un dinar de Germanor a les Gnes. Franciscanes de Tiana i una paralitúrgia a la Cartoixa de Montalegre, a la tarda.

Hi són especialment invitats tots els qui en un moment de la seva vida, han estat amb nosaltres com a militants del nostre moviment o bé ens han ajudat en les activitats, religioses o culturals. Informem i inscrivim al Centre EJE, Muntaner 91,2,2.

T. 253 18 93 a les tardes.

El P. Balcells nou superior de l'Escola Pia

BARCELONA.— En el Capítol Provincial Escolapi celebrat recentment a Barcelona, ha estat reelegit Superior Provincial de l'Escola Pia de Catalunya el P. Josep Mª Balcells i Xuriach. En el mateix Capítol, han estat elegits Assistents Provincials els PP. Àngel Oliveras i Cuspinera, Carles Mascaró i Buyreu, Salvador Riera i Mimó i Jaume Pallarolas i Caurel, que constituïran el Consell del P. Provincial en el govern de la Província.

L'enviat a les nacions (IX)

EFES

L'any 55 Pau va fer un curt viatge de retorn als orígens (Jerusalem i Antioquia), després d'haver deixat "embastada" l'evangelització de la Galàcia i de la terra grega a les dues riberes del Mar Egeu.

A Efes s'hi havia detingut poc, perquè Efes ja estava evangelitzada: hi havia Apol·lo (el Mestre que, més tard, sense voler, li farà la competència) i els "germans" que, en un cert moment, van escriure als "deixebles" de Corint, recomanant-los Apol·lo.

Tot anant cap a Jerusalem, Pau deixa els seus col·laboradors Aquila i Priscila a Efes, perquè li preparin la nova "seu", des de la qual actuarà entre els anys 55 i 58.

A Efes Pau passarà tres anys intentant consolidar l'obra iniciada en tot el territori evangelitzat per ell: sentirà com mai el neguit quotidià, la preocupació per totes les esglésies: restarà en contacte constant amb la Macedònia, viurà el drama de Galàcia com el disgust més fort que mai se li hauria pogut donar; farà viatges, rebrà i enviarà missatgers, desplaçarà els seus col·laboradors més íntims per cadascun dels centres evangelitzats...

I, sobretot, escriurà cartes: d'aquest període en conservem la Carta als Gàlates i dues de les que va escriure als Corintis, però sabem segur que en va escriure unes quantes més.

En aquest període tan intens no hi van mancar les tribulacions i les presons: en la Primera als Corintis al·ludeix, com a cosa coneguda, a una "lluïta amb les feres" (llegeixi's, tortura) que hi havia sostingut. A la Segona, en canvi, els ennova una "gran tribulació", acabada de passar, en la qual s'havia vist al damunt una sentència de mort. A part —suposem— una bona porció de les "peripècies" que es narren a 2Cor. c.

11: "...tres vegades vaig naufragar, vaig passar un dia i una nit en alta mar..."

El Llibre dels Fets, convertint l'anècdota en categoria, subratlla més aviat els èxits de Pau a la gran capital pagana: el testimoni — acceptat per tothom — que en donen els mals esperits, la crema espontània dels llibres de bruixeria i l'espectacular avalot dels argenters, que veuen sota l'aspecte crematístic la desfeta dels cultes pagans. Tot acompanyant l'activitat evangelitzadora de Pau, Lluc expressa una convicció, que l'experiència ja començava a confirmar: que les supersticions paganes no podrien resistir a l'embat de l'Evangeli, anunciat pel Fill de Déu i sostingut pel seu Esperit.

Efes representa, doncs, un dels moments més madurs en la vida de Pau. També la Carta als Efesis representa una de les formulacions més madures del pensament paulí (un gran comentarista en deia: "Si no l'ha escrita Pau, l'ha d'haver escrita un que en sàpiga més que ell... de teologia paulina).

En la Carta als Efesis hi trobem, en qualsevol cas, una versió literàriament acurada i teològicament afinada del què Pau havia predicat: els grans temes de la Carta als Romans, vistos com "de més amunt".

Sobretot en el tema de l'Església: una Església que preexistia en el pensament de Déu, que era al peu de la Creu esperant que s'ensorrés el mur que separava uns pobles d'altres, que participa en el triomf del Fill i amb Ell és enlairada per damunt de principats i potestats, que continua amb la missió d'anunciar al cosmos la glòria d'aquell que, prenent-la del fang, n'ha fet una esposa sense taca i sense arruga.

Jordi Sánchez Bqsch

FINISTRALL DE LA CARITAT

La nova pobresa

Avui, alguns sociòlegs sensibilitzats ens parlen des dels mitjans de comunicació, de la nova pobresa. L'expressió nova pobresa fa referència, entre altres, a aquelles situacions que són conseqüència de l'atur prolongat, que sumeixen a qui les pateix en un estat de marginació que fins ara ho havien conegut.

Pares de família sense feina, dones soles amb fills petits, vells i malats sense recursos o amb mitjans de vida del tot insuficients, engrosseixen les files d'aquest, cada cop més important, grup humà que es va quedant al marge de la societat.

111.— Mare de família amb el marit malalt al seu càrrec. Els dos fills grans estan en atur. Necessita urgentment per alimentació i rebuts endarrerits de llum, 18.552 ptes.

112.— Matrimoni anclat sense fills. El marit cobra una pensió molt petita. Li calen unes ulleres que valen 3.765 ptes.

113.— Senyora viuda sense dret a pensió. El fill de 17 anys fa venda ambulante en mercats. Li embarguen el gènere per falta de permisos. Mentre es resol la situació necessiten 10.000 ptes. per alimentació.

114.— Esposa abandonada amb cinc fills, entre els 15 i els 7 anys. Podria tirar endavant la família si tingués una màquina de cosir "overlock". Són 50.000 ptes.

115.— Senyor sol i malalt greu. Pot retornar al seu lloc d'origen perquè l'atengui la família. Per a aliments, medicació i viatge li calen 16.000 ptes.

116.— Esposa abandonada amb dos fills de 7 i 6 anys. Té una greu depressió a causa de la difícil situació familiar. Per a alimentació necessita 25.000 ptes.

117.— Matrimoni amb quatre fills, els dos grans en atur, els petits en edat escolar. Els únics ingressos que tenen són de les "feines" que fa la dona. Els desnonaren si no paguen els lloguers endarrerits que són 55.680 ptes.

118.— Esposa abandonada amb dos fills de 7 i 6 anys. Té una greu depressió a causa de la difícil situació familiar. Per a alimentació necessita 25.000 ptes.

119.— Mare sola, amb dos fills en edat escolar. Ha trobat un pis petit i podrà deixar la pensió. Per al contracte de llum i aigua li falten 11.200 ptes.

120.— Senyor sol que té greu malaltia. Viu en una pensió. No té mitjans de subsistència. Per alimentació i lloguer necessita: 36.000 ptes.

121.— Senyora sola. Per greu malaltia va haver de deixar la feina. El no estar assegurada ha hagut d'empenyorar el poc que tenia per poder viure. Evitaria el desnonament amb 36.000 ptes.

122.— Lampista en atur. L'esposa tampoc no troba feina. Tenen dos fills de 7 i 3 anys. Els cal pagar els deutes d'alimentació que pugen 16.000 ptes.

123.— Senyor sol sense feina i dèbil de salut. Li cal liquidar el deute de la pensió on viu. Són 14.700 ptes.

Preguem els nostres lectors que vulguin col·laborar amb CARITAS, adreïn els seus donatius a: CARITAS DIOCESANA, Plaça Nova 1, Telèfon 301 35 50 Barcelona-2.

SOLSONA

"Declaracions del director general del Patrimoni Artístic"

"A la Generalitat estem cofois del Museu de Solsona"

SOLSONA.— "Considerem el museu de Solsona el model de com haurien de ser tots els museus de Catalunya", ha afirmat el Director General del Patrimoni Artístic de la Generalitat de Catalunya, Dr. Antoni Pladevall, en el decurs d'una jornada d'estudi que ha tingut lloc a Solsona sota el títol de "els museus, imants de la societat".

L'acte, organitzat per l'Àmbit d'Investigació i Difusió Maria Corral, començà amb la celebració d'una missa, presidida pel bisbe de la diòcesi, Mons. Moncadas, a la capella dels Sants Màrtirs. Posteriorment es féu una detinguda visita al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona de la mà del seu director, Joaquim Calderer. Els assistents pogueren admirar les instal·lacions d'aquest Museu que "ha intentat —en paraules d'un dels participants— compaginar l'exposició d'unes obres d'art dintre d'una ambientació adient que permet una pedagogia humanista de la cultura del poble".

Més tard, la cinquantena de participants a aquesta jornada es traslladaren al santuari del Miracle, on, mentre dinaven, conversaren sobre el tema esmentat considerant els museus com a focus atractius de la societat.

Un museu humanitzador

Obrí l'acte el senyor Jaume

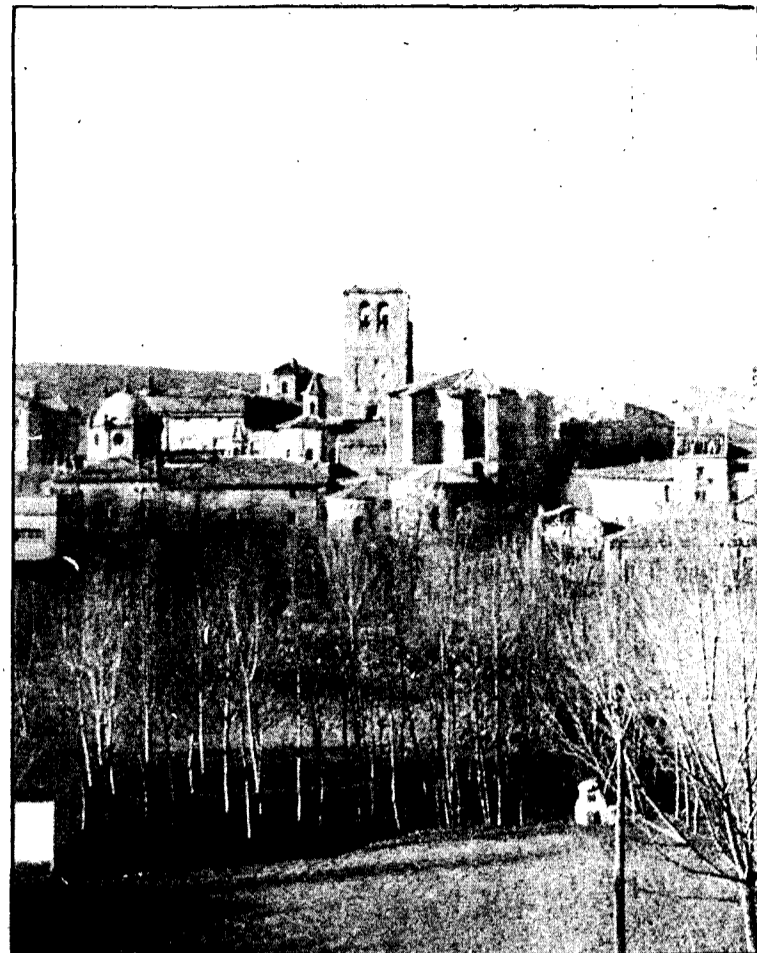
Aymar, llicenciat en Història de l'art el qual afirmà que el museu de Solsona és un exemple de tasca cultural humanitzadora i el catalogà com a "eco-museu" per la seva capacitat creativa dintre del context històric i social de la comarca i de la diòcesi. Hi assistí també l'arquitecte solsoní, senyor Padullés, que ha estat el dissenyador de la recent restauració del Museu. N'explicà la gènesi i sobretot la filosofia de fons que ha informat la remodelació de la seva primera etapa, així com els detalls de la seva instal·lació perquè resultés multifuncional.

Per la seva part, mossèn Joaquim Calderer insistí en la tasca que s'hi està realitzant per superar el divorci que moltes vegades ha existit entre la societat i els museus i aconseguir que el de Solsona sigui un centre on la visita sigui agradable. Afegí que, ja que les peces que s'hi mostren estan fora de temps i de lloc, s'ha tingut en compte de tenir cura de l'ambient, creant amb això una motivació al visitant per mitjà d'estímul audiovisuals per provocar una resposta, que sempre dependrà del nivell cultural de cada un, arribant així a una intercomunicació entre el museu i el que el visita. No obstant això, hi troba a faltar l'estímul tàctil advocant per arribar a un museu on "no estigui prohibit tocar".

Falta de pressupost

El Dr. Pladevall, Director general del Patrimoni Artístic, féu seguidament una ressenya històrica de la trajectòria museística a Catalunya i com la Generalitat ha potenciat la creació d'una xarxa de museus. "Actualment —afegí— s'està treballant per la instal·lació d'un gran museu de la Ciència i de la Tècnica amb més de 2.500 m² a Terrassa, així com per la potenciació del Museu d'art contemporani". Després de comentar la tasca realitzada en el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona en inaugurar-se la primera fase, afirmà que "gràcies a l'esforç fet per la Generalitat, el bisbat de Solsona i l'Ajuntament de la Ciutat i a la feina intel·ligent de l'arquitecte, del director del museu i de tot un equip de persones, actualment a la Generalitat estem cofois del museu de Solsona i se'l pot considerar el model de com haurien de ser tots els museus de Catalunya".

El Director General acabà dient que, un cop acabada la restauració de moltes peces que s'està fent en l'actualitat, manté l'esperança que es podrà fer la segona fase d'aquest museu. De totes maneres, es queixà que "no tenim ni la meitat del pressupost que necessitem per dur a terme la tasca important que falta per fer en qüestió de museus".

Al museu solsonès s'ha intentat compaginar l'exposició d'unes obres d'art dintre d'una ambientació adient que permet una pedagogia humanista de la cultura del poble

Al diàleg intervingué també el Conseller de Cultura de l'Ajuntament de Solsona, Sr. Vicens, el qual maldà per una major informació objectiva de la comarca del Solsonès per part dels mitjans de comunicació social. Finalment el bisbe de Solsona, Mons. Moncadas, agrà la iniciativa de celebrar aquest acte que "redundarà —digué— en una mi-

llor promoció del Museu, de la cultura i de la història del nostre poble".

Posteriorment, els participants visitaren el santuari del Miracle i el castell de Cardona, donant per finalitzada una jornada d'estudi realitzada "in situ", sobre el legat històric i artístic de la comarca del Solsonès.

URGELL

Per tal de celebrar l'Any Internacional de la Joventut

Els joves del Pallars s'aplegaren a Esterri

ESTERRI D'ANEU.— Tots els joves del Pallars, de 14 a 25 anys, han estat convidats a celebrar l'Any Internacional de la Joventut mitjançant la seva participació

activa en diferents activitats organitzades amb el lema "A la recerca dels valors mitjançant la comunicació". El programa ha previst activitats culturals i d'es-

barjo. Els temes de reflexió són els següents: llibertat, natura, treball, Jesús, l'Església, sexualitat, etc. També hi haurà un debat sobre la problemàtica juvenil al

Pallars. En l'àrea recreativa han previst sessions de teatre, dansa, cant i una excursió. Els actes tindran lloc a Esterri d'Aneu els dies 19, 20 i 21 de juliol.

d'origen. Tant és així que volgué fer donació del seu arxiu musical al bisbe d'Urgell perquè era el seu "amic i deixeble", segons ell mateix declarà el 13 d'agost del 1981, dia en què lliurà el seu llegat musical al bisbe Joan.

Mn. Tàpies formava part d'aquella nissaga de sacerdots músics del bisbat d'Urgell que, durant el pontificat del Dr. Benlloch, forní d'eximis músics dotze catedrals d'Espanya. El mestre era Mn. Marfany, ajudat en la seva tasca docent pels Rvds. Ausàs, Gildo i Borró.

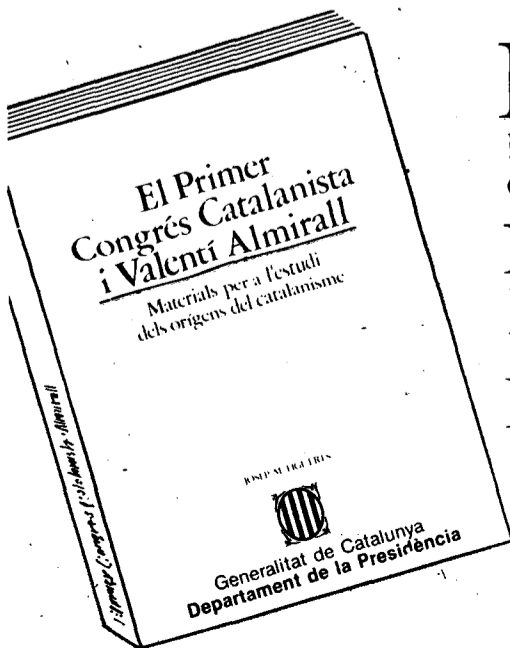
Homenatge pòstum a Mn. Tàpies

Tot el poble d'Ollana i una nombrosa representació del presbiteri d'Urgell van estar presents, el dia 15 de maig, en la missa exequial i en l'enterrament de Mn. Tàpies. Mn. Francesc Tàpies i Torres havia nascut a Ollana el 1899 i el 1911 ingressà al seminari diocesà d'Urgell. Alumne distingit de Mn. Enric Marfany, sobresortí per les seves qualitats musicals, art que constituïria la dedicació de la seva vida. Primerament va ser vuit anys mestre de la capella de la catedral de Lugo (1920-28) i després 42 anys va ocupar el mateix càrrec a la catedral primada de Tarragona (1928-70).

Conservà sempre l'amor a les seves arrels urgellenques, cada any estiujava a Ollana i s'interessà sempre per la seva diòcesi

Nomenament de vicaris generals

El Sr. Bisbe, prèvia consulta als preveres, ha confirmat en els seus càrrecs de vicaris generals per a un període indefinit els Rvds. Ramon Vilardell i Mitjaneta i Joan Pujol i Balcells. Mn. Ramon té 51 anys i tindrà cura particularment dels afers jurídics, i Mn. Joan, de 42 anys, vetllarà especialment les qüestions pastorals.

Per conèixer...

la dialèctica d'on brollà el Catalanisme polític

Per valorar...

l'acció política i el pensament teòric del creador del «Diari Català»

Per entendre...

l'home del lema «Catalunya i avant»

DEMANEU-LO
A TOTES LES LLIBRERIES

JOVENTUT

Sota el lema "La Pau i els joves, caminen junts?" s'ha celebrat a Terrassa la III Taula Rodona sobre la Joventut

"La Pau ha de començar en un mateix"

TERRASSA.— Fa poc va tenir lloc al Centre Cultural de la Caixa d'Estalvis de Terrassa la III Taula Rodona sobre la joventut, sota el títol de "la pau i els joves, caminen junts?" organitzada pel Grup Xiroi, joves cristians de Catalunya.

Van assistir com a ponents Joan Heras, estudiant de filosofia i membre del comitè per la pau i el desarmament; Jordi Pujol, membre de Justícia i Pau; Jaume Marcet, estudiant de magisteri i president del Grup Xiroi; Agustí Viñamata, llicenciat en Ciències de la Informació i ciències de l'educació, i representant de Campanya contra la fam; Miquel Àngel Serra, llicenciat en Ciències biològiques i membre de Pro-Vida; i Marià Gàllego, membre de Creu Roja. Varen fer de moderadors en Joan Bach i Mª Montserrat Armengol, ambdós del grup Xiroi.

La taula rodona estava planificada a partir del missatge del Sant Pare en la jornada mundial de la pau (1 de gener de 1985), i a tal fi es projectà a l'inici unes diapositives que en resumien el seu contingut. A continuació la presentació de Mª Montserrat Armengol obrí la projecció d'unes enquestes filmades en els carrers de Terrassa. Finalment s'inicià el torn parlamentari dels ponents. Al final de l'acte el públic va poder participar en la discussió ja fos a través de preguntes directes a la mesa o per escrit.

Com es pot treballar per la pau

Quan a continguts, la taula

A la Pau general s'hi arriba per la Pau individual. I això comporta un control de l'agressivitat, una solidaritat amb els altres, assumir uns valors, comprendre el proïsme. Una Pau que per als creients és Crist.

rodona tenia per objectiu donar a conèixer als joves de quina manera poden treballar per la pau. Per respondre a aquesta pregunta primerament es va dir que al jove l'interessa el problema de la pau, encara que molts joves, a causa dels problemes socials, no s'ho planteja gaire. També es va dir que el jove d'ara està desmotivats, i s'ha d'arribar al jove i conscienciar-lo del problema de la inestabilitat de la pau en el món.

En el sentit pràctic es va dir que la unió dels joves és molt important, però la pau ha de començar en un mateix,

una pau individual, i això comporta un control de l'agressivitat, una solidaritat amb els altres, assumir uns

valors, comprendre els altres, una pau que pels creients és Crist. I també es digué que amb la pau individual no n'hi ha prou, hi ha d'haver, a més a més, sortides pràctiques que no constin en banderes socials, ni pancartes... sinó que facin descobrir la pau al jove, com ho fan organitzacions dedicades al tema de la pau.

Finalment, respecte al document del Sant Pare "La pau i els joves caminen junts", es parlà que és vàlid tant per a creients com per a no creients com a mètode viable per la resolució de la pau, tot i que seria convenient que esmentés les realitats polítiques i els joves delinqüents, marginats, drogadictes...

Encara que a l'acte van acudir menys públic que el que hom podria esperar, la valoració és molt positiva, la qual cosa ens fa dir que l'any que ve, si Déu vol, tindrem la IV Taula Rodona sobre la Joventut, a la qual hi sou tots convidats.

Xavier Albéniz

"El Dia dels Exercicis":

Parlen els joves de la OEP

BARCELONA.— Coincidint amb la solemnitat de l'Ascensió de Nostre Senyor Jesucrist al Cel i dins de l'Any Internacional de la Joventut, l'Obra d'Exercicis Parroquials va celebrar el diumenge dia 19 el ja tradicional "dia dels exercicis".

Després de resar els laudes, el P. Josep Solé-Assens, el director de l'O.E.P., va dirigir una meditació centrada en el sentit que l'Ascensió té pel cristià, el qual no pot oblidar que el seu regne no és d'aquest món. Tampoc nosaltres no som del món, encara que hi vivim inmergits i ens cal treballar per tal d'assolir unes condicions de vida més humanes, i la nostra esperança és que, juntament amb Crist, també el nostre cos ressuscitarà i que, a semblança de la Verge, serem assumits en cos i ànima al Cel.

Darrerament van intervenir alguns representants del grup de joves que s'ha anat formant en el si de l'Obra d'Exercicis en els últims anys, els quals van exposar el seu ideari i activitats. Aquest grup es fonamenta en quatre pilars:

En primer lloc una **formació religiosa** en concordança amb el Magisteri de l'Església i inseparable de la formació humana. S'orienta vers la profundització de la pietat i del sentit cristià de la vida. Algú ha anomenat el grup "escola de cristiana humanitat". Les celebracions eucarístiques

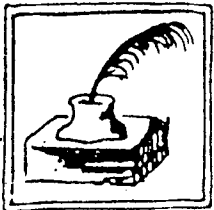
periòdiques (dues setmanals), els recessos mensuals i els actes de culte a la Mare Celeste són elements essencials de la pietat del grup, manifestada en la participació activa de tots els membres en tots els actes litúrgics.

L'apostolat neix com a conseqüència del creixement interior de cada membre, que vol ser un testimoni fidel de Crist en el propi ambient familiar, professional, parroquial, etc. A més de l'apostolat de l'oració i de les activitats apostòliques específiques de cadascú, el grup com a tal fa seu el fi propi de l'Obra d'Exercicis: donar a conèixer als cristians catòlics d'avui la plena actualitat i la conveniència dels exercicis ignasians. A més, pretén fer una tasca informativa i formativa a través de la revista "Perseveran-

cia", l'òrgan informatiu de l'O.E.P. Per últim, no hi falten l'amistat ni les diversions sanes. Volem fer-ho tot en un clima de fraternitat, comprensió, de respecte i tolerància, d'obertura i d'adaptació a les circumstàncies canviants, ajudant-nos mútuament a perseverar en la vocació cristiana, i ajudant els nostres propers, segons les nostres possibilitats, fidels a la fe i la moral catòliques. Estem units per la comú-unió amb el Papa i el nostre Bisbe, però no uniformats: la diversitat de cultura, de caràcter personal i de procedència geogràfica és una de les notes més característiques del grup. Amb tot això pretenem ser una petita i imperfecta mostra del que és l'Església Catòlica.

La festa va culminar amb la celebració solemne de la Santa Missa. C.

IMPROMPTU

Corpus

L'any 1937 en una divagació poètica afectada per les circumstàncies que aleshores vivíem, em queixava que una festa, Tots Sants concretament, "...passa sense fer fressa / ni pels carrers ni pels altars..."

Ara les circumstàncies són diferents però, en certa manera, semblants. Corpus passa sense fer fressa perquè a Catalunya, la nació pionera en la celebració de la gran solemnitat eucarística, el calendari laboral ho disposa així. I no crec que en la confecció de l'esmentat calendari hi hagin intervingut les autoritats eclesiàstiques, les quals s'han limitat a aixecar el precepte i a traslladar la solemnitat al diumenge següent, quedant desvirtuat així el Corpus, i marginada la celebració dominical, que crec que fins i tot està per damunt de tota altra celebració.

Em pregunto per què els fidels no ens rebel·lem pacíficament el dijous de Corpus, i prescindint de l'aixecament del precepte motivat per la laboralitat del dia, i al vespre omplim a vessar els nostres temples celebrant la festa que sembla que ens vulguin desarrrelar. Seria un gran i exemplar acte d'afirmació cristiana, del qual podrien prendre nota les autoritats, tant les civils com les eclesiàstiques.

Tant de bo ho féssim!

Oriol Camps

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada. COSM. Equador, 53, ent. 4t. Tels. 239 12 92 - 322 31 82. Pref. Concerta entrevista.

GIRONA

S'han aplegat en una jornada de treball a Girona

Els hotelers cristians es plantegen com incidir catequísticament en llur tasca

GIRONA.— Ha tingut lloc al bisbat de Girona una Trobada d'Hotelers Cristians de les comarques gironines, organitzada pel Secretariat Diocesà de Pastoral de Turisme. Mossèn Joan Carreras pronuncià una conferència sobre les aportacions que pot fer i ha de fer l'Església a través dels creients en la vida de cada país.

Acabada la xerrada es va iniciar un diàleg molt viu entre els assistents que presentaren les nombroses dificultats que ofereix la relació quotidiana amb persones de tota mena d'ideologies polítiques, socials i religioses. A continuació, la Delegació Diocesana de Pastoral va presentar el programa de materials i activitats que ha preparat per a la propera temporada turística.

El president del Patronat de Turisme de la Costa Brava va participar també en la jornada i va agrair l'interès de l'Església en la problemàtica humana i religiosa que presenta aquest sector. Tots els assistents varen manifestar la seva satisfacció pel bons resultats obtinguts ja que la trobada fou molt enriquidora i és probable que es repeteixi a la tardor o primavera pròxima. El senyor Bisbe també dirigí uns mots als assistents.

L'Església Catòlica pot fer i ha de fer aportacions importants a través dels creients en la vida de cada país

Jornada diocesana de preveres a Banyoles

El dia 15 de maig es va celebrar a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles la Jornada Diocesana de Preveres que en aquesta ocasió es va dedicar a l'estudi del tema "La catequesi i la comunitat". Hi assistiren més d'un centenar de sacerdots que intervingueren activament en el debat d'un document que ells mateixos havien

preparat durant els mesos anteriors en reunions celebrades a cada arxiprestat.

Per altra banda, mossèn Joaquim Brustenga, la germana Maria Teresa Llach i mossèn Josep Maria Aragonès, Caps dels departaments corresponents del Secretariat Interdiocesà de Catequesi pronunciaren breus conferències sobre punts molt concrets. Tot seguit s'inicià una taula rodona en la qual els tres conferenciants resposgueren a totes les qüestions que se'ls

presentaren.

Per últim, monsenyor Camprodon presentà les orientacions pastorals sobre catequesi que han de posar-se en pràctica en el futur. Aquests punts sortiran publicats en el proper Butlletí Oficial de l'Església de Girona i en la revista "Arpa Catequètica", del Secretariat Diocesà.

De fet, en la Carta del senyor bisbe als preveres i diaques de l'Advent passat ja es deia que "és necessari que les energies que s'esmercen en tantes parròquies

se sembrin en solcs ben fets i s'inverteixin amb criteris comuns, per tal que hi hagi una acció eclesial diocesana". I afegia: "La florida del treball catequètic neix de les energies interiors del poble de Déu".

Monsenyor Camprodon afirmava que "allà on els laics no han arribat a sentir la responsabilitat de col·laborar en la catequesi cal treballar-hi pacientment, amb constància". I advertia que "la nostra generació ha de sentir el deure de deixar ben estructurada la catequesi de la comunitat cristiana, on els laics tinguin un paper actiu, ja que el buf de l'Esperit va per aquí i cal ser-hi fidels".

Per últim, el senyor Bisbe manifestava que "la generació que ara neix tindrà necessitat vital d'una formació catequètica sòlida, encara més que avui". I acabava: "Per això hem de preparar-la amb la col·laboració dels religiosos i dels laics". La Jornada fou organitzada per la Vicaria General de Pastoral i el Secretariat Diocesà de Catequesi. Tots els actes tingueren lloc només al matí a fi que els assistents poguessin atendre millor les seves tasques catequètiques en les pròpies parròquies, ja que coincidí en temps de preparació de la Comunitat Primera i Solemne.

M. Caballé

El Dr. Camprodon beneí a Arenys la nova capella de les Escolàpies

ARENYS DE MAR.— El propassat dia 4 de maig el Dr. Jaume Camprodon, bisbe de Girona, beneí solemnement la nova capella que les germanes de l'Escola Pia femenina han agençat amb gust i amor a la seva Casa d'Espiritualitat d'aquesta vila. Serveixi aquesta foto com a testimoni gràfic de l'efemèrides.

PERE ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

CURS ESPECIAL PER A RELIGIOSOS-ES
SENSE TITULACIÓ UNIVERSITÀRIAACCÉS DIRECTE UNIVERSITAT
MÉS GRANS DE 25 ANYSUniversitat Central i Autònoma
Barcelona

- CURSOS PROGRAMATS A DISTÀNCIA (Barcelona)
- CURSOS AMB ASSISTÈNCIA REGULAR

"EXPERIÈNCIA · EFICÀCIA · SEGURETAT"

Gradesco

CENTRE D'ESTUDIS HUMANÍSTICS, S.A.

PAU CLARIS, 153

08009 BARCELONA

TELF. (93) 215 76 09

FRANÇA

"Transmetre el missatge de Crist al món"

En una reunió de l'Associació Parisenca d'Informadors Religiosos, el cardenal Basil Hume, arquebisbe de Westminster, president de la Conferència dels Bisbes europeus i representant d'Europa en el grup preparador del proper Sínode internacional dels Bisbes, ha traçat les grans línies del "programa futur de l'Església".

Sense pretendre ser profeta, el cardenal creu que "ja està definit", tant pel Concili Vaticà II com per "els elements positius i també negatius d'aquest món en el qual vivim".

Record de la missió fonamental de l'Església

Aquest programa, creu el cardenal, continua essent essencialment el mateix: l'Església té per "objecte i missió fonamental" el "transmetre el missatge de Crist al món, proclamar que la seva mort i la seva resurrecció han alliberat la humanitat de l'esclavatge del pecat i ofert a tot home la possibilitat de la vida eterna en unió amb Déu".

Sempre, per dur a bon terme la seva missió d'evangelització, continuà el cardenal, "és essencial que l'Església comprengui bé el món en el qual viu i els homes amb els quals ha de parlar".

Els elements negatius del món contemporani

Aquest món comporta "elements positius i elements negatius", particularment visibles a Europa: "és evident que una cer-

El programa de futur de l'Església es el de sempre, afirma el cardenal Hume

ta obscuritat oprimeix l'esperit de l'home a Europa actualment", declarà el cardenal. Del passiu món contemporani, el cardenal n'assenyala primer les divisions polítiques i religioses: "des de fa quaranta-un anys, Europa està dividida en dos camps armats, que dos sistemes polítics, socials i religiosos enfronten fortament". És la font de la cursa d'armaments "que manté el món a la frontera de l'holocaust nuclear des de més d'una generació".

La desunió dels cristians que ha fet tan "de mal" els impedeix aportar la seva contribució "efectiva i coordinada" en bé de la so-

cietat: estabilitat de la família, vigor de la fe, respecte de la vida, i altres valors essencials que no estan ben salvaguardats.

A propòsit de tot això el cardenal parla de la família, en la qual "els valors tradicionals són atacats i minats (...), el divorci assoleix proporcions epidèmiques". "Nosaltres respirem un aire d'increença, els nostres fills puguen sense educació religiosa", digué evocant la fe. Sobre la vida humana, el cardenal la veu "desvaloritzada", ja que "el malson nuclear i l'avortament són productes del nou paganisme".

Els signes d'esperança

Tanmateix, continuà el cardenal, "Déu no abandona mai els seus fills". Existeixen "signes positius que demostren que els homes i dones perceben la fallida de la secularització exclusiva" i les "ideologies enganyoses". Cada cop és més clar que "el món exclusivament material no conté ni les respostes ni les solucions dels problemes que li són plantejats".

Un altre aspecte positiu és "una sensibilitat creixent per la dignitat dels drets dels individus", un suport actiu i respecte envers els disminuïts i els marginats així com, cada vegada més sovint, "un disgust profund cara a la destrucció dels infants que han de néixer".

El conjunt de la comunitat humana mostra també "un sentit més agut de la comunitat que forma": "nombrosos són els qui comprenen que es viu en una "ciutat global". Per exemple, admetem que la fam a l'Àfrica és important per Europa". També es té el desig de comprendre les altres cultures i establir amb tothom "autèntiques relacions humanes". Un altre signe important als ulls del cardenal és aquest "compromís per la pau que es manifesta enfront el perill nuclear".

JAPÓ

Els catòlics japonesos ajuden Etiòpia i Amèrica llatina

TOKIO.— A vuitanta milions de yens (gairebé seixanta milions de pessetes) puja l'ajuda econòmica tramesa pels catòlics japonesos a països de missió, especialment a Àfrica i Amèrica llatina, durant l'any 1984. La construcció més important, gairebé 25 milions de yens, fou tramesa a Etiòpia, per subvencionar les despeses de transport de queviures aportats per altres països a fi d'alleugerir els afectes de la fam en aquella nació. D'altres importants quantitats foren enviades a Perú, Bolívia, Honduras, Argentina i El Salvador.

XILE

61 joves ingressen al Seminari Major

SANTIAGO.— Seixanta-un joves ingressaren aquest any al Seminari Pontifical de Santiago. La recepció dels nous seminaristes es realitzà el diumenge 3 de març. Aquest any començaran a regir els nous estatuts de l'establiment, un dels seus punts estableix que els alumnes del primer any —denominat propedèutic— viuran en una casa a part de la resta dels seminaristes, a l'ex Casa de Recés Las Rosas.

El significatiu nombre de nous seminaristes és fruit de la campanya vocacional que ha emprés l'Arquebisbe de Santiago, a través del seu Departament de Vocacions.

Què passa amb l'Església a Xina?

Fa només 15 anys hauria estat del tot impossible trobar oberta, una església a la Xina comunista. Actualment, ja són nombrosos els temples catòlics o protestants oberts als fidels i als curiosos i la dificultat d'aportar una estadística fiable és perquè cada dia —com aquell qui diu— augmenten les dades. A la capital, Pequín, el natiu xinès i el turista estranger poden freqüentar dos temples catòlics —un dels quals és la catedral de la Immaculada, temple del segle XVIII— i una església protestant. A la ciutat de Shanghai hi ha 32 temples i llocs de culte oberts a catòlics i protestants. I quelcom semblant cal dir de les mesquites i de les pagodes. Des de l'any 1972, en efecte, les autoritats —dins del seu pla d'esmenar la pàgina a la tristement famosa "Revolució cultural"— tornen els temples a les diferents institucions religioses.

I no solament això. Han permès també la reobertura dels seminaris. El de She Shan, als voltants de Shanghai, funciona des del 1982. El de Pequín, la inauguració del qual data de l'any 1983, compta actualment amb 60 alumnes. Dos seminaristes més han reprès fa poc les seves activitats.

Els fidels batejats han recuperat la llibertat de professar públicament la fe i el dret a reunir-se per als actes de culte. Els observadors subratllen que els diumenges, els temples resulten curts i petits per allotjar en les seves naus els qui acudeixen a la celebració de l'Eucaristia. Els joves cristians representen una quarta part dels assistents. La catedral catòlica

de Shanghai, per exemple, celebra cinc misses els diumenges i tres els dies de feina. Al culte dominical hi assisteix un total d'uns set o vuit mil fidels i els dies de treball participen, a cada una de les tres Eucaristies, entre 150 i 200 persones.

També d'altres estadístiques parlen clar sobre l'actualitat de l'Església a la Xina comunista. Les comunitats protestants totalitzen uns tres milions de fidels, més del triple del que tenia abans de la implantació del comunisme. Els catòlics superen els quatre milions.

I aquí és on s'imposa un

acleariment: aquests quatre milions són catòlics, però la seva definició com a tals necessita l'adjectiu de "patriotes". Són els catòlics que s'han avingut a les exigències del règim i han donat el seu consentiment a l'Església catòlica autònoma, és a dir, la qual s'ha separat de la Santa Seu per afirmar la seva autonomia pel que fa a personal apostòlic, a recursos econòmics, a autoritat jurisdiccional, traduïda o interpretada com a autonomia per designar els seus propis bisbes sense el previ consentiment de Roma. Tot allò que avui es divulga so-

bre l'Església catòlica a Xina, a través dels mitjans oficials del règim, es refereix lògicament a aquesta església patriòtica, l'única reconeguda com a existent i l'única que compta amb la llibertat de moviments.

Paral·lela a aquesta Església patriòtica, actualment existeix a Xina, encara que a la clandestinitat, l'Església que no ha acceptat la línia autònoma i que, per això, ha de carregar amb el penjament de "contrarevolucionària" o "antipatriòtica". Es desconeixen les dades sobre els fidels que integren aquesta Església fidel a la comunitat universal amb la Santa Seu. Se sap amb tota certesa que la immensa majoria dels més de tres milions de catòlics d'abans de la implantació del comunisme, s'han mantingut fidels al Papa i sembla molt probable que el seu nombre no ha disminuït, sinó que ha augmentat, malgrat la severíssima persecució a què han estat sotmesos i a la manca de llibertat que encara actualment pesa sobre ells. També es conjectura que els sacerdots fidels són actualment uns 300. I se sap amb tota seguretat que dels 17 bisbes naturals de Xina amb què comptava l'Església l'any 1949, en sobreviuen vuit: dos a la presó, un amb prohibició d'entrar a Xina (de la qual havia sortit per a una operació després de 22 anys de presó), tres retirats i molt malalts per la seva avançada edat i, els altres dos amb algun tipus de relació, no molt clara, amb l'Església patriòtica.

Manuel de Unciti

CANADÀ

Un indi "saupteaux" es ordenat sacerdot

GROUARD.— El primer sacerdot diocesà, membre d'una de les tribus índies que firmaren tractats amb el govern canadenc, ha estat ordenat a la Catedral de Sant Bernat d'aquesta ciutat. Es tracta de Stanley Albert Fontaine, indi "saupteaux" de la reserva de Fort Alexandre a Manitoba.

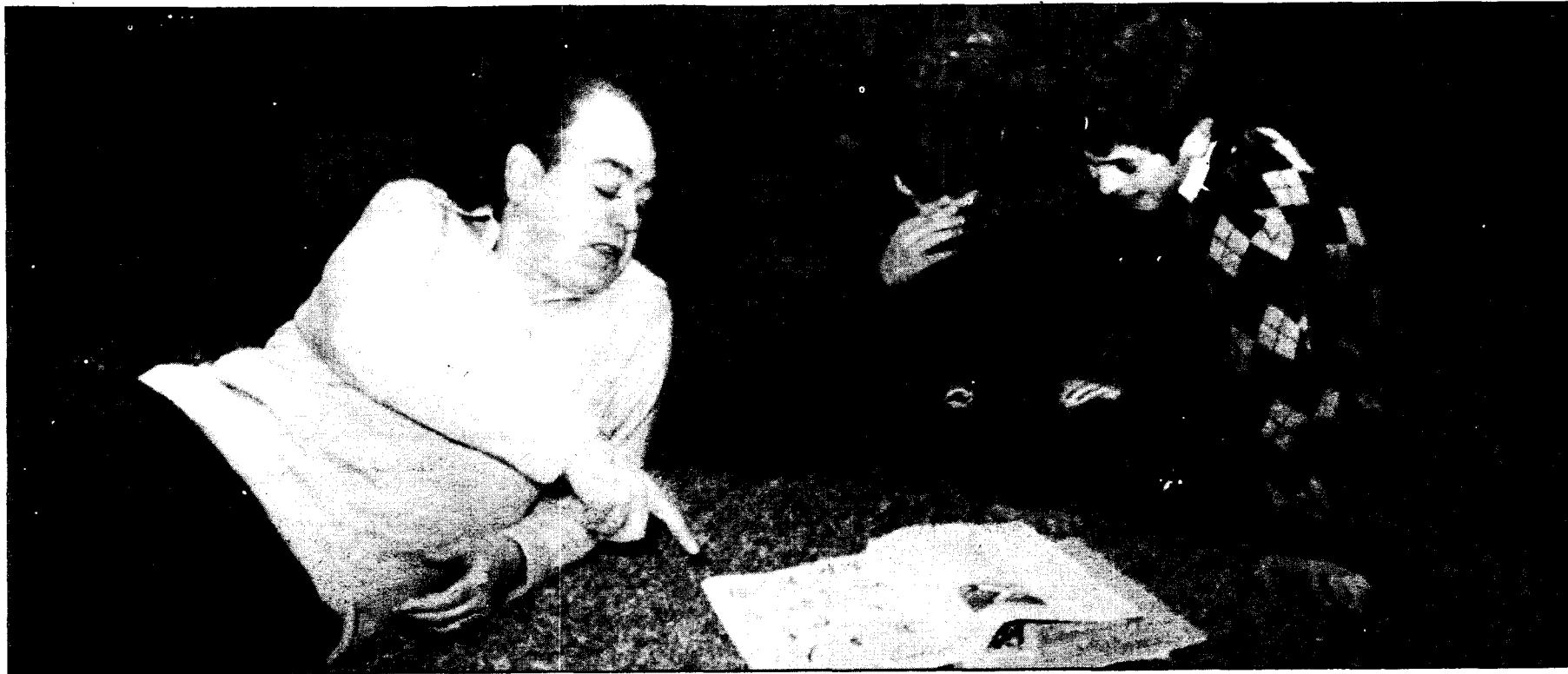
El sagrat ritu de l'ordenació, que fou conferit pel bisbe de Grouard-McLennan, monsenyor Legaré, es desenvolupà en un context de valors locals: el servei, en dialectes indis; llatí, i anglès; els cants, acompanyats per instruments indis; una ploma d'àliga a la mà de l'ordenat, en lloc de l'espelma encesa, com a símbol del "missatger de Déu", i fins i tot el foc sagrat que segons costum indi, va cremar a Grouard durant tot el dia i tota la nit.

BRASIL

411 diaques permanents ajuden a l'evangelització

BRASILIA.— Cinquanta-sis, de les 250 circumscripcions Eclesiàstiques del Brasil, tenen ja diaques permanents. El nombre de diaques permanents a les 56 circumscripcions és de 411, dels quals el 18 per cent es dediquen plenament a l'activitat apostòlica, mentre la resta compaginen aquesta activitat amb d'altres que són també professionals. La majoria dels 411, gairebé tots casats, desenvolupen la seva tasca als estats del sud del Brasil i especialment a zones rurals.

Jordi Pujol en exclusiva per a "Catalunya Cristiana"

"Els adolescents i joves han d'adquirir els coneixements tècnics que la nova societat els demana."

L'APORTACIÓ DEL CRIS ESTAT DECISIVA CONFIGURACIÓ DE

Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya, és un home que té els minuts i segons cronometrats: cua llarga de recepcions programades al seu despatx, estudi i anàlisi minuciosa de projectes de llei, anades i vingudes a tota la geografia de Catalunya, viatges a Madrid i a l'estranger. Malgrat tot, ha disposat d'un temps —molt breu— per a "Catalunya Cristiana". Amablement ha contestat les nostres preguntes.

—Sr. President. Acabada la seva joventut, vostè visqué el Concili Vaticà II i el procés de renovació eclesial més profund del segle. Quins aspectes assenyalaria més reeixits en el canvi d'una Església "societat perfecta" a una Església "Poble de Déu" "sagrament del món"?

—El Concili Vaticà II és un esdeveniment d'una gran importància històrica. El vaig viure intensament i en tinc un record inesborrable. Crec especialment remarcable el concepte de "Poble de Déu" i alguns documents, com la "Gaudium et Spes" i com l'encíclica "Pacem in Terris", de Joan XXIII. Pel que fa a la renovació de l'Església i de la humanitat que el Concili demanava, és evident que ha estat molt insuficient. Només cal donar una ullada al nostre voltant. Amb tot crec que hi ha hagut progrés. El progrés de la humanitat és lent, no es mesura en setmanes, mesos o anys. Però n'hi va havent.

— Parlem dels joves. En els discursos a la joventut, vostè diu que en el seu temps hi havien uns objectius

clars i segurs, encara que no gens fàcils. Han passat els anys i les coses canvien. Quins objectius indicaria avui als joves per construir un poble ferm i amb visió de futur?

—Suggeriria als joves l'esforç, la preparació professional i humana i la confiança en el nostre país. L'esforç, és a dir, l'exigència i no la facilitat, el rigor i no la superficialitat, el fer i el no xerrar; construir i no destruir. Referent a la preparació professional cal que els joves adquireixin els coneixements tècnics que la nova societat els demana perquè dins d'uns anys, no molts, els joves tindran unes oportunitats que no podran aprofitar si no adquireixen els coneixements adequats.

—Vostè ha parlat abans d'una preparació humana.

—Sí, preparar-se per ser homes forts, no tant per la seva eloqüència i saviesa, com per la seva energia moral. Joves forts que vol dir gent de caràcter, creatius i generosos. I he dit també que al jovent li cal confiança en el nostre

país. Catalunya té molta energia moral i molts recursos per a ser un país que valgui la pena; disposa d'una força espiritual, més de la que sembla. Encara que no tot va bé, tinc fe en Catalunya i fe en el seu jovent, malgrat que algun sector pugui ser "passota".

—Com creu que els cristians han de dur a terme el seu missatge, en el nostre país?

—L'objectiu dels joves i adults cristians ha de ser un objectiu col·lectiu de construir un poble espiritualment fort i moralment exi-

gent. Un missatge que trascendeixi a tota política de partit. Treballar per Déu, pel proïsme, per la justícia, per la dignitat de tots els homes. Els pobles no persisteixen per l'activitat política o mercantil o per la seva acció administrativa, pel nombre dels seus habitants o la seva diplomàcia, sinó pels valors ètics. Els cristians han de comprendre que la fe i el servei al país no són divergents, ans al contrari. Han de treballar amb esperit de servei i en profunditat, amb rigor intel·lectual i exigència personal, i sempre amb un sentit de transcendència.

—Un'altra tema, Sr. President. Com creu que han de ser les relacions entre l'esmentat públic i l'Església, concretament a Catalunya?

—Han de ser de respecte mutu. Crec que actualment les relacions de la Generalitat i l'Església a Catalunya són bones perquè són així, perquè es respecten mútuament. Les institucions polítiques no són confessionals ni ho han de ser, però això no treu que s'hagi de reconèixer el gran pes actual dels cristians a Catalunya i l'aportació decisiva de l'Església i del cristianisme en la configuració del poble català.

—Els mitjans de comunicació social incideixen poderosament en la vida del nostre poble. Com creu que aquests han de tractar la informació religiosa?

—Amb objectivitat i respecte. La manera, per exemple, que TV-3 ha informat sobre la darrera Setmana Santa és una bona mostra.

—Creuria oportú que TV-3 tingués un espai religiós regular?

—Crec que sí. Ara bé, parlant

Instantània al President de la Generalitat

- Què admira més d'una persona?
- El caràcter.
- Què detesta més d'un individu?
- L'enveja i la capacitat d'odiar.
- Quin plat de la cuina catalana li agrada més?
- L'arròs.
- Què prefereix, el mar o la muntanya?
- Em trobo bé a Premià i a Queralbs.
- Quin és l'últim llibre que ha llegit?
- De Joan Vinyoli, "Passeig d'aniversari".
- Un dels dies més feliços de la seva vida?
- N'he tingut molts. No sabria destacar-ne un.
- Què diria a una mare angoixada per un fill drogadicte?
- Que tingués confiança, perquè el seu fill es pot recuperar.
- Quina cançó del repertori català li plau més?
- El "Cant de la Senyera", "El cant dels ocells", i moltes d'altres.
- Quin fet històric de Catalunya l'ha impressionat més?
- Cap de concret. És que malgrat tota lògica aparent —es a dir, malgrat tantes dificultats històriques i tants handicaps—, continuem essent un poble, amb identitat plena, amb capacitat d'obertura i amb perspectiva de futur.
- Com voldria morir?
- Cristianament.

F.G.

XXVIII VIATGE CULTURAL

2 de juny 1985

L'ESCALA - RUÏNES D'EMPÚRIES CASTELLÓ D'EMPÚRIES - ROSES

Ruïnes d'Empúries (l'Escala).
Visita al Museu Monogràfic
de les Excavacions. Materials
ibèrics, grecs i romans
procedents de les ruïnes.

☆☆☆

Castelló d'Empúries. Visita al
Museu Parroquial. Orfebreria
religiosa, pintura, escultura
i mobiliari.

☆☆☆

Roses: Visita a la població.

☆☆☆

La sortida serà a les vuit
en punt del matí, del carrer
València xamfrà Balmes.

Preu 1.700 pessetes, comprenent viatge,
visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Restaurant Emporium
Carretera de Roses, 23 Castelló d'Empúries

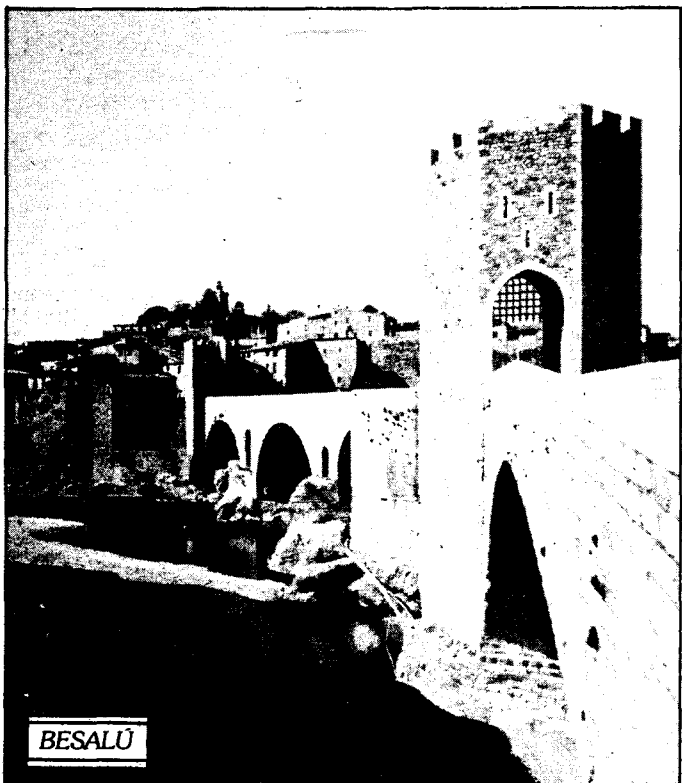
Formuleu la vostra inscripció el més ràpidament possible. Per a més informacions telefonau al núm. 215 27 39.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

XXIX VIATGE CULTURAL

30 de juny 1985

BESALÚ - BEUDA - BASÍLICA DE PALERA

Besalú: Nucli medieval
declarat "Conjunt Històric
i Artístic". Recorregut per
la ciutat.

☆☆☆

Beuda: Basílica del Sant
Sepulcre de Palera, tres naus
amb llurs absis corresponents.
Consagrada l'any 1085 i
restaurada el 1959. Casa
pairal el Noguer de Segueró.

☆☆☆

La sortida serà a les vuit
en punt del matí, del carrer
València xamfrà Balmes.

Preu 1.700 pessetes, comprenent viatge,
visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Restaurante **Fonda Siqués "Cal Parent"**
Avinguda Lluís Companys, 6-8 - Besalú

Formuleu la vostra inscripció el més ràpidament possible. Per a més informacions telefonau al núm. 215 27 39.

L'AVUI: eina didàctica per a l'

Fitxes de didàctica de llenguatge administratiu

Textos elaborats per la Secció d'estudis de llengua catalana i llenguatge administratiu de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, amb l'assessorament didàctic de Conxita Macià

FITXA 1

El llenguatge administratiu

LES CARACTERÍSTIQUES DEL LLENGUATGE ADMINISTRATIU

La llengua, una realitat viva i complexa

La llengua és una realitat viva (que s'utilitza, evoluciona i es modifica constantment) i complexa (perquè presenta, malgrat la seva unitat i la seva coherència, una variació segons el grup humà que l'usa o la funció a la qual s'aplica).

Fixem-nos, per exemple, en aquesta tria de fragments del diari, en què podem observar, comparant-los, els aspectes que els diferencien i que no són exclusius del document, sinó que de fet responen al plantejament i a l'objectiu amb què han estat redactats.

- 1) "El F.C. Barcelona ja és a Sarajevo, on demà jugarà contra el Bosna en el partit corresponent a la sisena jornada de la Lligueta final de la Copa d'Europa. Per l'entrenador blau-grana, l'equip iugoslau practica un bàsquet basat en la força, davant del qual són inútils les tàctiques i les consignes prèvies. Per la seva banda, avui el CAI de Saragossa jugarà a la seva pista contra el Sibenka Sibenik en partit corresponent a la Copa Korac. L'encontre, que començarà a dos quarts de nou de la nit, serà de tràmit, atès que l'equip aragonès ja ha assolit la classificació per a jugar les semifinals d'aquesta competició".
- 2) "Oh cavaller, ¿quin mal t'acora, tan sol i pàl·lid i indolent? Al llac ja s'han marcit els lliris i no refila cap ocell. Oh, cavaller, ¿quin mal t'acora, que ets tan esquerp i apesarat? Té l'esquirol la seva menja i ja les messes han segat" (Fragment de la traducció de *La belle dame sans merci* de John Keats, feta per Maria Manent)
- 3) "Un front fred travessà ahir a primera hora del matí els Països Catalans. Al seu pas es van produir ruixats escadussers, normalment febles. Després bufaren els mestrals i l'ambient fou sec, més aviat assolellat, tot i que la nebulositat fou abundant arreu".
- 4) "Hauran d'assistir a l'acte, per al qual es fixen com a lloc de reunió les dependències de l'Ajuntament de Sant Celoni, els titulars dels béns i drets afectats, personalment o representats per persona degudament autoritzada, tot aportant els documents acreditatius de llur titularitat i l'últim rebut de la contribució que correspon al bé afectat, i podran fer-se acompanyar pel seu compte, si ho estimen escaient, de perits i/o un notari".

No cal dir que la intuïció lingüística ens porta a distingir de manera ràpida la temàtica esportiva, intimista, meteorològica i administrativa respectivament d'aquests textos, però convé que fem el petit esforç de concretar i de sistematitzar la nostra percepció intuïtiva inicial amb uns arguments que la justifiquin.

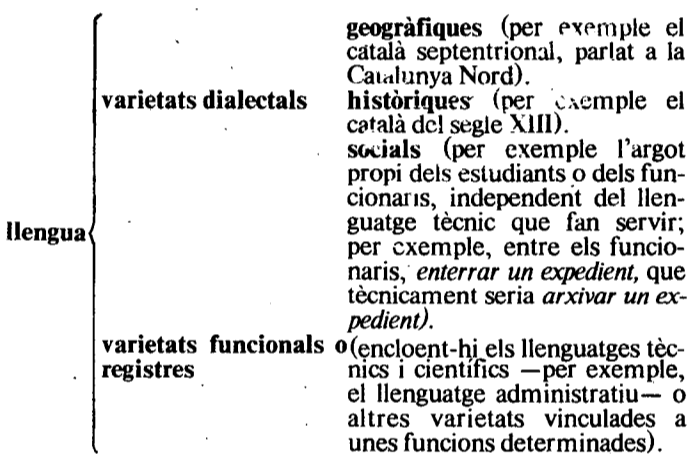
Hi trobem la presència d'uns mots específics (per exemple: *semifinal*, com a terme esportiu, o *nebulositat*, com a terme meteorològic) o amb un sentit específic diferent del que el mateix mot en general té (per exemple: *contribució*, com a terme administratiu). També hi trobem certs trets que fan que el document administratiu, el meteorològic i, fins i tot, l'esportiu siguin més objectius o impersonals que el text poètic, clarament subjectiu (hi ha, posem per cas, una relació de tractaments *jo - tu*, o exclamacions, interrogacions o metàfores, que no trobem a la resta de textos). D'altra banda, el text administratiu és el més formulista de tots, per raó del caràcter i de l'eficàcia oficial que té.

Intenteu pel vostre compte de completar aquests trets amb altres que aneu descobrint amb la comparació dels diversos textos.

Cerqueu en el diari altres testimonis d'aquesta diversitat i intenteu de trobar-hi els elements que permeten d'identificar-la.

Classificació de les varietats de la llengua

Doncs bé, hom acostuma de classificar aquesta varietat que presenta la llengua de la manera següent:

Pel que fa als trets que intervenen en la configuració dels registres, són: a) la mena de comunicants; b) el nivell de formalitat; c) la matèria objecte de comunicació; d) el canal de comunicació; e) la situació: el context físic i temporal; i f) l'actitud i la intenció dels comunicants.

Com podem caracteritzar el llenguatge administratiu

Si ens demanem quina és l'aplicació d'aquests trets generals en el cas del llenguatge administratiu, podem esquematitzar-la així:

- a) els comunicants: un ciutadà i un funcionari o dos funcionaris; sovint, doncs, persones que no es coneixen i/o tenen una relació laboral.
- b) el nivell de formalitat: to formal com a norma, amb unes certes variacions d'intensitat (més o menys solemne o impersonal segons el cas).
- c) la matèria objecte de comunicació: l'activitat administrativa com a gestió d'uns interessos col·lectius en aplicació d'un marc legal i amb un caràcter tècnic.
- d) el canal de comunicació: sovint escrit (per la seva esmentada eficàcia oficial, generalment dependent de la documentació escrita), però també oral (sovint per a complir una funció informativa).
- e) la situació: el context físic i temporal: habitualment les dependències de l'Administració i el seu horari laboral.
- f) l'actitud i la intenció dels comunicants: en general impersonal; el ciutadà defensa els seus drets particulars i el funcionari ha de complir la legislació vigent i ha de vetllar per la defensa dels drets col·lectius.

Trets definitoris del llenguatge administratiu

Formes lingüístiques específiques (de vocabulari, de fraseologia, de tractament, etc.)

Tendència, com a llenguatge tècnic, a la precisió, a la matisació i a la jerarquia de termes i de conceptes.

Per raó de la relació oficial en què s'utilitza, formalitat, impersonalitat (i objectivitat) i fredor (i civilitat).

Per raó del seu caràcter formal, ordre intern i esquematització, d'una banda, i simplificació i claredat, de l'altra.

CONSTITUCIÓ
ALTRES
CATHA
COMPILATS
DEL CAPITOL
DE LAS CORTS PER L
DEL REY DON PHILI
CELEBRADAS EN LA C
ANY

Coberta de l'edició del 1704 de "Catalunya"

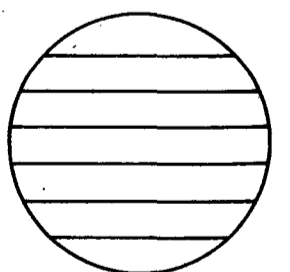
El lle

Acabem de veure quines són les característiques del llenguatge administratiu, però ara cal que ens aturem a presentar els criteris aplicats en l'establiment d'un llenguatge administratiu català actual.

Si fem un plantejament general dels principis seguits, podem dir que el propòsit és aconseguir un llenguatge administratiu en què es combinin de manera equilibrada la tradició i la modernitat.

Això comporta, d'una banda, prendre com a punt de partença l'estat actual del català, però

Podem representa

tradicció
● documentació històrica

És un
l'Esco
Gene

CONSTITUCIONS
I DRETS
DE CATALUNYA
EN VIRTUT
DE CORT LXXXII.
A S.C.Y.R. MAJESTAT
IV. NOSTRE SENYOR
REY DE BARCELONA
I DCCCII.

Josep Llopis Estampers, Any M.DCC.IV.

Les Constitucions i altres drets de Catalunya

ORDINATIONS
E NOV RED REC
FET PER INSTAVRATIO,
REFORMATIO, E
REPARATIO,
DE LA VNIUERSITAT DEL
Studi general de la Ciutat de Barcelona, en lo
any Mil sine cents noranta y sis.

EN BARCELONA
Ablicentia del Ordinari.
En la Estampa de Gabriel Graells, y Giraldo Doil.

Coberta de les "Ordinacions" de la Universitat de Barcelona de l'any 1596

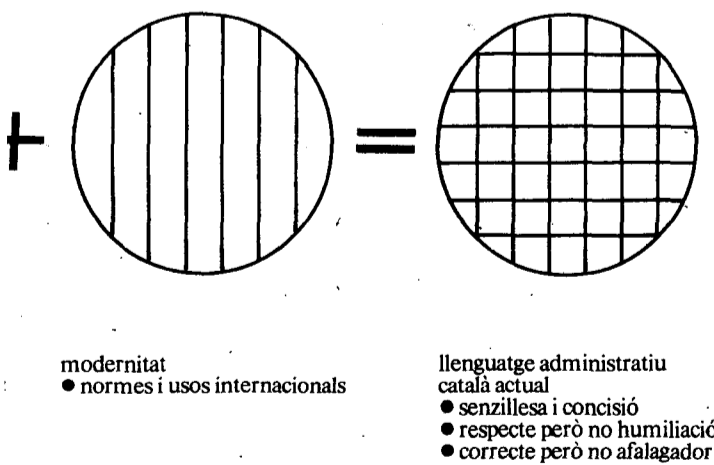
Llenguatge administratiu català

tenint sempre present la important tradició que el català posseeix en l'àmbit administratiu i jurídic (recordem només que el primer document conservat en llengua catalana —segle XII— és un text jurídic —un fragment d'una versió catalana del *Liber iudiciorum*— i que en els segles XIV i XV el llenguatge dels textos administratius de la cancelleria reial catalana esdevé el model unificador de la prosa literària catalana coetània) i que té una continuïtat parcial en formes de la llengua viva avui (generals o pròpies d'algun

parlar, però d'ús generalitzable). D'altra banda, l'equilibri entre tradició i modernitat, del qual ja hem fet esment, comporta analitzar i valorar curosament les possibles i profitoses dades que podem treure dels usos (formularis, manuals d'estil, etc.) i les normes (sobre dimensions i estructura dels documents, sobre terminologia, etc.) internacionals del llenguatge administratiu. Només aquesta utilització mesurada de fonts històriques i internacionals ens permetrà evitar, amb eficàcia i amb rigor

metodològic, una excessiva influència del castellà (a Catalunya, a Andorra, al País Valencià i a les Illes Balears) o del francès (a la Catalunya Nord i a Andorra), que fàcilment podria provocar interferències greus en àmbits diversos (tractament personal, aspectes relacionals, qüestions sintàctiques, terminologia, models de documents, etc.). Convé, encara, que exemplifiquem aquells dos principis suau esmentats. Pel que fa a la tradició, ens pot proporcionar solucions sobre punts diversos, sobretot de caràcter terminològic (per exemple: *forest* f. "montes", *atressi* "otrosi", *a dia cert* "a fecha fija", *atès* "dado; resultando", *despesa* "gasto", *bestreta* (de *diners*) "anticipo", *en paga de* "en pago a", el tractament de "vós" com a general, el de "honorable" per a certs càrrecs; l'ús de les comarques com a unitat de referència, etc.). Quant als usos i a les normes internacionals, n'aprenem certs criteris útils sobre l'eliminació de formes humiliants (un *demano* o un *sol-licito* substitueix a hores d'ara en català l'usual *suplico*, o un *Atentament* substitueix avui el superat *Visqueu molts anys*), sobre la distinció i el respecte dels sexes (*senyor/a* i *el professorat*, al costat de *senyor* i *els professors*), sobre la tendència a l'ús de les formes directes (com la primera persona del singular en el cas de qui signa una instància: *sol-licito* en lloc de *sol-licita*) o sobre mètodes de disseny de documents.

l'aplicació d'aquests criteris de la manera següent:

Intenteu de destriar en dues columnes els trets del document que reproduïm tot seguit que provenen de la tradició catalana de llenguatge administratiu o d'usos i normes internacionals.

Hble. senyor:
Sebastià Coma i Fabregat, de 27 anys, de professió economista, que visc a la Seu d'Urgell (comarca de l'Alt Urgell), carrer de les Monges, núm. 24, telèfon 350 515, i que tinc el D.N.I. núm. 47.504.879, us
EXPOSU: Que he sabut que en el Diari Oficial de la Generalitat núm. 79 s'insereix una convocatòria d'un concurs per a la provisió d'una plaça de col·laborador tècnic per a la Secretaria General del vostre Departament.
Que compleixo els requisits i les condicions que s'hi indiquen, tal com demostra la documentació annexa.
Per això, us
DEMANO: Que m'admeteu a les proves selectives corresponents. La qual cosa espero d'obtenir perquè considero que és justa.
La Seu d'Urgell, 27 d'abril del 1982

Honorable Sr. Conseller d'Economia i Finances

Tradicció	Usos internacionals
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

3. Terminologia

En aquest apartat, que enclorem també en les fitxes posteriors sobre llenguatge administratiu, recollirem algun exercici per a treballar amb mots i frases fetes propis del llenguatge administratiu.

Embollic de lletres

Dins l'embollic de lletres que us oferim a continuació heu de trobar els termes corresponents a les definicions següents:

- "qualitat de líquid, lliure de deutes": L _ _ _ _ _
- "adjuntar alguna cosa o una altra de manera que aquella depengui d'aquesta": A _ _ _ _ _
- "disminució d'una cosa, pèrdua d'una de les parts que la componen": M _ _ _ _ _
- "acció de negar o de deixar de mantenir l'atorgament d'una cosa contractada; acció d'acomiarar o declarar fora del contracte la persona amb qui s'havia contractat": D _ _ _ _ _
- "anotació feta en un llibre comptable": A _ _ _ _ _
- "l'escrit en què es reconeix algú quití o lliure d'un deure": Q _ _ _ _ _
- "diners anticipats, avançats a algú": B _ _ _ _ _
- "diners emprats o donats per a procurar-se alguna cosa": D _ _ _ _ _

D F O I M T G C A R J I T E
B L P M A E O L P R O P N T
D E S N O N A M E N T O E S
I M S A N T P A R I A C M O
N T A T I D I U Q I L O A M
E C L U R O P I T A E R T O
M D O N O E Q V R Ç S T N I
I N E S P E T I M N O U E M
N I S S A N M A L A D N S O
V O P E P U N I P T O I S B
A T A N N E X A R I Z L A I
C R O M Z U S Ç O U L Z M H
N A B I L S R A T Q X S I L

Solució: a) líquiditat; b) annexar; c) mitjà; d) desnonament; e) asentament; f) quitança; g) bestreta; h) despesa.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents
Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes béns industrials.
INEM 18.808.007.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

DEPENDENTA
administrativa.
INEM 43.463.

PER A DIRECTORA de parvulari o secretària material clínic. INEM.- 37.711.767

AUXILIAR administrativa pels matins. INEM 36.980.189.

SOTS-DIRECTORA
o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

DIBUIXANT GRÀFIC ORIGINALISTA
Selecció de color amb experiència. Contracte mercantil.

CAP
de vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

REPARADOR maquinària elèctrica i petits electrodomèstics. INEM 37.595.556.

DIBUIXANT art finalista, selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

ACOMPANYANT
vells o malalts, per dissabtes i diumenges (Contracte mercantil).

GERENT,
director comercial i exportació tèxtil o alimentació. Contracte mercantil.

TÈCNIC
en mètodes i temps, àmplia experiència. (Contracte mercantil).

ADMINISTRATIU
Polivalent.
Inem 46.100.146.

Varis

SENYORA
Gran busca estança per sempre en residència bona o en família bona. Tel. 301 87 15.

COMPRO remolc per camping i enganxador de segona mà. O canvi per tenda en bon estat. T. 319 85 10 Eulàlia de 8 a 10 vespres.

SENYORETA
Llarga experiència professional, li interessa treball: encarragada de comerç, recepcionista consultori, mèdic, telefonista, etc. Referències immillorables. Si interessa truqueu al telèfon: 674 33 19. (Srta. M.ª Dolores de l'1 a 3 i de 20 a 22).

CAPS DE SETMANA
Pot passar-los a l'entorn del Monestir de Poblet. Lloc molt tranquil on pot disfrutar d'un veritable descans. Piscina, tenis, parc infantil, petanca. Lloguem apartaments. Habitacions dobles amb cuina. Preus econòmics. Informes: Balneari Villa Engracia. Telf. (977) 31 09 86 i 87 03 08.

SANTA MARTA
Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

VACARISSES. Estatge d'estiu per llogar. Tel. 783 22 12 de 2 a 8 tarda.

VACANCES
Pot passar-les a l'entorn del Monestir de Poblet. Piscina, tenis, petanca i parc infantil. Lloguem apartaments. Habitacions dobles amb cuina. Preus econòmics. Informes: Balneari Villa Engracia. Telf. (977) 31 09 86 i 87 03 08.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Vendes

A BARCELONA

Es ven pis modern 70 m², 2 cambres, bany i cuina. Prop. Pl. Universitat. Garatge (al mateix edifici al soterrani). Calefacció individual. Bonic i barat! És un àtic. Tel. 253 80 67.

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel

PREU UNIA

50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

MES

SETMANES

Calculeu l'import que hauréu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions. Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244, 2on Barcelona-7.

LLIBRERIAS ON PODEU ADQUIRIR EL LLIBRE:
"L'EVOLUCIONISME,
AVUI"

de Francesc Nicolau

LLIBRERIA CLARET Roger de Llúria, 3
LLIBRERIA LA HORMIGA DE ORO Av. Portal de l'Àngel, 3
LLIBRERIA BALMESIANA Dura i Bas, 9
LLIBRERIA SIGNE Mallorca, 301
LLIBRERIA AMICS DEL CATECISME Comtal, 27
LLIBRERIA ONA Gran Via de les Corts Catalanes, 654
LLIBRERIA ANTIC (La Seu)
LLIBRERIA VOLTES (Tortosa)
LLIBRERIA FREGOLA (Lleida)
LLIBRERIA VyP (Tarragona)
LLIBRERIA IMPREMTA DACHS (Solsona)
LLIBRERIA LES VOLTES (Girona)
LLIBRERIA SANT PAU Rda. de Sant Pere, 21
LLIBRERIA BLANQUERNA Diagonal, 450
LLIBRERIA SAN MIQUEL Roger de Llúria, 100
LLIBRERIA ATLANTIDA Rambla Hospital, 2 (Vic)
I també a CATALUNYA CRISTIANA

"Calen homes forts, no tant per la seva eloquència i saviesa, com per la seva energia moral".

TIANISME HA EN LA CATALUNYA

dels mitjans de comunicació social en general, com són la premsa, la ràdio i la televisió, són els creients que han de promocionar i donar suport material i social als mitjans informatius especialitzats en informació i orientació cristiana. No és lògic que els cristians no mirin de difondre les seves pròpies idees. En un país com el nostre això no es pot fer a través d'una sola línia, perquè hi ha una gran diversitat dins del cristianisme, però el que els cristians no podem fer és rebre només informació neutre o d'inspiració no cristiana.

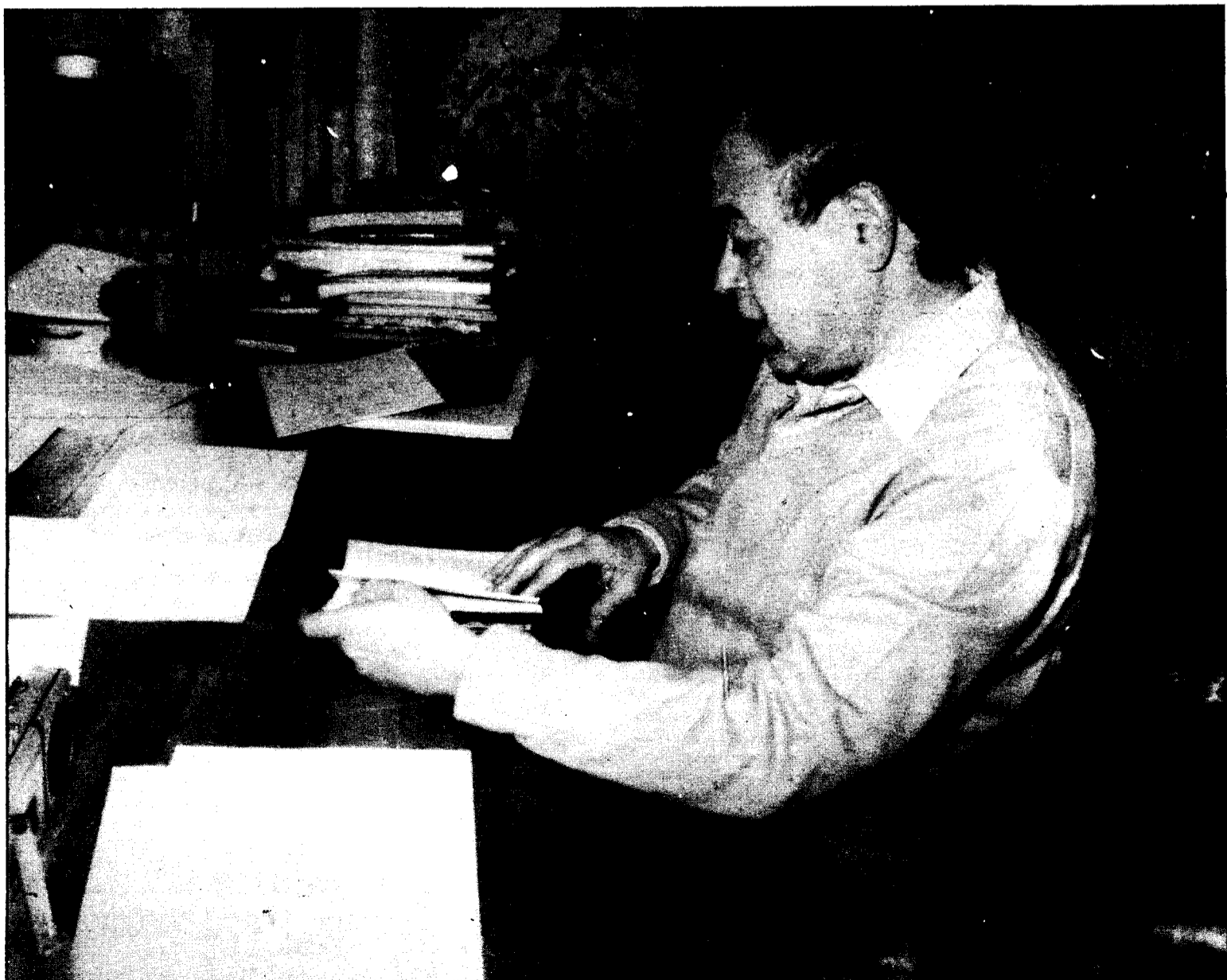
—Una última pregunta: ¿vostè creu en l'esperança? Qui ens pot salvar?

—Avui no és temps de grans missatges ni d'ofertes exaltants, però en canvi hi ha un retorn a la sensibilitat, al sentit de transcendència i altres coses. Què ens ha de salvar? La força de cadascú, no les ideologies. Ja ho he dit abans i en altres avinenteses: no és l'erudició i l'eloquència que ens salvarà, sinó els homes forts, que sàpiguen lluitar contra la manca de llibertat, que sàpiguen defensar la identitat del nostre país, que breguin contra la pobresa material i la grisor espiritual. L'esperança no és una virtut fàcil, però justament per això cal crear persones fortes, creatives i generoses, perquè el camí no és gens planer. Personalitats que ho siguin per la capacitat de fer un poble de gent diversa amb fidelitat als seus valors millors. L'esperança la poso, doncs, en la força moral de l'home.

I així, a corre-cuita, Jordi Pujol ha respost el que li hem preguntat. No podia ser més explícit perquè havia d'atendre simultàniament altres

persones i problemes urgents que el reclamaven. Certament Jordi Pujol és un català que va per feina i desitja que la feina sigui ben feta.

Francesc Gamisans

"Vaig viure intensament el Concili Vaticà II i tinc un record inesborrable d'alguns dels seus documents"

"CC": Crist-Catalunya o cristians-catalans

Un moviment clandestí d'identitat cristiana

És interessant constatar que en plena joventut —dels anys 1950-1954— Jordi Pujol abandona momentàniament l'activisme polític i es prepara espiritualment per lliurar part de les seves energies a una acció apostòlica social. S'integra com a fundador d'un grup de joves que es dedica a una reflexió crítica i d'estudi del passat i de preparació per al futur. El grup s'anomena CC ("Crist-Catalunya" o "cristians-catalans").

Pujol mateix descriu i perfila el grup així: "Catalunya ha deixat de ser un país pairal que mai no podrà atacar a fons bé els dos grans problemes que el corquen per dintre i dels quals els enemics esperen el nostre ensorrament: el problema de la justícia en les relacions socials i econòmiques i la qüestió de la incorporació, plena, efectiva, amorosa, dels immigrants en una nova comunitat catalana que hem de construir. El CC va néixer de la voluntat d'establir una relació permanent i operativa entre diverses associacions catòliques que tenien en comú en el terreny religiós una orientació, diguem-ne, d'obertura —és a dir, la que al cap d'uns anys va conduir al Concili Vaticà II— i en el terreny ciutadà un fort sentit de catalanitat. Van participar en les primeres reunions representants de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, dels escoltes, d'Acció Catòlica dels joves, de Virtèlia —que representava jo— de l'Acadèmia de la Llengua Catalana, de la Congregació Mariana, de Pax Christi i d'algunes associacions que no recordo. El que va definir-lo fou el camp d'acció que va triar i que no fou ni el de la política propiament dita, ni el de la ideologia, ni el de l'acció cultural, sinó el de la mentalitat de la nostra gent. Es tractava de crear una mentalitat diferent de la que havia dominat a Catalunya durant els darrers decennis".

El CC es va anar separant a poc a poc i evolucionà cap a altres camins que Jordi Pujol rebutjaria totalment.

CALENDARI

Diumenge, 2 de Juny. La Santíssima Trinitat. Sant Marçal, Pere, màrtirs; Sant Germà, Sant Paulí, Sant Just i Sant Cisi, màrtirs; Santa Edelmira.

El sol surt a les 4,19 i es pon a les 7,19 (hora solar).

Festa major a El Tarrós.

Dilluns, 3 de juny. Sant Carles Lwanga i companys, màrtirs. Santa Clotilde, reina, i Santa Oliva, verge.

Dimarts, 4 de juny. Sant Francesc Caracciolo, fundador. Santes Rut i Noemi, matrones.

Dimecres, 5 de juny. Sant Bonifaci, bisbe i màrtir. Santa Zenadida, màrtir.

Dijous, 6 de juny. Santíssim Corpus Christi. Sant Norbert, bisbe; Sant Artemi, màrtir, Santes Càndida i Paulina, màrtirs.

Fira a Serós.

Divendres, 7 de juny. Sant Robert, abat; Sant Pere, prevere i Sant Licaró, màrtir.

Dissabte, 8 de juny. Sant Guillem i Sant Maximí, bisbes i Santa Calope, màrtir.

Festa major a Cànoves.

Corpus Christi

Hi han tres dijous a l'any que són evocats sempre amb lluminositat i grandesa pròpia. Quan el Crist s'entrega —Dijous Sant—, quan el Crist se'n va —L'Ascensió— i quan Crist resta eternament —Corpus—. I com diu el poeta: Déu en la terra, Déu en el cel, Déu per tot, omplint l'univers d'amor i a l'home de majestat... La festa del Corpus, és la festa de l'Ànima que es fa Cos, del Cos que és ànima.

☆☆☆

L'ESGLÉSIA CELEBRA

2 de juny, diumenge. La SANTÍSSIMA TRINITAT. Lectures: Primera, Dt 4,32-34.39-40. S 32, segona Rm 8,14-17, tercera Mt 28,16-20.

3 de juny, dilluns de la IX setmana durant l'any. Lectures: Primera, Tb 1,1a.2;2,1-9, S 111, segona Mc 12,1-12.

4 de juny, dimarts de la IX setmana durant l'any. Lectures: Primera, Tb 2,10-23, S 111, segona Mc 12,13-17.

5 de juny, dimecres de la IX setmana durant l'any. Lectures: Primera, Tb 3,1-11.24-25, S 24, segona Mc 12,18-27.

6 de juny, dijous. EL COS I LA SANG DE CRIST. Lectures: Primera, Ex 24,3-8, S 115, segona He 9,11-15, tercera Mc 14,12-16.22-26.

(Si la festa es trasllada al diumenge següent): Primera, Tb 6,10-11a;7,1.9-17;3,4-9a, S 127, segona Mc 12,28b-34).

7 de juny, divendres de la IX setmana de durant l'any. Lectures: Primera, Tb 11,5-17, S 145, segona Mc 12,35-37.

8 de juny, dissabte de la IX setmana durant l'any. Lectures: Primera, Tb 12,1.5-15.20, Tb 13,2.6-8, segona Mc 12,38-44.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Oh, corintis us parlo amb franquesa!

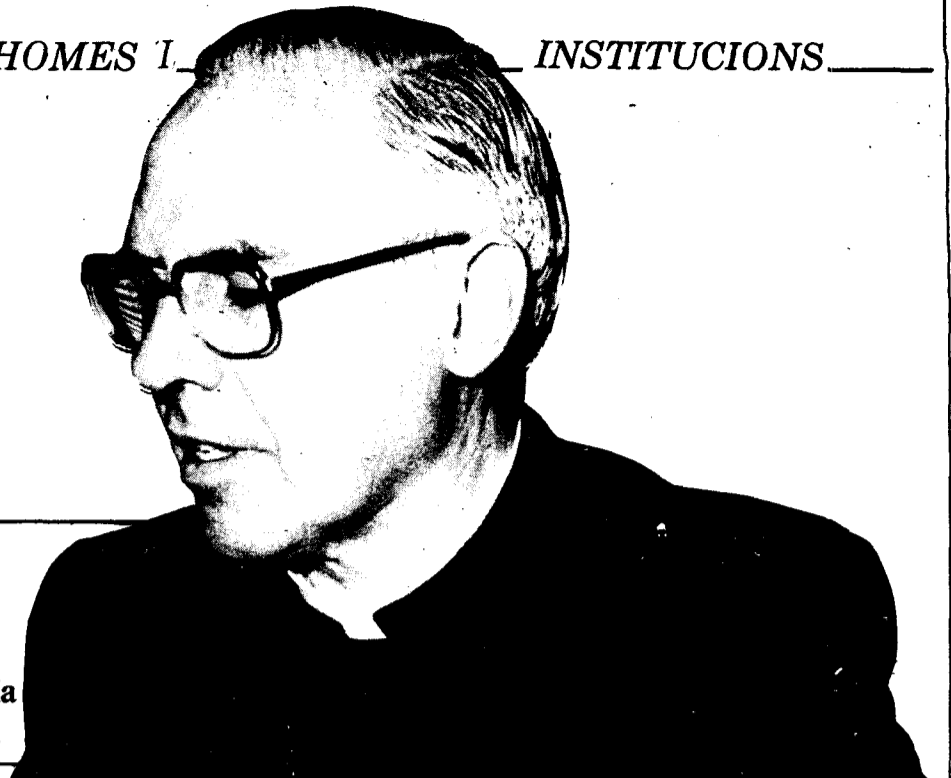
Si em considero un capellà apocat i escolto que el bisbe parla de mi com d'un prevere decidit, em dic a mi mateix que no està parlant de mi sinó d'alguna fantasia de la pròpia imaginació. El geperut que oïx que alaben la seva bella figura, s'enfada i amb raó. Quan a Sòcrates li digueren que es malparlava d'ell, sense empipar-se digué que no hi havia en ell res d'allò que es deia. Alguns dels qui socialment s'han enfilat, ara beuen el calze de l'amargura per no haver tingut el valor de dir que no eren el que es creia que eren. En una nova comarca, quan hi arribo i els col·legues veïns em creuen predicador, procuro acceptar aviat totes les invitacions que se'm fan a fi que veient aviat ells que l'oratória no és la meua, em deixin en pau. Un pot ser bon home, però mal sastre. Oh, corintis, us parlo amb franquesa.

Pere Campàs Bonay

HOMES I

INSTITUCIONS

Monsenyor
Torrella
en la Vetlla
de Santa Maria
de Montserrat

Tenir esperança i saber-la comunicar

Enguany la Vetlla de Santa Maria de Montserrat —26 d'abril i de la qual ja informa CC— tingué ressò extraordinari, tant pel nombre crescut de joves —més de quatre mil— com pels actes

de la nit i el dia posterior. Una aportació molt elogiada fou l'homilia que adreça als joves l'arquebisbe de Tarragona, Dr. Ramon Torrella, que ara aquí oferim gairebé íntegra.

Quantes vegades en la nostra vida passada hem pujat a Montserrat per pregar la nostra Mare que intercedeixi per nosaltres: pel nostre ministeri sacerdotal, per les nostres famílies, per l'educació dels fills, per refermar l'amor incipient entre noi i noia o per consolidar-lo amb el sagrament del matrimoni. O per pregar la Verge Bruna perquè obtingui gràcies i benediccions per la parròquia, pels pobles, viles o ciutats, per les comarques, per tot Catalunya.

Però avui, en aquesta nit, aquesta Vetlla de Santa Maria està marcada particularment per la presència dels joves, de tants nois i noies que veniu de diferents indrets de la nostra terra. Especialment, doncs, a vosaltres van dirigit les meves paraules.

“Joves: no us quedeu replegats sobre vosaltres mateixos”

La lectura de l'evangeli segons sant Lluc ens explica com després de l'anunciació de l'àngel “Maria se'n anà decididament a la muntanya” per visitar la seva cosina Elisabet.

Joves: no quedeu replegats sobre vosaltres mateixos: Si teniu problemes, dificultats o dubtes no us ho passeu sols: obriu-vos als altres, comuniquem-vos i compartiu les vostres situacions.

El diàleg té dues dimensions: el silenci i la paraula

El veritable diàleg vol dir escoltar i parlar. El diàleg, quan ho és de debò, té dues dimensions: el silenci i la paraula. I ha de portar sempre a un compromís il·luminat per la fe.

Nois i noies que m'escolteu: l'Església i Catalunya tenen necessitat de persones joves. Persones que visquin la fe cristiana amb totes les conseqüències. Persones que, mogudes pel dinamisme de l'esperança, donin un testimoniatge de l'amor a Crist, que és inseparable de l'amor als germans.

Només persones que han assimilat i viuen el diàleg de la salvació de Jesús són capaces de fer possible que hi hagi esperança i no decaïment; perdó i no injúria; llum i no tenebres; alegria i no tristesa; amor i no odi.

Joves; sigueu valents, no tingueu por. Sigueu protagonistes del vostre propi creixement, ara i en el futur, creixent en responsabilitat i en amor a Jesucrist. Aquesta serà la millor preparació per l'any dos mil, quan vosaltres sereu els principals protagonistes d'una nova societat.

Maria podia haver-se quedat a casa seva absorta pel fet de l'encarnació del Fill de Déu en les seves entranyes; i, en canvi, surt de la seva llar, deixa Natzaret i se'n va decidida a la muntanya a visitar Elisabet. Maria es comunica, s'obre, entra en diàleg saludant la seva cosina. Aquesta esclata plena de joia, com hem escoltat a l'Evangeli.

Primer li ha dit: “Ets benedicta entre totes les dones i és benèit el fruit de les teves entranyes”. Notem que aquestes paraules d'Elisabet afegides a les de l'àngel: “Déu vos salve, plena de gràcia” han format la primera part de l' Ave Maria.

La salutació d'una Mare a l'altra s'uneix a la salutació de l'àngel a la Verge Maria. ¡Quanta tendresa i quina expressió d'amor tan intens en aquesta pregària mariana que tantes vegades ressona en aquesta Basílica de Montserrat!

En la nostra societat hi ha molts problemes i necessitats. Són moltes les situacions difícils i les dificultats que es van acumulant, però al meu entendre hi ha un fet preocupant i aquest és la manca de diàleg. Quan sortosament hem arribat a una societat pluralista i democràtica és molt greu que no hi hagi exercici de diàleg, que vol dir desig sincer d'escoltar-se l'un a l'altre per enriquir-se mútuament.

El diàleg significa respecte a la dignitat de la persona

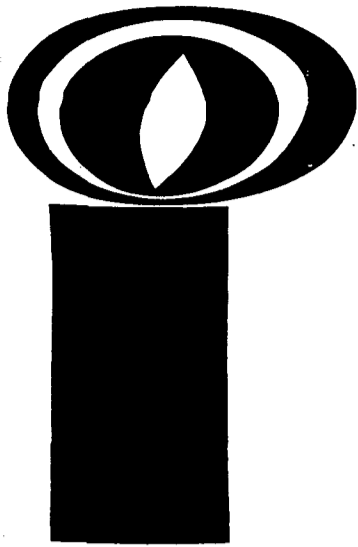
Significa recerca sincera de la veritat i també voluntat noble de superar o assumir les tensions i les diferències.

Si en la societat hi ha llibertat sempre hi haurà espai per als fruits de l'Esperit, com són l'amor, la joia, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat. Però aquests fruits es fan presents en la societat per mitjà dels qui viuen i es comporten segons l'Esperit. (Cf. Gal. 5, 22-25).

Madona Santa Maria, ajudeu-nos a obrir-nos als altres, a respectar totes les persones, a saber escoltar i acceptar els altres. Ajudeu-nos a ser persones de diàleg en la veritat i en l'amor, a tenir esperança i a comunicar-la. Ajudeu-nos a mantenir la fidelitat a l'Església i a Catalunya.

Madona Santa Maria, ajudeu a fer comprendre a tots els joves la responsabilitat que tenen en la construcció d'una nova societat sobre els pilars de la llibertat i de la veritat, de la justícia i de l'amor.

+ Ramon Torrella
Arquebisbe de Tarragona i
Prímat

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITURGIC "B"
DIUMENGE DESPRÉS DE PENTECOSTA
LA SANTÍSSIMA TRINITAT

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:
M. Assumpta Maymó

"RECONeix QUE EL SENYOR ÉS L'ÚNIC DÉU"

Moisés comença una grandiosa homilia sobre l'lectió d'Israel, un dels punts teològicament forts del Deuteronomi. El Senyor és el Déu dels "pares", Abraham, Isaac i Jacob; a ells va jurar que els donaria la terra de Canaan i perquè els estimava els va alliberar i va fer amb ells una Aliança que es perpetuarà amb la seva descendència.

El poble sencer se sent interpel·lat pel que el Senyor ha fet en el passat i això és un profund motiu de ser-li fidels.

L'Aliança que ara s'estableix és una manera d'entrar en la intimitat amb Déu, presència divina que guia el poble i tindrà la seva plenitud amb Crist.

Lectura del llibre del Deuteronomi (4:32-34, 39-40)

Moisés digué al poble: "Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre".

"FELIÇ EL POBLE QUE EL SENYOR S'HA ESCOLLIT PER HERETAT"

Israel ha reconegut el Senyor com al Déu present en la seva història. A mesura que els temps avancen, va aprofundint la seva reflexió teològica.

Aquest salm 32 vol ser una primera insinuació que Déu és i actua en trinitat de persones:

Déu Creador: "A una paraula seva tot comença".

Déu Salvador: "ell els alliberà de la mort".

Déu Amor: "que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai".

Salm 32:4-5,6 i 9, 18-19, 20 i 22 (R.: 12b)

La paraula del Senyor és sincera,
es manté fidel en tot el que fa;
estima el dret i la justícia,
la terra és plena del seu amor.

R. Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.

La paraula del Senyor ha fet el cel,
amb l'alè de la boca ha creat l'estelada;
a una paraula seva, tot comença,
a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren,
els qui esperen en l'amor que els té;
ell els allibera de la mort,
i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegeix.
Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Déu que és, que era i que ha de venir

El diumenge d'avui, dedicat a la Santíssima Trinitat ens fa veure Déu present, Déu actuant a prop nostre, volent fer de tots els homes la seva família, una comunitat d'amor amb ell. Quan ho entenem una mica exclamem: "Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat!".

Déu ens ha donat els ulls del cos i els ulls del cor perquè descobrim la seva presència i la seva acció. Ens cal, però, mirar, mirar enfora i mirar endins, i no viure dispersats.

El descobriment d'aquesta presència activa de Déu és progressiu, com ha estat progressiva la seva revelació: Déu que habita a les altures del cel, Déu que baixa al Sinaí i acompanya invisiblement el seu poble, Déu que conviu amb nosaltres en Jesucrist, Déu que habita en el nostre cor per l'Esperit Sant que ens ha estat donat, Déu "en qui vivim, ens movem i som".

Totes les lectures d'aquest diumenge ens parlen d'aquesta presència dinàmica de Déu: Déu que crea, Déu que ens parla, Déu que ens allibera, Déu-Amor que viu en el nostre cor i ens fa fills i ens fa clamar: ABBA, PAREI, Déu que ens envia a convidar tots els homes a cercar aquesta seva presència, a anunciarlo com a Pare amorós que vetlla per tots i cadascun de nosaltres.

Déu és dinàmic perquè ÉS AMOR, i l'amor sempre pensa què farà per fer feliç aquell que estima. El dinamisme del Déu-Amor s'adreça cap a un fi, cap a un fi que l'home no hauria pogut ni somniar, s'adreça cap a fer dels homes una sola realitat amb Déu, s'adreça a acompanyar la comunitat d'amor de tots i de cadascun, amb ell, a la realització del seu disseny que és infinitament més gran que el nostre desig. Només un Amor infinit envers l'home!

podia planejar aquest destí per a nosaltres. "El poble que Déu s'ha escollit per heretat" està constituït per tots els homes, i Déu ens diu a nosaltres, als cristians: Convideu tots els homes a cercar la meua presència amorosa; "bategeu-los", és a dir, introduïu-los en la meua intimitat, en la comunitat, en la meua família, en aquesta família que és comunitat d'amor.

"I ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat", és a dir reveleu-los els secrets que jo us he manifestat a vosaltres, els secrets de l'Amor, els secrets de la vida en comunitat amb mi.

La primera lectura dona un matís a aquestes paraules de l'evangeli: "Compleix els meus decrets i els meus manaments perquè siguis feliç". Aquesta comunitat d'amor amb Déu és la nostra vida i la nostra felicitat ja ara i per sempre.

Acabo citant un fragment de la pregària de Sor Elisabet de la Trinitat, Carmelita beatificada per Joan Pau II, el 25 de novembre passat. Ella va saber trobar el cel a la terra vivint profundament la presència de Déu en el seu cor i en la vida que l'envoltava.

"O Déu meu, Trinitat que adoro, ajudeu-me a oblidar-me del tot per establir-me en vós, immòbil i pacífica com si la meua ànima ja fos a l'eternitat. Que res no pugui alterar la meua pau, ni fer-me sortir de vós, el meu immutuable, sino que cada minut m'endinsi més i més en la profunditat del vostre misteri... O els meus Tres, el meu Tot, la meua Felicitat, Solitud infinita, Immensitat on em perdo, em lliuro a vós com una presa. Sepul-teu-vos en mi perquè jo em sepulti en vós, tot esperant d'anar a contemplar en la vostra llum l'abisme de les vostres grandesas."

"SOM FILLS DE DÉU"

En llegir el fragment de la carta als Romans assignat per a la festa d'avui, ens sentim plens d'agraïment.

Som fills de Déu! Pel Baptisme vàrem rebre l'esperit filial, podem dir amb Jesucrist: "Abbà, Pare!".

La paraula Abbà és el mot familiar amb què l'infant crida el seu pare: papa. Jesús es dirigia al seu Pare amb aquesta expressió d'intimitat, plena de familiaritat i de tendresa.

L'Esperit que ens ha estat donat ens introdueix en la vida Trinitària. Per l'adopció filial vivim i morim en el Senyor per a arribar a ser glorificats amb ell.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (8:14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: "Abbà, Pare!" Així l'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu: I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

"JO SERÉ AMB VOSALTRES"

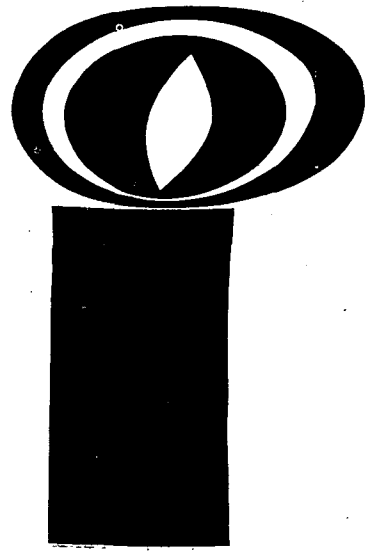
Mateu, després d'haver cantat la gesta realitzada per Déu Pare en Jesucrist, i éh l'Esperit Sant, per la salvació dels homes i de l'univers, acaba el seu Evangeli amb aquestes paraules de Jesús: "Jo seré amb vosaltres, cada dia, fins a la fi dels temps."

La presència de Jesús és la joia i la força dels cristians.

La seva paraula que hem escoltat i cregut ens porta a fer deixebles, a desitjar que tots els homes siguin batejats en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.

Evangeli segons sant Mateu (28:16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: "Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món".

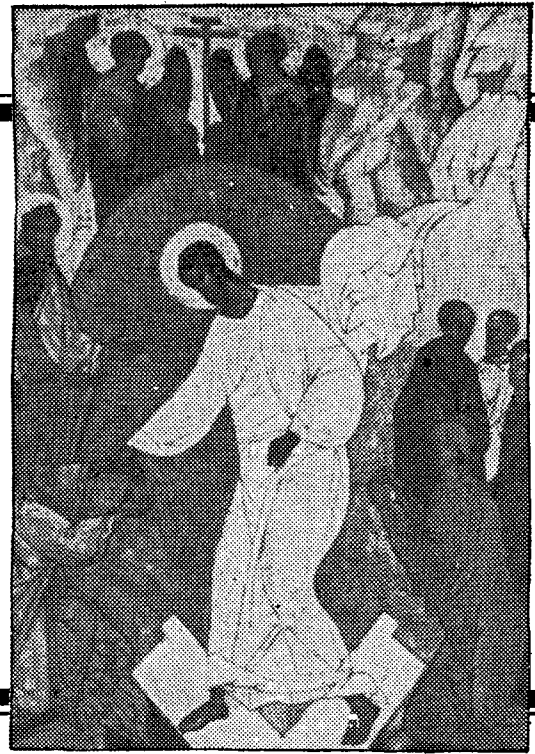

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B" SOLEMNITAT DEL COS I DE LA SANG DE CRIST

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:
Montserrat Mercader

ISRAEL POBLE DE DÉU

Moisés és el mitjancer de l'antiga aliança. És l'intermediari entre Déu i Israel. Ell proposa al poble tot el que el Senyor ha ordenat com a condició del pacte, que s'ha de segellar amb sang. En l'holocaust la víctima era cremada totalment com a signe d'adoració i de dependència absoluta de la creatura al Creador. Per les dotze tribus d'Israel acceptava l'oferta d'amistat i relació amb Déu, tot esperant-ne l'ajut. D'ara endavant serà el Poble de Déu.

Lectura del llibre de l'Èxode (24:3-8)

En aquell temps, Moisés anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: "Farem tot el que diu el Senyor". Moisés escriví totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolessin vedells com a víctimes de comunió. Ell recollí en gibrells la meitat de la sang, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: "Farem tot el que diu el Senyor, l'obeïrem en tot". Llavors Moisés aspergí el poble amb la sang i digué: "Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí".

ALÇARÉ EL CALZE!

És un salm d'acció de gràcies. Un cant a la salvació del Senyor. No tenim pas res millor que allò que Ell mateix ens ha donat, el seu propi Fill, significat en el calze. Ell ha trencat les nostres cadenes perquè el servim amb la llibertat que escolta als fills.

Salm 115:12-13,15-16,17-18 (R.:13)

¿Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet?
Invocant el seu nom, alçaré el calze per celebrar la salvació.

R. Invocant el seu nom, alçaré el calze per celebrar la salvació del Senyor.

Al Senyor li doldria la mort dels qui l'estimen.
Ah, Senyor, sóc el vostre servent, ho sóc des del dia que vaig néixer.
Vós em trencàreu les cadenes. **R.**

Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, invocant el vostre nom, compliré les meves promeses, ho faré davant del poble. **R.**

O sagrat convit!

L'Església, bona pedagoga, en la seva litúrgia ens proposa avui de contemplar i venerar el més gran dels sacraments dels quals Jesús l'ha fet dispensadora: l'Eucaristia, el SANTÍSSIM SAGRAMENT.

En la celebració del dijous sant era tan imminent la passió i la mort del Salvador, la seva sepultura i el silenci del sepulcre i després el triomf de la resurrecció amb tots els goigs pasquals, que es feia quasi impossible de celebrar com calia, aquell vespre, la institució d'aquest sacrament admirable, per bé que l'adoració fins a la mitjanit ja en volgués ser un tast.

En la intimitat de l'últim sopar, en el moment més solemne de les més grans confidències, quan Jesús ens promet l'Esperit i referma en el cor dels apòstols la seva igualtat amb el Pare, quan els dóna la seva pau i el seu goig que ningú no els podrà prendre, quan els recomana de restar units entre ells i de restar units amb Ell, cep veritable, quan els constitueix en nucli primigeni de la seva Església, Jesús els fa do, per endavant del seu cos i de la seva sang immolats per nosaltres.

"Féu això en memòria meva," els va dir i, seguint el seu manament, l'Església ha celebrat l'Eucaristia al llarg dels segles de la seva història, fent així constantment present el misteri salvador de Jesucrist. És la seva gran riquesa, el que la uneix ja d'alguna manera amb l'Església del cel, el que la cohesiona i manifesta i fa la seva comunió. On hi ha l'Església, hi ha l'eucaristia i on hi ha l'eucaristia, hi és viva l'Església. Prou dolorosament ho constatem quan no és possible celebrar-la junts amb els nostres germans separats d'altres confessions cristianes, amb els quals ens sentim units per la fe i l'amor a Jesucrist.

Quan pels segles de l'edat mitjana cresqué en el poble fidel la devoció a la santa humanitat de Jesús, i des-

prés d'un seguit d'heretgies que posaven en dubte la presència real de Crist en les espècies sacramentals, sorgí un clam general dels creients demanant una festa especial d'aquest august sacrament. De llavors daten les grans processons eucarístiques. La de Barcelona i les d'altres diòcesis catalanes són de les primeres que se celebraren en el món cristià.

Diuem que el Papa encomanà a sant Tomàs d'Aquino i a sant Bonaventura de preparar uns textos adients per a aquesta solemnitat i que els convocà a llegir-los a la seva presència. Començà sant Tomàs amb les seves magnífiques composicions (l'oració meravellosa, el Lauda Sion tant precís i alat, etc.) i el bon sant Bonaventura que l'escoltava atentament i bocabadat, no pogué resistir la temptació d'estripar el que ell duia preparat, tot reconeixent així la superioritat del treball del seu company i amic. I bé que no devia pas ser gens despreciable el que havia escrit el piadosíssim franciscà!

Cantem i agraim ben de cor aquest convit inefable, el do esplèndid d'aquest Crist que

Se nascens dedit socium
Convlescens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in praemium (1)

En néixer se'ns donava com a company,
en un sopar, com a aliment,
morint, com a preu de rescat,
regnant es dóna com a guardó.

(1) de l'himne "Verbum Supernum".

CRIST EL GRAN SACERDOT

Crist és el mitjancer de la nova i eterna aliança. Ell és alhora la víctima, l'altar i el gran sacerdot. El clam que surt continuament de la seva sang vessada segella el nou testament i ens renta de les nostres culpes. El seu sacrifici únic és fet present i perpetuat en l'eucaristia que constitueix l'Església en el veritable Poble de Déu.

Lectura de la carta als cristians hebreus (9:11-15)

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisés, la sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava exteriorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten la mort, perquè puguem donar culte al Déu viu. El Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè la mort en rescat de les culpes comeses sota la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

PRENEU-LO, AIXÒ ÉS EL MEU COS

L'alliberament de l'esclavitud d'Egipte era commemorat pels jueus per mitjà d'un sopar ritual que consistia primordialment a menjar l'anyell pasqual prèviament immolat en sacrifici. Jesús és el veritable anyell pasqual que ens ha alliberat del pitjor dels esclavatges: la mort i el pecat. Per mitjà d'un sacrament admirable, que té en compte la nostra manera de ser humana, ha volgut perpetuar la seva total donació i lliurament per nosaltres.

Evangelí segons sant Marc (14:12-16,22-26)

El primer dia dels Azims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: "¿On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?" Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: "Aneu a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Prepareu-nos allà el sopar". Els deixebles se n'anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual.

I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: "Preneu-lo: això és el meu cos". Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: "Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Us ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins al dia que en beuré de novell en el Regne de Déu".

Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

LA BÍBLIA A L'ABAST

La Bona Nova de Jesús

Jesús ens ha dit que Déu és Pare. Un pare entranyable, ple de tendresa, que ens dóna la vida i ens acompanya fins a assolir la nostra plena realització. Un pare misericordiós, no sols perquè està sempre obert a la reconciliació i el perdó, sinó perquè ens acull constantment tal com som —amb un respecte exquisit per la nostra llibertat— i fa camí amb nosaltres, acoblant el seu pas al nostre, alliberant-nos de tot mal. Un pare omnipotent que ens allibera de l'estretor dels nostres límits naturals i, fent-nos-els traspasar, ens comunica la seva vida i ens introdueix a la seva intimitat. La Bona Nova de Jesús —el seu evangeli— no és sols la revelació de la paternitat de Déu en un sentit ideològic-doctrinal, sinó la seva revelació fàctica. Ell ens porta al Pare. N'és el camí. La veritat que eixampla els nostres horitzons limitats, ens fa veure la realitat total —natural i sobrenatural— de la nostra existència i ens fa respirar l'aire pur de l'esperança. Així ens fa descobrir la vida i ens hi porta. Ell és també la nostra vida autèntica. Déu és Pare, nosaltres som els seus fills en el Fill, i plens del seu esperit cridem a Déu: **Abba, Pare**, amb tota franquesa i amb tota confiança.

Enduts per la Trinitat de Déu

(Rm 8:14-17)

Menats per l'Esperit

Al principi, quan Déu creà el món, posà el seu esperit en els narius de l'home i aquest esdevingué ésser vivent. L'home original va respirar l'alè de Déu. I així vivia en la seva intimitat fins que es va deixar endur per la temptació a respirar l'esperit del mal. Es va asfixiar en l'aire corromput de la mort. En un ambient de pol·lució, que ell havia enrarit, amb els ulls envidriats, lluny de la intimitat de Déu, va perdre la seva dimensió real. Déu li quedava lluny. Fins i tot va arribar a creure que s'havia de defensar de Déu. I és que l'esperit del mal enterboleix l'enteniment i divideix. Ens divideix nosaltres mateixos.

Som presos de l'esquisofrènia més crua. Calia retornar l'home a la seva unitat d'origen. És l'obra salvadora de Jesús. El Fill és introduït a la humanitat per l'Esperit en el misteri de la concepció virginal de Jesús. L'Esperit el mena al llarg de la seva realitat humana entera i plena fins a portar-lo a la glorificació de la resurrecció. Així, des de dins, Jesús salva la humanitat i la deixa en mans de l'Esperit. **Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu** (v. 14). La humanitat torna a respirar l'alè de Déu i és una humanitat viva. La humanitat nova, iniciada pel nou Adam, Jesucrist, portada per l'Esperit Sant. És des d'aquesta perspectiva i amb aquesta dinàmica trinitària

que nosaltres descobrim allò que Déu és en relació amb nosaltres i som posseïts per ell, que ens transforma.

Del temor a la comunió

Vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: Abba, Pare entranyable! (v. 15). El cristià és un home lliure. Crist ens ha alliberat de la por, ha fonamentat el nostre ànim sobre l'esperança, i ens ha portat a compartir amb ell la vida íntima de Déu. **Així l'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu**, car ens ha estat donat el mateix Esperit que va posar dèmpus la humanitat original, va introduir-hi el Verb i ens porta a tots a la glorificació de la filiació divina. **Per això, si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell** (vv. 16-17). El nostre Déu —Pare, Fill i Esperit Sant— és el Déu de l'amor. El Déu de la comunió dinàmica i realitzadora. El Déu Pare que ens ha preparat per als fills el seu Regne, al qual tots els homes hi són convidats a viure la comunió amb Déu i amb els germans.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

“... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots.”

Antonino Zichichi

“Dels quatre elements als quarks”

18 - Els “àtoms” d'electricitat: els electrons

Vam dir que un dels motius pels quals la teoria iònica d'Arrhenius s'obrí pas fins a ésser acceptada per tothom fou el descobriment de l'electró fet per Thomson el 1897. Aquesta troballa fou de debò important en ordre a avançar en el coneixement de la constitució de la matèria, perquè demostrava l'existència de partícules més petites que els àtoms. No podem, doncs, deixar d'explicar el fet. Hi ha tota una història fins arribar-hi.

Els raigs catòdics i els raigs canals

Des de Volta se sabia que unint dues fonts d'electricitats oposades per mitjà d'un fil conductor, un corrent elèctric hi fluïa. El corrent era provocat per la tendència de la naturalesa a l'equilibri. Ara bé, com que no se sabia quin era el sentit del corrent elèctric es mantingué la nomenclatura de Franklin que el 1740 anomenà “positiva” l'electricitat vítria i “negativa” la resinosa, i conforme a això es deia que el corrent per fer la igualació anava de la positiva, considerant que allà n'hi havia excés, a la negativa, on n'hi havia manca. La realitat sabem ara que és al revés, però hagueren de passar anys abans de veure-ho.

A l'hora d'investigar com fluïa l'electricitat es van dividir les substàncies en conductors (els metalls, les dissolucions d'electròlits i poques més) i no conductores o aïllants, si bé unes i altres ho poden ésser en més o menys grau. Tenim l'aire, per exemple, que és un mal conductor, és un aïllant, però pot conduir l'electricitat a través de l'atmosfera. I a través de l'aire enrarit, és a dir, a través del buit, o quasi, fluïrà millor l'electricitat? Faraday ja és va fer aquesta pregunta, però es va creure que la resposta era negativa, perquè el buit que va fer servir no era propu perfecte, quan va intentar d'experimentar-ho.

Però l'alemany Julius (1801-1868) va obtenir una altra resposta l'any 1855. Aquest físic tenia un amic Heinrich Geissler (1814-1879), bufador de vidre, que va idear un mètode per a obtenir uns buits més elevats. Plücker, doncs, amb “tubs Geissler” fabricats pel seu company va aconseguir fer-hi passar el corrent elèctric, que hi produïa efectes lluminosos diversos segons el grau de buit obtingut. Si aquest arribava a una pressió inferior a la dècima de mm. de mercuri, el poc gas que hi restava ja no presentava luminescència, però en el vidre del costat de l'ànode hi aparei-

xia una lluminositat verdosa molt débil. Què la produïa?

Un físic anglès William Crookes (1832-1919) el 1875 va construir uns tubs de buit més elevat encara (tubs de Crookes), de pressió inferior a les dues centèsimes de mercuri, i va arribar a la conclusió que la lluminositat verdosa de l'ànode era deguda a l'impacte de partícules d'electricitat que venien del càtode. I ho demostrà interceptant-hi un tros de metall, que feia ombra sobre el vidre del costat de l'ànode. El corrent elèctric, doncs, està format per raigs, per una radiació; no pogué afirmar res més.

Eugen Goldstein (1850-1930) anomenà “raigs catòdics” aquella radiació. Però què era? Els anglesos deien corpuscles, els alemanys ondulacions. Qui tenia raó? Es va veure que un camp magnètic els desviava, però això ho podia fer en les dues hipòtesis. Si ho feia també un camp elèctric sí que podríem assegurar que eren corpuscles; però aquest efecte no es notava.

La cosa es complicà quan el mateix Goldstein el 1886 va descobrir els “raigs canals”, molt tènues que anaven de l'ànode al càtode: és que hi ha un doble flux d'electricitat?

Thomson i Millikan solucionen el problema

Arribem al 1897: l'anglès Joseph John Thomson (1856-1940) posant un camp elèctric d'alta tensió format per dues plaques de signes oposats a banda i banda dels raigs catòdics va mostrar que es desviaven cap a la placa positiva. Són partícules! Per la desviació es podia calcular la relació entre massa i càrrega, que resultà ésser d'1 a 1.850, aproximadament. Per consegüent, suposant que cada partícula portés l'electricitat d'un ió d'hidrogen, la seva massa era 1.850 vegades més petita; si tingués la massa d'un àtom d'hidrogen, portaria 1.850 càrregues d'un ió. La primera hipòtesi era la més probable. Thomson acabava de descobrir l'electró; aquest és el nom que donà a la partícula, perquè George Johnstone Stoney (1826-1911) el 1891 havia dit que aniria bé designar així la unitat elemental d'electricitat, fos quina fos.

Però probable no vol dir segur. L'americà Robert Andrews Millikan (1868-1953) va voler sortir de dubtes i amb un experiment cèlebre aconseguí el 1911 mesurar amb gran exactitud la mínima càrrega elèctrica. L'experiment era ingeniosísim: en un recipient sotmès a

un camp elèctric polvoritzava oli fins a fer-ne gotes microscòpiques i observava la seva caiguda vertical frenada o alentida quan rebien alguna “partícula” d'electricitat que s'hi introduïa. Així va poder calcular quin era el valor mínim de càrrega elèctrica que alterava la caiguda i trobà que l'electró tenia l'electricitat que deia la primera interpretació de la troballa de Thomson i, a més, que qualsevol quantitat era múltipla d'ella. L'electricitat, doncs, es paga a grànuls i els grànuls són els electrons. Millikan rebé el premi Nobel de física el 1923.

I què cal dir, aleshores, dels raigs canals? Amb un camp elèctric com el de Thomson es veié que eren de partícules carregades positivament, amb quantitats d'electricitat que eren, en positiu, iguals o múltiples de la d'un electró. Però la seva massa era exactament la dels àtoms de gas remanent en el tub: no eren transportadores d'electricitat, és a dir, del corrent elèctric, sinó només àtoms ionitzats del gas que quedava, que eren atrets pel pol negatiu.

En definitiva, des d'aquest moment es pogué dir: corrent elèctric=flux d'electrons del pol negatiu cap al positiu.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

Una tesina defensada a Belles Arts de Barcelona per Pasqual Girona

"Tots els grans pintors han representat la bellesa de Maria"

"Si les arts es commouen davant la bellesa, cal dir que Maria, la Mare de Déu, és un dels éssers humans més gentils i agraciats que han existit, car davant d'Ella s'ha escruixit i s'han inspirat tots els artistes", diu Pasqual Girona, un franciscà, que acaba de presentar i defensar una tesina a l'Escola de Belles Arts de Barcelona sobre l'evolució de la pintura mariana.

Pasqual Girona, graduat per l'esmentada Escola, és professor de dibuix en distints centres d'ensenyament bàsic. Ha fet dissenys per vitralls i ceràmica i ha il·lustrat distints murals. La seva obra pictòrica és acolorida, fantàsica, oberta i espontània, com escau a un artista que ha nascut i viscut sempre en la llum del Mediterrani. És fill de Vila-real i arrelat a Catalunya. Em comenta la seva tesina.

—La meua tesina no és res definitiu; és més aviat un assaig. M'atreveiria a dir que la pintura ultrapassa i excel·leix a les altres arts quan es projecta i refereix a la Mare de Déu, perquè des de les catacumbes fins avui, la majoria dels pintors han representat i il·luminat almenys alguna vegada la bellesa pura de la Verge. Aquesta és una primera afirmació que faig en el meu treball literari.

Pasqual Girona, un enamorat de Maria, ens ofereix un estudi d'investigació —no pas exhaus-

tiu, certament— que presenta els grans trets de l'art bizantí, del romànic i gòtic, de l'escola flamenca, el renaixement, el barroc i l'art modern.

—Cada cultura i cada poble mostra uns conceptes pictòrics determinats de bellesa aplicats a Maria. Són enormement diferents, però tots prou atractius i reeixits.

Potser el que captiva més d'aquest treball acadèmic, i que fa agradable la seva lectura, és l'anàlisi que fa l'autor de les característiques generals i de les peculiars de cada època i escola, i àdhuc de cada pintor. Cal dir que en les característiques específiques assenyalava, entre altres, l'ús dels distints colors, les formes anatòmiques, l'expressió espiritual de l'efigie de Santa Maria, etc. Així hi ha "verges magestat", "verges hieràtiques", "verges de tendresa".

—Això és lògic perquè hi ha una munió de condicionaments

que influeixen en l'ànim de l'artista. Han influït les distintes cultures, les diverses espiritualitats, els corrents teològics, els misteris de Maria deduïts dels evangelis, com també les devocions populars i àdhuc les situacions socio-polítiques de cada temps i de cada país. Per posar-te un exemple és interessant estudiar els condicionaments eclesials i polítics que influeixen en la "Verge de Vladimir", obra mes-

tra no sols de la pintura bizantina sinó de la pintura religiosa de tots els temps. Un aspecte peculiar d'aquest icon o "verge de la tendresa" és la seva més alta expressió de la pura humanitat i la pura divinitat de Jesucrist, tal com ho concebia Bizanci i que queden plasmades en els sentiments de la Mare acollidora i del Fill recolzat en els seus braços. Podria esmentar-te altres exemples que demostren el fet que es

pugui parlar d'una evolució constant i progressiva de la pintura mariana.

La reproducció de 49 làmines a tot color que segueix i embeleix el text de Girona confirma i palesa l'argumentació de les seves afirmacions.

El pare Pasqual Girona no descansa ni dona per acabada la seva tasca d'investigació en aquest camp específic de la història i anàlisi de la pintura religiosa. Ens diu que ara està preparant la tesi doctoral que presentarà i defensarà en la mateixa Escola de Belles Arts de Barcelona —sempre sota el guiatge del professor Jaume Muxart—, i versarà sobre el tema de sant Francesc d'Assís en els pintors catalans.

—Després de Maria, sant Francesc ocupa el primer lloc del santoral en què s'han inspirat i ha produït els artistes. Només cal dir que de l'inventari de tots els sants que s'exhibeix en el museu del Prado de Madrid més d'un 60 per cent són teles sobre el "Porverello". A Catalunya manca recollir en forma de catàleg descriptiu tot el que els pintors han produït a través dels segles sobre sant Francesc.

Serà una bona aportació a la història de la pintura religiosa i dels pintors de la nostra terra.

Francesc Gamissans

L'Església impulsa l'associacionisme entre els professors cristians

"Per superar la sensació d'aïllament, solitud i desemparament dels mestres i professors creients en l'escola pública, les delegacions diocesanes d'ensenyament volem impulsar l'associacionisme, la participació als moviments cristians de fe. Amb això pretenem potenciar la seva vivència personal de la fe i desvetllar llur consciència de la missió eclesial en l'escola que moltes vegades és l'únic testimoniatge cristià que hi arriba". Són

paraules del doctor Carles Soler Perdigó, encarregat en la delegació diocesana d'ensenyament del Bisbat per a les associacions de mestres i professors cristians.

Ell, des de l'inici d'aquest curs, per encàrrec directe del cardenal Jubany, treballa en la tasca de donar una resposta als mestres i professors creients de l'escola pública i l'escola privada no confessional que poden sentir-se sols i aïllats. La situació de l'escola, amb la nova configura-

ció de la societat, ha experimentat canvis substancials.

Carles Soler creu que el treball a desenvolupar per aquests mestres i professors creients és molt important. "Els són sovint l'única presència de l'Església a l'escola i hi compleixen una missió eclesial si actuen des d'una perspectiva i concepció cristiana de l'home i del món".

Al bisbat de Barcelona, existeix actualment un moviment cristià de mestres que funciona

des de fa uns anys a través d'una sèrie de trobades periòdiques. També s'ha creat, recentment, un grup de professors cristians d'Institut. El nostre interlocutor valora molt positivament aquestes iniciatives i afirma que des de la delegació diocesana assistiran aquests grups ja existents i els que sorgeixin en un futur i miraran de coordinar llurs activitats. "Crec —afegeix— que els professors i els mestres reconeixen la necessitat i la utilitat de realitzar trobades puntuals per potenciar la seva vivència de fe."

L'ensenyament de la religió a l'escola

Fa uns dies, els bisbes catalans varen fer pública una nota per recordar als pares la seva responsabilitat de demanar l'ensenyament de la religió a l'escola en matricular els seus fills. La nota recorda també que els Centres educatius han de garantir, segons la normativa que estableix la legislació vigent, l'elecció que fan els pares.

Carles Soler assenyalava que dos grans objectius de la delegació d'ensenyament són actualment desvetllar la consciència dels pares cristians perquè demanin l'ensenyament de la religió per als seus fills a l'escola i buscar professors disponibles per al seu ensenyament. Reconeix que abans l'Església tenia un accés més fàcil a l'escola pú-

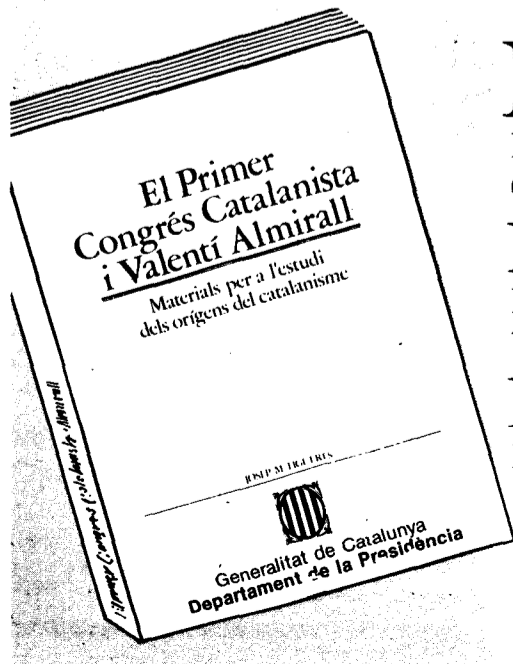
blica i que actualment el percentatge d'escoles que donen classes de religió és baix per manca de professors o per altres dificultats.

La missió del laic cristià

Aquest any, durant els mesos d'abril i maig, s'han fet diverses trobades de professors i mestres cristians, sota el nom de "Trobades Pasqua-85", que han impulsat el Secretariat de l'Escola Cristiana i les delegacions diocesanes d'ensenyament. El doctor Soler es mostra satisfet de la participació que hi ha hagut i creu que aquestes reunions, tan útils per a l'intercanvi d'opinions i experiències, tenen futur. La intenció dels organitzadors de les trobades és establir un diàleg entre els cristians que participen en el procés educatiu amb una voluntat oberta i pluralista.

Carles Soler Perdigó assenyalava que després del Concili Vaticà II s'ha anat entenent cada vegada millor el lloc i la responsabilitat dels laics en l'Església i s'ha anat assumint, cada vegada amb més consciència i sentit de responsabilitat, que el lloc i la missió pròpia i específica del laic cristià és l'actuació directa en l'ordre temporal guiat per la llum de l'Evangeli i la ment de l'Església i mogut per la caritat cristiana.

Tomàs Puntí

Per conèixer...

la dialèctica d'on brollà el Catalanisme polític

Per valorar...

l'acció política i el pensament teòric del creador del «Diari Català»

Per entendre...

l'home del lema «Catalunya i avant»

DEMANEU-LO
A TOTES LES LLIBRERIES

XI Trobada General d'Hora 3

Els joves d'Hora 3 volen trencar amb el consumisme.

La concelebració de l'eucaristia fou un dels moments més importants.

Construïm un poble per a tots

"En aquest Any Internacional de la Joventut no hem volgut plantejar-nos quins són els nostres problemes com a joves, si bé cal que ens els plantejem i molt seriosament. Hem volgut sentir-nos solidaris amb els homes i dones de la nostra societat, perquè avui dia els problemes que patim de forma especial els joves no són sinó el reflex dels que tots pateixen.

Doncs bé: hem volgut plantejar les coses d'una forma ben CONSTRUCTIVA (ja sabeu que durant tota la trobada la paraula "construcció serà una paraula clau). El mateix lema de la trobada és una invitació: "CONSTRUÏM UN POBLE PER A TOTS":

Una invitació a la construcció en un món marcat per la destrucció:

- destrucció de la natura, per la contaminació i l'explotació.
- destrucció de l'esperit, per la buidor interior i les drogues de tota mena;
- destrucció de les persones per la fam i la guerra, l'opressió i la injustícia.

Doncs bé: en aquest món, una colla de bojos com nosaltres,

ens entestem a construir un poble per a tots:

- CONSTRUIR i no destruir, col·laborar i no disputar, compartir i no competir;
- UN POBLE, no una massa anònima de gent, no un cadena de producció;
- PER A TOTS i no només per a uns quants; i no només per als més forts, els més intel·ligents o els més útils.
- PER A TOTS, també per als minusvàlids, els disminuïts, els marginats, els aturats, els vells, els infants, perquè, encara que no siguin útils o productius, són persones!"

Amb aquestes paraules el Coordinador General d'Hora-3, Màxim Muñoz, va presentar a tots els assistents la XI Trobada General d'aquest Moviment Juvenil Cristià que s'ha desenvolupat al col·legi dels PP. Jesuïtes de Raimat (Lleida), amb la presència de més d'un miler de nois i noies amb edats compreses entre els 14 i els 30 anys; provinents de les diverses comarques catalanes, Andorra i Aragó.

La Trobada, amb el lema "construïm un poble per a tots", tenia com a objectiu experimentar d'alguna manera i reflexionar

sobre l'estil de societat muntat sobre la competitivitat, la cadena producció-consum, el tenir, el progrés material i el que genera marginació. Això va aconseguir-se a través de dues tècniques, la de la "Nit de Montecarlo" i la del joc de l'"A.I.M.A.R.E.". Es tractava de viure sensacions com l'avidesa per guanyar més, l'atracció del diner, la cobdícia i la frustració, a través dels diversos jocs (el "bingo", la ruleta, les cartes) i proves (d'habilitat, d'intel·ligència, de força...) que patrocinava una empresa urbanística fictícia.

Els diversos grups, després de realitzar un projecte d'urbanització, van ser invitats a competir per tal de guanyar els diners suficients per gaudir d'una bona parcel·la a la nova urbanització i no veure's relegats, en aquesta reproducció de la lluita social, a muntar la seva tenda als "suburbis".

Tota aquesta activitat va ser objecte d'una llarga reflexió per grups on, a partir de l'experiència viscuda hores abans, els joves van poder valorar els paral·lelismes existents entre el joc i la dinàmica de la nostra competitiva societat consumista. Punt central d'aquesta reflexió era el

Un moment d'esbarjo durant la trobada

pensar en la possibilitat de construir una altra societat sobre nous fonaments com la solidaritat, la col·laboració, el servei i la complementarietat. En el fons s'oferia la possibilitat de "construir un poble per a tots".

Més tard s'intentà experimentar d'alguna forma aquest nou tipus de societat a través de tallers (mim, danses, animació, coral, castellers, servei de neteja), que servien per preparar la vetllada de la nit. Abans d'aquesta, tingué lloc la "vetllada de l'esperit" una litúrgia al voltant del foc presidida pel bisbe de Lleida monsenyor Ramon Malla, que va incloure un acte de reconciliació "social".

Els participants a la trobada van anar de Raimat a la Seu antiga de Lleida on tingué lloc l'Eucaristia pasqual, presidida per quinze consiliaris d'HORA-3. També hi hagué una festa final animada per un conjunt folk i on les diverses personalitats assistents a la trobada van dirigir unes paraules als joves.

Van parlar en Lluís Font, president del Consell Nacional de la Joventut, en Josep M.ª Vila, de la Direcció General de Joventut (que va llegir una carta del Sr. Enric Puig) la regidora de joventut de la Paeria i el delegat diocesà de pastoral juvenil de Lleida, Mn. Ramon Prat.

Amb unes paraules del Coordinador General d'Hora-3, Màxim Muñoz i amb el "Cant dels adéus" va cloure's la Trobada.

Missatge del consiliari general

Durant la missa a la Seu antiga el Consiliari General del Moviment, Pere Codinach, va llegir el següent text als joves d'HORA-3:

Anem pels camins dels nostres pobles: Catalunya, Andorra i Aragó.

- a anunciar la Bona nova de l'Esperança als descoratjats;
- a fer palesa la nostra fe en la força de l'esperit de l'home;
- a fer realitat, en els fets de cada dia (família, grup, treball, estudi) que estem ja construint un nou Poble;
- a unir els nostres esforços de grup i de moviment al de tants de joves, grups i moviments que, com nosaltres, lluiten per la pau, la defensa de l'home i de la natura, per un futur segur, per la convivència entre tots, per un nou ordre de vida socials, econòmic i polític;
- a ser més sensibles, solidaris i compromesos amb els infants, adolescents i joves del nostre Poble, que se senten oprimits i marginats i oblidats en els plans d'atenció i previsió social;
- a viure una vida militant i compromesa, amb serenor, joia, sinceritat cada dia;
- a fer que la nostra fe en el Crist Ressuscitat sigui una torxa encesa per als nostres companys que n'estan lluny;
- a fer que el nostre sentir-nos Església s'expressi en forma de participació i presència viva en les nostres respectives Esglésies locals de la Seu, Lleida, Tarragona, Solsona, Vic, Barcelona Girona i Saragossa i, més en concret, a les nostres comunitats parroquials;

I que no ens manqui, en la nostra ruta pels camins del País i de l'Església, la presència amiga de la Verge Maria, la Mare de Jesús, ella que fou el cor de la primera comunitat eclesial de Jerusalem.

Armand Gasulla

Testimoniatge, d'esperança

Ningú no podia pensar que un cap de setmana com qualsevol altre, un miler de joves es reunissin per "Construir un poble nou", i malgrat tot era així:

Una bona colla de gent cansada d'una societat obertament opressiva i anul·ladora de la personalitat anava a criticar, experimentar i reconstruir la nova societat.

Ben al contrari d'altres Trobades Generals d'Hora 3, la d'aquest any s'oferia reptadora i estranya: les actituds i paraules de cada dia, que normalment deixàvem al marge, ara es convertien en les nostres companyes: publicitat, competència, diners...

Era estrany llevar-se al matí i sentir pels altaveus música "pop"; a mig matí constatar que et feien competir amb els teus companys de grup per guanyar més diners; que el campament s'havia convertit en una gran immobilitat: un monstre de l'economia que ens utilitzava com a joguines, exhortant-nos a comprar, a jugar amb els diners, però sempre en benefici seu...

Era veritat que tot era un joc; que sota els vestits negres d'executiu hi havia cares prou conegudes; era veritat que el "Casino" de la nit abans era una farsa, que les fitxes que guanyaves eren mongetes blanques i vermelles... Però no podies evitar sentir-te una mica malament, una mica desassossegada pensant que realment aquell ambient tan enrarinat t'era ben familiar; que els mitjans de comunicació, igualment que l'agència AIMARE et posaven a l'abast, cada matí, tot allò que tu voldries si tenies diners; que frases com "el diner crida el diner" i "la competència és la millor cosa", malgrat la seva cruesa, no eren del tot desconegudes.

En fi, era un muntatge còmic d'una realitat prou trista; era una experiència molesta, repetició d'una altra suportada dia a dia, imperceptiblement o resignada.

D'AIMARES n'hi ha moltes, i de gent que lluita dia i nit per a obtenir una bona parcel·la per a la seva tenda, també. La pregunta és: sóc jo una d'aquestes? És

realment la necessitat de tenir més allò que em fa moure?

Una vegada més el dilema constant entre Tenir i Ésser; entre l'oportunitat de nedar contracorrent buscant una altra mena de relació amb els altres que no sigui de competència, o la fàcil solució d'entrar en el joc i participar-hi més i més, en mans de jugadors experts que procuraran que perdís la partida.

Però, malgrat tot, l'opció no se't feia tan difícil: al teu voltant, altres persones com tu veien la necessitat de construir una altra cosa ben diferent: i aquesta era la resposta.

La societat pot canviar-se si tu, si jo, si ell, si tots hi contribuïm: en petites coses, en el nostre petit cercle, en la vida quotidiana. Tot just canviar l'actitud envers l'altre, tot just despertar l'esperit crític i expressar l'inconformisme.

La nostra tasca era construir un poble nou per a tots, i tothom s'havia compromès ja a posar-hi la primera pedra.

Imma Barral

Ballet folklòric

L'Esbart Dansaire de Rubí

El diumenge dos de juny l'Esbart Dansaire de Rubí oferirà un interessant espectacle al Palau de la Música Catalana de Barcelona. Dirigits per Albert Sant i Arís i amb la col·laboració de la Còpia Bages és representat un ballet català en un acte titulat "Tossa 1914". Prèviament, hi haurà una sèrie de danses populars i originals: "Marina", "Bole-ro de l'Alcúdia de Carlet", Danses araneses, Seguidilles i Ball Pla de Sant Mateu, Ball del mocador i Jota de Castelló.

Cant gregorià

VIII Curs Internacional a Santes Creus

Temàtica

Cant gregorià. Notació gregoriana. Tons. Ritme. Qui-ronímia. Notació antiga. Semiologia. Història.
Professor. Michel Levron. Professor de Cant Gregorià titulat pel Pontifici Institut de Música Religiosa de Roma.
Cant Coral. Direcció coral. Història de la Música. Audicions musicals comentades. Exercicis pràctics de la lectura musical.
Professor. Armand Fischer. Professor de cant. Instructor del Moviment "A cœur joie", i membre d'"ARE-FAC" de l'Alsàcia.

Tècnica vocal i expressió corporal

Professors, Mònica Fischer i M.ª dels Àngels Civit.
Inauguració: 21 de juliol, 18 h. diumenge.
Clausura: 31 de juliol, 18 h. diumenge.
Horari lectiu: Matins, 10-13,30 h. Tardes, 16-19,30 h.
Alumnes: Edat mínima, 17 anys.

Nivell A. Iniciació: Es necessiten coneixements elementals de solfeig, nocions musicals, etc.

Nivell B. Mig. Coneixements de Cant Gregorià, lectura musical gregoriana. Nocions de cultura musical gregoriana.

Nivell C. Perfeccionament. Pràctica de Cant Gregorià. Lectura musical gregoriana diferents claus, etc.

Pensió: Pensió completa Hostal 2 estrelles: 2.000 Ptes. diàries per persona i habitació doble. Serveis parcials i restaurant: Esmorzar, 200 ptes. Dinar: 600 ptes. Sopar: 550 ptes. (Places limitades).

Equip: Equip adequat per a les classes d'Expressió corporal.

Inscripció: Prèvia recepció de la butlleta d'inscripció i d'un anticip de Ptes. 5.000. Termini d'inscripció: 30 de juny.

Matrícula: Ptes. 5.000.

Idioma: Francès, Català, Castellà (Traducció pertinent).

Informació i secretaria: OBRA CULTURAL SANTES CREUS. Plaça de l'Església, n.º 2. SANTES CREUS (Alt Camp). Tarragona. Tel. 977/30 35 55. 977/63 83 28.

Subvencions per a programes d'actuació socio-cultural i econòmics

La Caixa d'Estalvis de Sabadell ha convocat, per catorze anys consecutius, els Concursos per a l'adjudicació d'Ajuts de treball per a la realització d'estudis socio-econòmics i culturals, i per a l'adjudicació de subvencions econòmiques per a la realització de programes d'actuació socio-cultural 1986. L'import global assignat és de dos milions cinc-cents mil pessetes, amb una quantitat màxima per a cadascun d'aquests estudis o programes de tres-cents mil

pessetes i dues-cents mil, respectivament.

Fa catorze anys que la Caixa d'Estalvis de Sabadell va instituir la convocatòria anual d'un concurs per a l'adjudicació de subvencions per dur a terme estudis i programes d'actuació de tipus socio-econòmic i cultural, vist el continuat nombre de peticions d'ajut econòmic que rebia al llarg de l'any, tant de persones com de grups o entitats, per a aquell fi.

En aquestes convocatòries es concreta que els treballs i els programes han de ser relacionats amb les zones d'actuació de la Caixa (Vallès Occidental), Vallès Oriental, Barcelonès, Baix Llobregat, Osona, Gironès,

Segrià, Tarragonès, Alt i Baix Empordà, la Garrotxa, Baix Camp, Baix Ebre, Montsià, la Noguera i Urgell). Els estudis, però, poden també referir-se a tot Catalunya o tractar d'un tema d'interès general. I, per tal d'assegurar-ne la bona fi dels treballs, es demanen sempre avals i garanties en cada cas.

En tretze anys —l'última convocatòria és encara oberta—, han concursat en aquestes convocatòries de la Caixa d'Estalvis de Sabadell tres-cents dinou sol·licituds, de les quals n'han estat premiades setanta-cinc. L'import de les subvencions atorgades ha estat d'uns onze milions i mig de pessetes.

Per a poetes inèdits

XXII convocatòria del Premi Mossèn Amadeu Oller

La Parròquia de Sant Medir, de la Bordeta, de Barcelona, ha instituit, a la memòria de mossèn Amadeu Oller, el premi de poesia que porta el seu nom, destinat a poetes inèdits en llengua catalana, d'edat no superior a 30 anys.

La comissió organitzadora, en col·laboració amb llibres del Mall, ha establert les bases següents:

1.ª El premi consisteix en l'edició del llibre guardonat. Per tant, els originals que hi aspiraran hauran de tenir indispensablement l'extensió d'un llibre corrent de poesia.

2.ª L'edició i les tasques de coordinació aniran a càrrec de llibres del Mall, per tal de facilitar la difusió d'aquest premi a través dels canals editorials habituals. Cent exemplars seran lliurats a l'autor premiat.

3.ª L'autor cedirà els drets de la primera edició a favor de la Comissió Organitzadora.

4.ª El premi podrà ésser declarat desert, però no podrà ésser dividit.

5.ª Els originals han d'ésser enviats al Centre Parroquial de Sant Medir, carrer de la Constitució núm. 17, Barcelona (14), adreçats al Secretari del Jurat del Premi de Poesia per a inèdits Amadeu Oller, i caldrà presentar-los escrits a màquina a doble espai en cinc exemplars, amb la indicació del nom, l'adreça i l'edat de l'autor, abans del dia de Nadal del 1985. Una còpia de cadascun dels originals presentats no serà retornada i restarà a l'ar-

xiu parroquial, secció Premi Amadeu Oller, a disposició del públic i de la crítica. El Jurat mirarà d'atendre, després de l'anunci del veredict, qualsevol consulta que li sigui formulada per part dels concursants.

6.ª L'adjudicació del Premi serà feta per un jurat integrat per Carles Miralles, president, Guillem-Jordi Graells, Marta Pessarrodona, Isabel Pijoan i Ricard Ripoll, que actuarà com a secretari.

7.ª L'acte d'adjudicació del Premi tindrà lloc un dia del mes de maig a la sala d'actes del Centre Parroquial, i s'avisarà degudament.

8.ª La presentació dels originals pressuposa l'acceptació íntegra d'aquestes bases. Per a qualsevol dubte o suggeriment sobre convocatòries o publicacions, hom podrà adreçar-se a llibres del Mall, a la Secretària del Jurat del Premi Amadeu Oller, carrer Muntaner núm. 256 - 08021 Barcelona - Telèfons 201 94 30.

El president de la Comissió Organitzadora
Josep Bigordà i Montmany

La Comissió Organitzadora és formada per Josep Bigordà i Montmany, Josep M. Vidal i Aunós, Joan Oliver, Joan Triadó, Joan Colomines, R. Pinyol-Balash, Carme Riera, Enric Sullà, Mireia Mur i Antoni Fortuny, com a membre de la Comissió Cultural de la Parròquia.

Barcelona, maig de 1985

RACÓ DEL LLENGUATGE

De la host a l'hostessa

Es ben sabut que l'article femení deixa d'apostrofar-se en alguns mots que comencen amb vocal, la i i la u àtones: la humitat, la inquietud, la hipocresia, la urbanització. A més, n'hi ha tres que tampoc no hem d'apostrofar: la una, la ira i la host.

Ben entès que la una només estalvia l'apòstrof quan és hora de rellotge. Si pregunteu aquesta hora a qualsevol, no us respondran mai l'una, malgrat que la u sigui tònica. En canvi, diem: han vingut l'una i l'altra. Si apostroféssim la ira, la confondríem amb la moneda italiana o amb l'instrument musical de corda.

La host, sinònim d'exèrcit en campanya, no s'apostrofa per tradició, i té un ús divers, sempre referit a les forces bèl·liques.

Amb dues lletres més, tenim hostal. Són sinònims seus fonda, posada i dispensa. Tots tres designen la casa on donen menjar i allotjament, pagant. Hostal sembla més important i més professional que fonda i dispensa. Si més no, és un mot molt antic que ens porta a la memòria els viatges amb diligència, les rècules d'atzembles arriant els carros dels traguers, els viatgers solitaris cavalcant d'una ciutat a l'altra, travessant colls de muntanyes, boscos i pedregars, rius i torrenteres fins a arribar extenuats a l'hostal on trobaven repòs i sosteniment al capdavant de la ruta fatigosa i plena de perills. Molts d'aquests hostals antics foren el nucli d'una futura població, com ho veiem en els actuals pobles anomenats els Hostalets de Pie-

rola, de Balenyà, d'en Bas, de Puçol, de Capsacosta, de Cervera, de Comiols, de Llers, de Tost; Hostalnou de Bianya, de Llierca; Hostalric, etc.

Hem millorat el nivell de vida i, com tantes altres coses, també ha canviat la forma de viatjar. S'han escurçat les distàncies, i el confort i la velocitat han desembocat en el turisme. Hom viatja per plaer més que per necessitat i hi afegeix luxe i refinament. L'hostal s'ha tornat hotel. Així i tot, alguns grans i bons establiments han reivindicat el vell nom d'hostal, que sona molt noble, antic i català.

Hostes vindran o.e de casa ens trauran. Algun cop heu dit o heu sentit aquesta popular frase i, en aquest sentit ho podem relacionar amb la host, l'enemic. L'hoste és el convidat a viure a casa per un temps i també és el client de l'hostal o hotel. Com a forma femenina té hostessa, nom que donem actualment a la noia que ens atén en els viatges per avió, ja sabeu, aquelles noies que han de mostrar l'expressió tant més falaguera com més perill corre l'avió, per no esverar el passatge. Noies amables i valentes, les hostesses.

PERLES ORTOGRÀFIQUES.— No embruteu el terra. Llanceu els papers a la paperera. Així diu un rètol en una precoç parada de gelats que ha instal·lat la pastisseria del carrer. Hauria de dir llenceu, és clar. El sentit és diferent.

Albert Pera

LA SARDANA I LA DANSA

DISCOGRAFIA.— La Còpia Miramar, de Figueres, tot commemorant el seu desè aniversari ha enregistrat el primer d'una sèrie d'àlbums de sardanes que vol ser un recull musical de les vivències d'aquest conjunt d'instrumentistes al llarg d'aquests dos darrers lustres. El balanç esquemàtic i sintetitzat de l'activitat portada a terme en aquest espai de temps podria resumir-se, en poques paraules, com un munt d'actuacions, d'hores d'assaig, de viatges, d'inquietuds, de neguits i de satisfaccions... que han donat com a resultat una feina positiva i eficaç al servei de Catalunya i de la música del nostre país, portada a terme per uns homes i un equip ben conjuntat, amb experiència, prestigi i professionalitat, sota la direcció d'un home enèrgic i cordial: el mestre Jaume Cristau i Brunet.

El recull de notes i melodies creades com a conseqüència de les relacions amicals dels músics de la còpia Miramar al llarg d'aquests deu anys configuren una sèrie discogràfica que no és altra cosa que el testimoni fidel d'aquesta amistat. D'aquí el títol genèric d'aquests discs: "Els nostres amics". Nou de les deu sardanes que inclou aquest primer àlbum són obra de Jaume Cristau, director de la còpia Miramar; els seus títols: "Figueres, Porta d'Europa", "Navata", "Sant Carles de la Ràpita", "El sol de Vilamajor", "El Voló està de festa", "La cançó de Garriguella", "Sant Feliu de la Costa Brava", "Llança: del port a l'aplec" i "El baster de Vilamajor". I la composició que completa aquest recull de deu sardanes és "L'encís de Roses", d'Albert Prat, flabiolaire de la còpia Miramar.

Futurs instruments.— La

Generalitat de Catalunya, tot recollint les propostes fetes durant el Simposi per l'Oficialitat dels Estudis dels Instruments de la Còpia, es disposa a portar a terme la plantació de mil ginjolers als seus vivers de Breda on a partir de la primavera vinent començaran a prendre cos aquests arbres destinats a bastir la matèria primera dels instruments tradicionals de la còpia.

Sardanes a la ràdio.— El diumenge, dia 19 de maig, Ràdiocadena Espanyola a Barcelona radià l'audició número 1.000 del seu programa "Aplec", que dirigeix i presenta Jordi Puerto. L'esmentat espai sortí en antena, com cada set dies, a un quart de nou del matí i per espai de seixanta minuts oferí un ampli compendi de l'actualitat sardanista, amb la participació dels oients. Cal remarcar que el responsable d'aquesta audició mil·lenària ha estat, des del primer dia, Jordi Puerto al qual des d'aquí volem felicitar per aquestes mil setmanes dedicades plenament a la divulgació i foment de la nostra dansa.

Al costat de la notícia de l'emissió número 1.000 d'"Aplec", de Ràdiocadena Espanyola a Barcelona, ens hem de fer ressò de l'aparició de nous espais radiofònics de divulgació sardanista. Des del dia 9 de març, Ràdio Costa Brava, de la Cadena 13, emet un programa sardanista de 25 minuts de durada, cada dissabte, a les 9 del matí. Igualment, l'emissora local de Santa Colòma de Queralt emet els diumenges, cada 15 dies, un espai dedicat a la nostra dansa, d'onze a dotze del matí, amb el nom de "Els Trobadors". L'ona d'emissió és de 102,4 Mz. de FM.

Josep Ventura

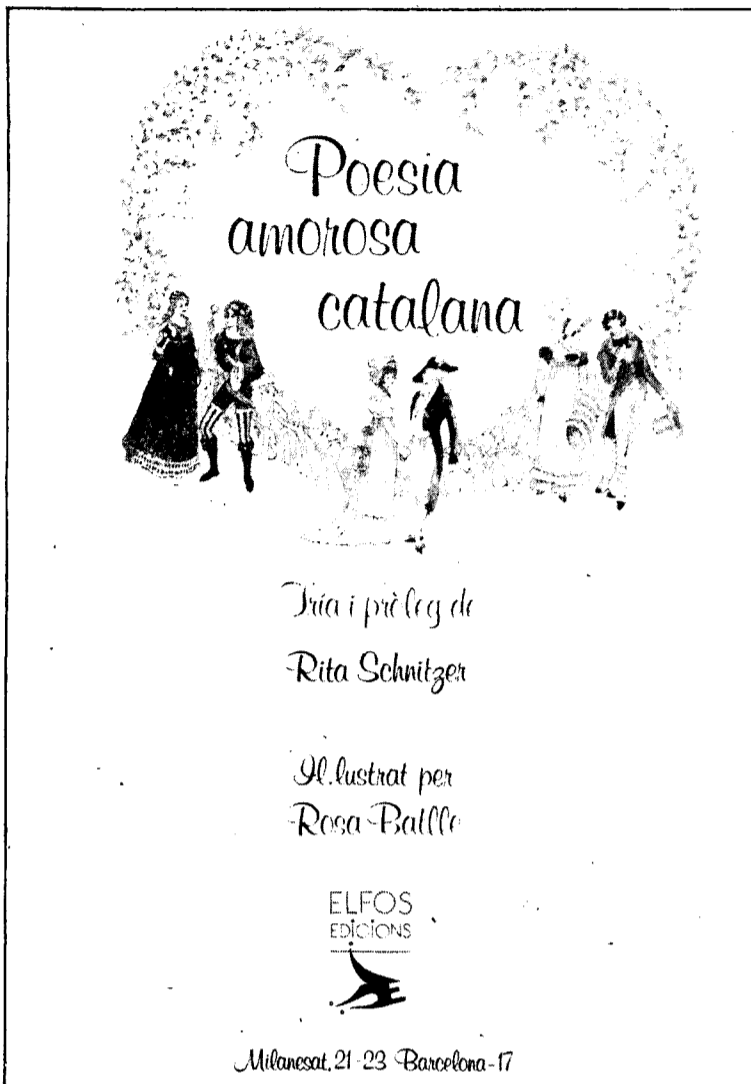
LLIBRES

Antologia de poesia amorosa catalana (1)

Hi ha un tipus de llibres que sempre mantenen la venda, al marge de les modes. La poesia n'és un exemple palès, i en el cas concret que ara analitzem encara més. Perquè sempre té èxit un llibre de poesia amorosa. I molt més si la selecció és interessant i acurada com és el que ens trobem al davant. I encara té una altra virtut: les 57 poesies seleccionades van il·lustrades amb uns dibuixos encantadors de Rosa Batlle que des de la portada fins a la contraportada passant per totes i cadascuna de les planes hi ha donat un toc plàstic elegant i captivador. Encara que la majoria dels autors són del segle XX i vivents a hores d'ara, també hi ha a la primera part una antologia dels textos amorosos medievals i sobretot renaixentistes. Així Ausias March i Jordi de Sant Jordi. També hi ha una mostra del període de la decadència: un sonet de mossèn Vicenç Garcia, popularment conegut per "El Rector de Vallfogona".

La Renaixença i el Modernisme hi són ben representants; des de Marià Aguiló, passant per Teodor Llorente i Joan Maragall hi tenen el seu lloc. I entre els més moderns el matrimoni Carles Riba i Clementina Arderiu, Josep Maria de Sagarra, Ventura Gassol i Josep Carner. Entre els contemporanis destaquem Vicent Andrés Estellés, Agustí Bartra, Tomàs Garcés, Pere Quart i Josep Vicenç Foix. I també un poeta darrerament traspassat: Salvador Espriu.

Un altra de les característiques de la selecció és que hi són presents gent dels Països Catalans, amb una gran presència de les Illes i l'absència de la Catalu-

nva Nord.

fer i de rebre.

Fer l'anàlisi d'aquests versos, tots ells textos literaris consagrats, seria ridícul. Però aplegats fa golg de recitarlos i com sigui que estan tan ben presentats resulten un obsequi agradable de

Ferran Camps

(1) Poesia amorosa catalana. Tria i pròleg de Rita Schnitzer. Elfos Edicions Barcelona 1985.

CRÒNICA CASTELLERA

Tres de vuit pels Castellans de Vilafranca

La colla dels Castellans de Vilafranca no podia començar millor la temporada pel que fa als castells de vuit, ja que per primer cop en l'actuació castellera que anyalment se celebra a Vilafranca del Penedès amb motiu de les Fires de Maig, van aconseguir descarregar el seu primer tres de vuit —sent també el primer a descarregar en aquesta temporada castellera—. Els castellans vilafranquins ja van acabar molt bé l'any passat, —recordem que van quedar segons al X concurs de castells a Tarragona—, i sembla que enguany van pels mateixos camins. Ara tot fa pensar que si pel mes de maig, ja han descarregat el tres de vuit, i dos quatres de vuit, hauran de treballar de valent per superar aquests castells. El que sí que podem avançar és que els Castellans de Vilafranca ja estan pensant molt seriosament de cara al quatre de nou amb folre i el cinc de vuit. Alerta per les colles dels Xiquets de Valls!

A més del tres de vuit, els Castellans de Vilafranca, van completar l'actuació amb el tres i quatre de set —castells aixecats abans de l'actuació— el quatre de vuit, el cinc de set i dos pilars de cinc simultanis. Val a dir que la colla dels Xicots de Vilafranca que van acompanyar els castellans en la mateixa diada, van descarregar el quatre i tres de set, la torre de sis i van intentar el pilar de cinc.

Els Xiquets de la vila d'Alcover es presenten oficialment

Apadrinats per la colla Joves dels Xiquets de Valls, la colla dels Xiquets de la vila d'Alcover és van presentar oficialment al món casteller. L'Alcover, vila tradicionalment castellera, ja ha realitzat un dels seus bells somnis: ja tenen colla castellera, que amb el color morat de camisa i amb el nom de xiquets, portaran el nom de la vila d'Alcover arreu de Catalunya. L'acte central de la presentació fou l'actuació castellera amb la participació de les dues colles esmentades, que van aixecar aquests castells:

Colla Joves dels Xiquets de Valls: Quatre de vuit, tres de set aixecat per sota —al segon intent—, torre de set, cinc de set i dos pilars de cinc.

Xiquets de la vila d'Alcover: torre de sis, quatre de sis amb l'agulla al mig, intent de tres de set i pilar de quatre. Abans de l'actuació van aixecar el tres de sis i el pilar de quatre a l'ermita de la Mare de Déu del Remei.

Altres actuacions

Els Castellans de Vilafranca i la Colla Jove dels Xiquets de Valls, van protagonitzar l'actuació que es va celebrar a una altra de les viles tradicionalment castelleres; es tracta de Montblanc que estaven de Festa i Fires de Sant Maties. Les dues colles a més de completar l'actuació amb el quatre de vuit van carregar i descarregar aquests castells.

Castellans de Vilafranca: quatre de set, torre de set, tres de set aixecat per sota i dos pilars de cinc alhora.

Colla Joves dels Xiquets de Valls: tres de set, torre de set —al segon intent—, cinc de set i pilar de cinc.

+ La colla Joves dels Xiquets de Valls, ha tornat a ser notícia després d'actuar al Milà, actuació que fou filmada per TVE i en la qual tornaren a aixecar el carro gros. Aixecaren també la torre de set, el cinc de set, el quatre de set amb l'agulla, el tres de set per sota i dos pilars de cinc alhora.

Eloi Roca

COSTUMS I TRADICIONS

Devoció catalana a la Santíssima Trinitat

L'inefable Misteri de la Santíssima Trinitat que tanta feina ha donat i donarà a teòlegs i doctors de l'Església, no obstant és admès, sense capficaments, pels devots més inductes. Així, a Catalunya constitueix una de les manifestacions de pietat més esteses, com ho palesa el res constant del Trisagi.

No debades un sant català, bé que nat a Provença ocasionalment i quan aleshores aquella formava part del comtat de Barcelona, Joan de Mata, fou fundador amb sant Felip de Valois, de l'Orde de la Santíssima Trinitat que donà, entre altres glòries, un altre sant igualment català, el vigatà Miquel Argemí i Mitxans. O sigui, sant Miquel dels Sants.

Són nombrosos els temples i altars dedicats a la Santíssima Trinitat, així com ermites i convents de l'orde dessús dit, per la qual cosa no és estrany que el poble, com he dit abans, hi tingui tanta devoció. En el meu llibre de pròxima aparició, "Oracions, eixarms i sortilegis" on recullo i comento més de mil pregàries rimades, per a totes les ocasions, n'hi ha un gavadal —sobretot d'entre les de guariments—, on les quals s'invoca la Santíssima Trinitat o han d'acompanyar-se de tres parenostres a la mateixa advocació.

Uns Goigs escrits i musicats per Eveli Bulbena Estrany es fan ressò de com "és la terra catalana/ un exemple clar i vivent/ de la fe que al sant Misteri/ tot el nostre poble sent".

Després recorda en una altra estrofa, la Miraculosa Llum de Manresa, ja coneguda pels nostres lectors i seguidament esmenta la "piadosa llegenda/ del sant Crist de Balaguer/ que tres llums l'acompanyaven quan de nit s'hi apare-

gué;/ talment com atxes enceses/ que a la Creu feien costat..."

I cita, per últim, el famós Pi de les Tres Branques, "bell símbol del Misteri/ que ens recorda l'U i el Tres". És —ja podeu pensar-ho—, el pi gegantí, avui mort, del Pla de Camplong, al Berguedà, format per tres troncs, ajuntats ran de terra, a una sola soca.

El Pi, amb els anys ha esdevingut símbol dels Països Catalans, però en reculats segles, evocava en la imaginació popular la Santíssima Trinitat. Un símbol de predilecció per la nostra terra.

En aquest sentit el trobem citat en catecismes i aplecs de poesies i Verdguer en féu una llegenda situada l'any 1214 on s'hi conjuguen els sentiments de la pàtria gran —Catalunya, València, Mallorca— amb el símbol de la fe: "Don Jaume cau de genolls/ i en son èxtasi exclama:/ —Al Pare, Fill i Esperit/ per tots els segles hosanna/ tres persones i un sol Déu/ que aquí sa firma ha posada,/ com en l'arbre de Mambré/ on Abraham reposava..."

Finalment consignem que ja l'any 1746, el bisbe de Solsona concedia indulgències als qui resessin tres Credos davant d'aquell "vestigi i figura del Misteri de la Santíssima Trinitat", principi i fi del nostre ser i bé". I més, encara, "contemplant atentament l'obra visible del Pi, i adorant la mà invisible que féu tal portento".

Esteve Busquets i Molas

CUINA

Pastís de gerd

Pastís

Farcit

4 ous	melmelada de gerd
150 gr. sucre pols	150 gr. gerds frescos
125 gr. farina	150 gr. de nata ensucrada
Pell de llimona ratllada	una mica de mantega
1 culleradeta Royal	

Per fer el pastís, bateu els 4 rovells d'ou, amb 150 gr. de sucre en pols, fins que agafi relleu, afegiu la farina juntament amb el llevat, a poc a poc i treballant-ho sempre; si queda molt espès, afegiu-hi una cullerada de llet, la llimona ratllada i les clares batudes a punt de neu forta. Unteu el motlle rodó amb mantega, espoleu-lo amb farina. Ompliu el motlle amb la massa preparada i poseu-lo a forn suau, durant 25 minuts a forn de baix i uns 10 minuts més al forn de dalt. Quan estigui llest, gireu-lo sobre tela metàl·lica perquè es refredi. Quan estigui fred, partiu-lo en 3 pisos. Poseu-li confitura de gerd i torneu-lo a reconstruir.

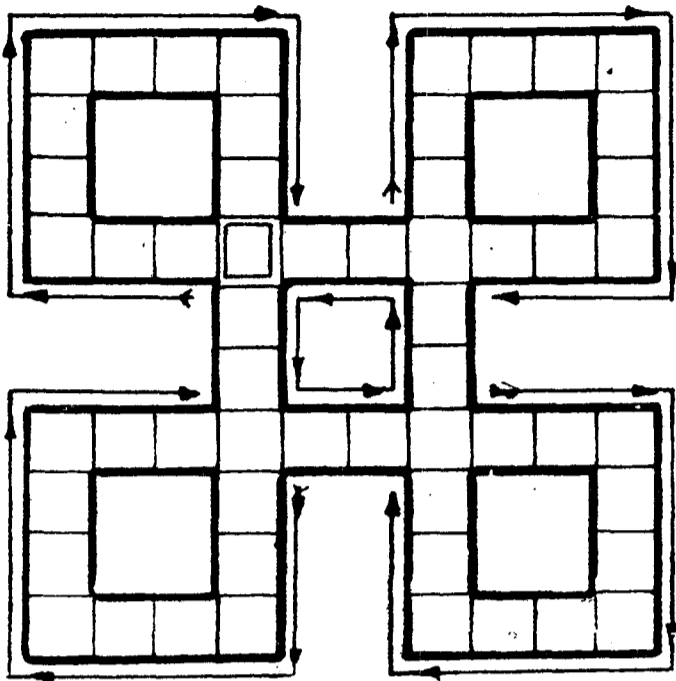
Bulliu una mica de confitura amb 3 o 4 cullerades d'aigua; després passeu-lo per un colador fi. Amb ajuda d'un pinzell, pinteu tota la vora del pastís, després agafeu-lo amb les mans i passeu-lo sobre granulat de xocolata, després poseu-lo sobre la safata i pinteu amb la confitura tot el sobre del pastís.

Amb la mànega i el broquet col·loqueu la nata ensucrada a muntanyoles, formant un arbre de Nadal i sobre cada muntanyola, poseu un gerd fresc.

Maria Gloria Muntañola

LABERINT

Per Rosa Collet

Començant allà on hi ha el requadre petit, on hi va la primera lletra, cal seguir la direcció de les fletxes de manera que a cada angle acabi un mot i comenci l'altre amb la mateixa lletra; s'ha de fer tot el recorregut i acabar amb la mateixa lletra que hem començat.

- 1.- Company, camarada.
- 2.- Té fe.
- 3.- Òrgans de la visió.
- 4.- Gènere d'amfibis urodels, ovípars, d'aspecte robust amb quatre extremitats i amb glàndules secretores de substàncies tòxiques.
- 5.- Melodia, vocal o instrumental, que té el seu lloc en tota obra lírica.
- 6.- Prefix grec adjuntat atributivament a un nom o preposicionalment a un nom o a un adjectiu que denota oposició o inverteix el sentit.
- 7.- Instrument per determinar la distància d'un objecte de grandària coneguda o la grandària d'un objecte situat a una distància coneguda.
- 8.- Forma prefixada del mot grec "ektos" que significa "de fora".
- 9.- Forma prefixada del mot grec "oligos" que significa poc, petit.
- 10.- Nom amb el que els valencians anomenen la Mare de Déu dels Desemparats.
- 11.- Que no forma cap parell, sense parió.
- 12.- Instrument de percussió xinès, consistent en un disc gran de bronze, que hom percudeix amb una maça recoberta de feltre, roba, etc.
- 13.- Embarcació típicament de Venècia.

SOLUCIÓ

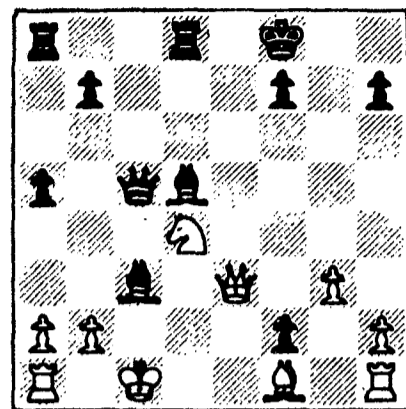
- 1.- Amic. 2.- Creu. 3.- Ulls. 4.- Salamandra. 5.- Ara. 6.- Anti. 7.- Iconòmetre. 8.- Ecto. 9.- Olig. 10.- Gaperudeta. 11.- Azig. 12.- Gong. 13.- Gondola.

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 165

Blanques juguen i guanyen

El d'avui però, és extremadament senzill. Oi?

Solució al Diagrama 164

1 Dc8-h8 + Dg1-d4, 2 Dh8-h3 + Rc3-d2, 3 Dh3-g2 + Dd4-f2, 4 Dd4-b4 + Rd2-e2, 5 Dg2-g4 + Re2-f1, 6 Dd4-c4 + Rf1-e1, 7 Dc4-c1 mat.

FILATÈLIA

Per Enric Graupera

El 18 de juny del 1984, el Vaticà emeté una sèrie de segells sobre les Institucions culturals i científiques de la Santa Seu. Consta de 4 valors: 150, 450, 550 i 1.500 liras. Format: horitzontal, de 48 x 40 mm.; dentat: 14 x 14; folis: de 25 ex.; estampats sobre paper blanc satinat multicolor, en offset, calcografia i gravats al buit per l'Institut Poligràfic i Casa de la Moneda de l'Estat Italià. Tiratge: 900.000 sèries completes. Disseny: Lino Bianchi Barriviere. Gravació: G. Verdelocco, M. Cadoni, V. Puliti i F. Borrelli. Avui parlem del valor: 150 l. Reprodueix la vista exterior de la Pontificia Acadèmia de Ciències, de Roma. Des de 1603, renovada completament i dotada de nova seu a la "Casina Pio IV". L'actual denominació li atorgà el Papa Pius XI, el 28 d'octubre del 1936. Té caràcter internacional, i com a finalitat honorar la ciència pura, garantint la llibertat i afavorint la investigació.

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

el desenvolupament allibera l'home

DONATIUS:

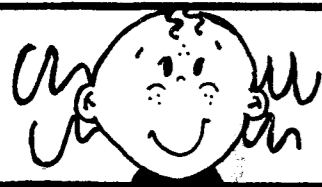
- Banca Catalana (Central)
- Caixa Barcelona (Ag. 200)
- Caixa Pensions (Central 900)
- Caixa Catalunya (Central)

Mans Unides

Campanya contra la Fam
Rambla Catalunya, 32, 1.ª, 1.ª
Tel. 318 08 87 - 08007 Barcelona

Nom .....
Adreça .....
Ciutat ..... C.P. ....
Prego m'enviïn més informació sobre M. i U.

La Baldufa

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" ANY V 256

Històries d'Eixerits

Ni teu, ni meu, sinó... "nostre"

Mn. Josep diu que els nois y les noies sovint som egoistes. I encara que no ho digué ell, tots sabem que és veritat. Amb la meva germana i amb els meus amics de vegades ens discutim qui -sap-lo: "Això és meu, no, que és meu, meu... i m'imagino que a vosaltres us deu passar el mateix.

També és veritat que hi ha dies que em sento més generós, més amic, i no em fa res deixar les "meves" coses als altres perquè hi juguin i en disfrutin. Però hi ha dies...

A mi em sembla que Mn. Josep té raó quan diu: "Tol el que teniu ho heu de tenir també per als altres". Seria bo i bonic que enlloc de dir: "Això és meu", o bé "això és teu", aprenguéssim a dir "nostre", és a dir, per a tots, per a mi, per a tu i per a tothom qui en vulgui disfrutar o ho necessiti.

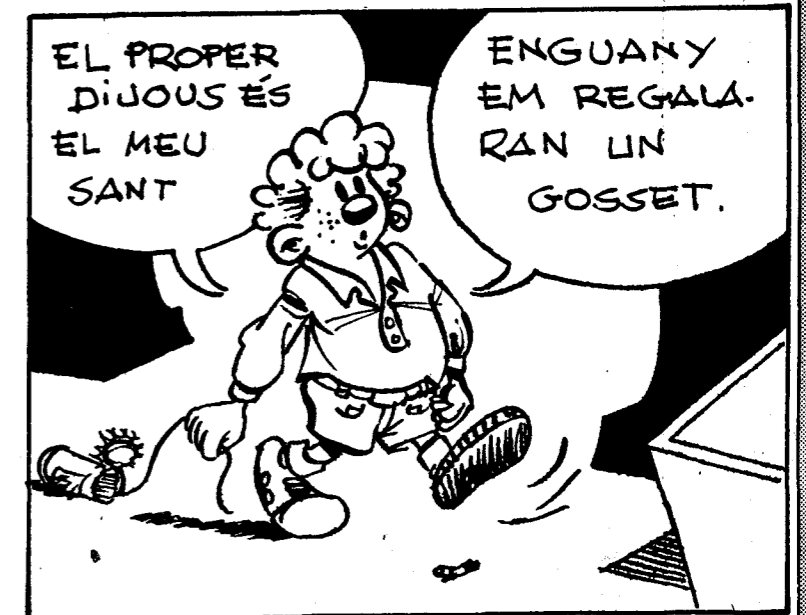
Ja ho sé que totes les coses tenen el seu amo; i per això hem de tractar-les totes amb respecte. El mal és quan les coses són "l'amo" de nosaltres. Les coses són per a servir a les persones i ajudar-les a viure, però com que "convivim" amb els altres, hem de compartir-les.

No sé si m'he fet un embolic. Però, sense els altres, ¿com podríem viure a casa, a l'escola? ¿Com podríem jugar a pilota o al parxis?.

Ser egoista ens allunya dels altres. Compartir ens ajuda a estimar-nos i a ser més amics.

(La mare ha llegit això, i diu que esta bé. I que ara, el que cal és que ho faci. Ja sabia que em diria això. I té tota la raó).

L'Eixerit

EL PROPER DIJOUS ÉS EL MEU SANT

ENGUANY EM REGALARAN UN GOSSET.

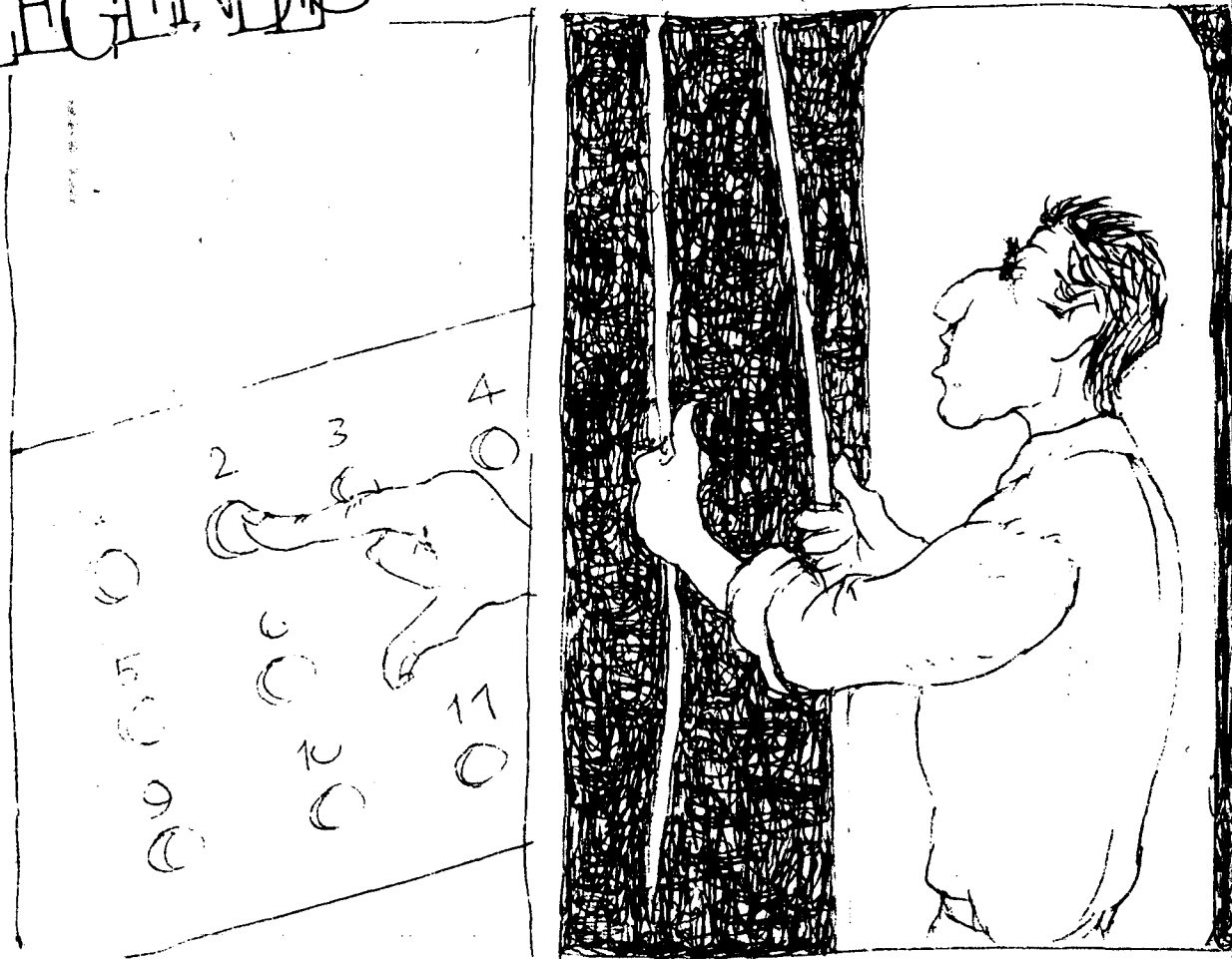

PER AIXÒ TOTS ELS MATINS PASSEJO AQUEST POT DE LLAUNA

EM VAIG ENTRENANT.

l'ic

LEGENDAS

Als Peres els agradava sentir tocar campanes. El toc mecànic, regular, de quarts i hores, a voltes, els pasava per alt. Però, el repicar alegre, afligurat, celebrant la joia de les festes els eixemplava l'esperit. Els tocs de fi sensibles, melangiosos, els extremien. La seva mare els escoltava atenta i anava traduint el significat: es home i solter —deia— Déu l'hagi perdonat; ben segur que és en Però, el sastre, pobre home, tenia mala peça al tel·ler. O bé, deia, és un albat i tot mirant els seus besons, se li entelaven els ulls i a l'hora planyia la mare del difunt i afegia: aquets ha anat de dret al cel, que pregui per nosaltres. Hi havia, també, els tocs d'enterrament, feixucs, negres, com un adéu llarg. En Joanet Sagristà, entremaliat, de tard en tard hi introduïa un saltiró, joganer, de la seva collita que donava a l'adéu aires de a reveure. En Joanet Sagristà era un artista del campanar. Ell feia anar tots els afers del temple com un tiraboquet però la corda i el batall li feien perdre el món de vista.

Per la diada del Corpus no parava. Tocava. Tocava. Tocava. Tocava a peu de campana, encerclat de volts d'orenetes. Amb el drinc, viu, de les campanes semblava desafiar al sol cridant-li, Brilla! Brilla! I el Sol, picat en l'amor propi, esmolava el seu esclat, li burxava la suor i li deia. Toca! Toca!

En Joanet Sagristà acabava la diada mort, rebotat, no s'aguantava dret. Però, als ulls hi tenia un enjogassament joiós, feliç, indescriptible.

Al Sr. Rector, mossèn Josep, li canviaren el Vicari. El nou Vicari era una mena de Vicari tècnic. Un Vicari d'índex d'assistència al precepte dominical, d'índex de confessions, d'índex de comunions, partidari de la pastoral científica i dels marginats.

Al Sr. Rector li parlava la vida, al Sr. Vicari les estadístiques i mossèn Josep, home de Tarannà obert, el deixava fer. Perquè, ben mirat, els camins del Senyor són inescrutables i l'Esperit Sant bufa allà on vol.

El Sr. Vicari, sigui per via d'inspiració, sigui per via científica —hom, posat a escollir, es decantaria per aquesta última— se li ficà al cap, que el toc de campanes guanyaria en eficiència i qualitat si fos automàtic, programat. Ell ho havia vist a Roma, a París. Una petita instal·lació de no res. Un quadre amb botons numerats. Un codi d'interpretació —nº 1, repic d'Advent, nº 2 Repic joiós Nadalenc...etc etc. I ja tenim repics dignes de Sant Pere de Roma l'abast d'un poble de tres mil habitants.

Veurà Sr. Rector, insistia el Sr. Vicari, en Joanet és fatiga molt. Massa. I... repicar campanes el distreu del maneig de les casulles i tovalles.

El Sr. Rector va picar. I en Joanet Sagristà es marçí.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge:

Evangeli de Sant Mateu, capítol 28, versets del 16 al 20 (Mt 28:16-20).

Reflexionem:

1. Qui és Déu "en sí mateix", cap home pot saber-ho. Perquè Déu és infinitament gran, i nosaltres criatures molt petites. Qui és Ell "per a nosaltres, si que ho sabem, perquè Ell ens ho ha dit, sabem que Déu és ÚNIC, i que el seu Ésser, infinitament gran, es desplega, des de tota l'eternitat, en la riquesa de tres realitats personals, en tres incommensurables fondàries: Pare, Fill i Esperit Sant.

2. Sabem que ens estima amb un amor infinit de Pare; que ens ha estimat tant, que el seu Fill s'ha fet home, perquè tots els homes poguéssim ser fets "fills de Déu", li que el Pare i el Fill ens donen el seu Esperit Sant.

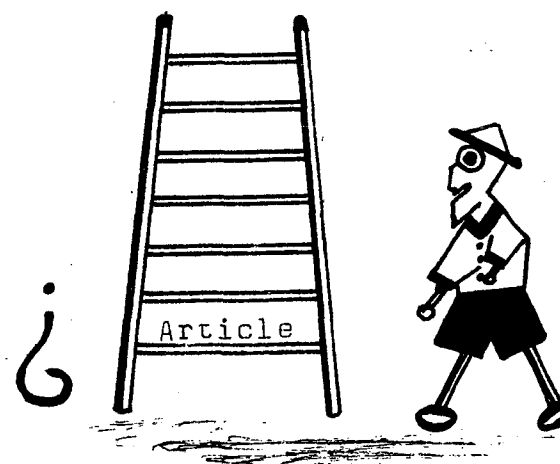
3. Un amor vol comunicar-se, compartir; quan l'home acull Déu i l'estima, per la fe i pel baptisme, gràcies a Jesucrist i a la seva Església, és com "empeltat" de vida divina; i, malgrat la nostra petitesa, l'amor de Déu ens porta a una comú-unió de vida amb Ell. Aquesta és la grandesa i la joia del cristià.

El mossén.

JEROGLIFICS

Per Rosa Collell

L'ESCALA

Aquest home vol pujar a buscar el seu fill dalt de les golfes, però no pot fer-ho si no és traient una lletra del mot que hi ha al primer graó i formar en el següent un nou mot, sense canviar cap lletra de les que hi ha en el mot del primer.

SOLUCIONS

- Article.- set lletres.-
- Trilla.- sis lletres.-
- Crear.- cinc lletres.-
- Taca.- quatre lletres.-
- Ell.- tres lletres.-
- Ra.- dues lletres.-
- C.- una lletra.-
- 7- Cent.-
- 6- Ven de comandament.-
- 5- Pronom personal.-
- cosa estranya.-
- 4- Senyal sobre una cosa, degut a la presència d'una
- 3- Fer una cosa del no res.-
- 2- Batre els cereals.-

Així el mot original és article.

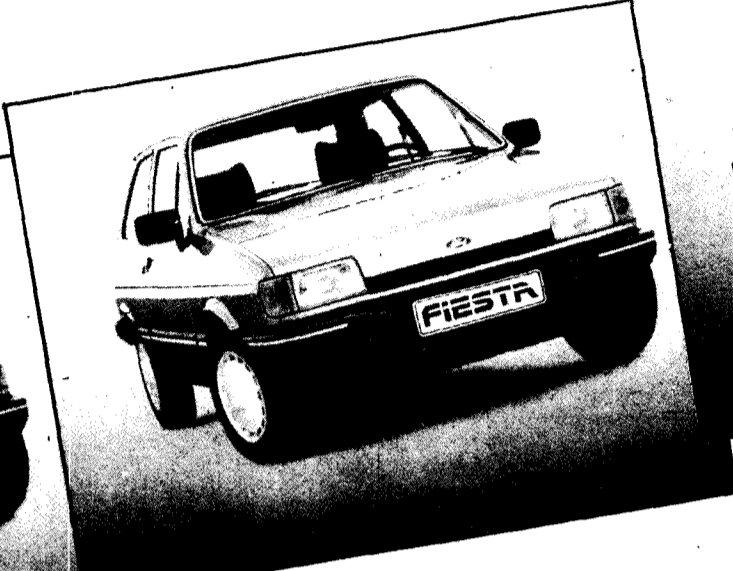
es per a...
 de les re...
 del Conc...
 el 30 d'a...
 Bisbes, ...
 ha p. u...
 cada ar...
 nes s...
 ments...
 7/8

**PATRONAT D'AMICS DE
 "CATALUNYA CRISTIANA"**

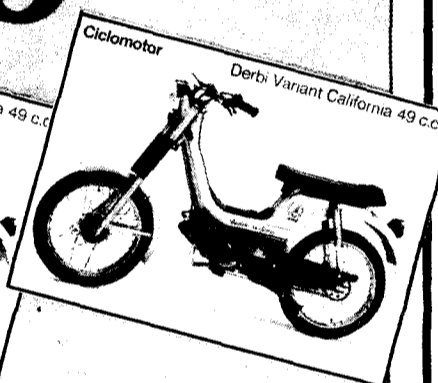
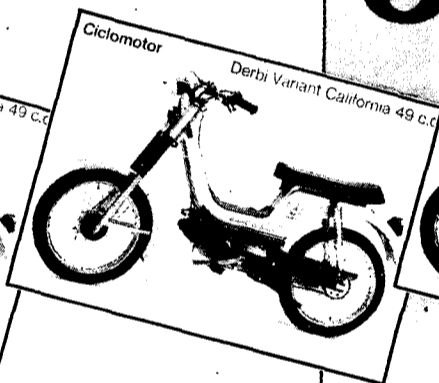
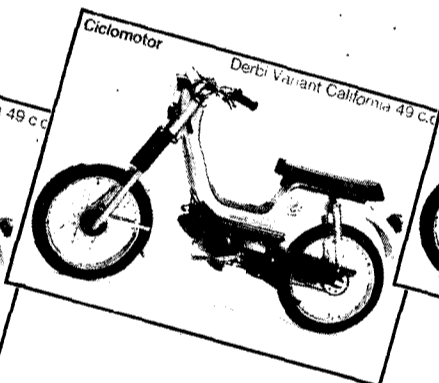
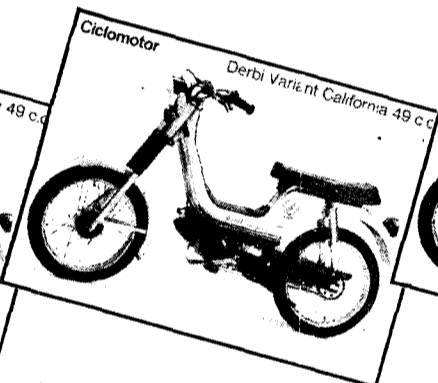
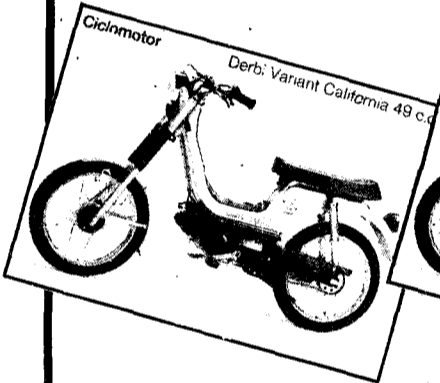

"GRAN SORTEIG 1985"

3 COTXES

5 CICLOMOTORS

EN SUPORT DE

"CATALUNYA CRISTIANA"

Desitjo participar en el gran sorteig en suport de "Catalunya Cristiana".

Envieu-me ..... talonaris a 5.000 ptes.
 butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms .....

Adreça .....

Població ..... D.P. ....

Trameto l'import per
 gir postal
 taló barrat que incloc

"CATALUNYA CRISTIANA"
 c/. València, 244, 2on. - 08007 Barcelona

Demanem la col·laboració de tots els nostres subscriptors, lectors i amics. Podeu adquirir els talonaris o fer-ne la comanda a:
"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
LIBRERIA LA HORMIGA DE ORO Av. Portal de l'Àngel, 3
LIBRERIA SIGNE Mallorca, 301

PATRONAT D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

DONATIU: CENT pessetes.

GRAN SORTEIG DE N.º

-3 COTXES FORD FIESTA
-5 CICLOMOTORS DERBI

1er., 2on. i 3er. Premi: un cotxe FORD FIESTA
 4rt., 5è, 6è, 7è i 8è Premis: un ciclomotor DERBI

EN SUPORT DE Catalunya Cristiana

El sorteig es farà el dia 4 de novembre de 1985, davant de notari als locals del PATRONAT D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA, c/. València, 244 - 08007 Barcelona

Qualsevol taló trencat o esmenat serà nul.
 Caduca als tres mesos.

El dipositari: Joan E. Jarque i Jutglar
 President del Patronat d'Amics de Catalunya Cristiana

Per gentilesa de:
ROQUETA
 Concessionari Oficial FORD a Barcelona
 Mandri, 15 Tel. 211 00 00 Barcelona

DESPRÉS DE 6 ANYS, CAL MANTENIR-NOS FERMS I DONAR SUPORT AL NOSTRE SETMANARI!!!